

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 37/16

מיום ראשון, כ"ט בטבת תשפ"ו, 18.01.2026

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל מישיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 37/16

מיום ראשון, כ"ט בטבת תשפ"ו, 18.01.2026

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר רועי גבאי
2. סגן ומ"מ רה"ע	- מר חיים מסינג
3. סגן ראש העיר	- מר פאלי כהן
4. משנה לרה"ע	- מר שחר סימנה
5. חברת מועצת העיר	- גב' ענבל בועז
6. חבר מועצת העיר	- עו"ד דוד שחר
7. חבר מועצת העיר	- מר ליאור כהן
8. חבר מועצת העיר	- מר יהודה דנינו
9. חבר מועצת העיר	- מר בנימין אשר
10. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן
11. חבר מועצת העיר	- מר אלון רוזן
12. חברת מועצת העיר	- גב' רוחה תורגימן
13. חבר מועצת העיר	- מר יוסי כהן
14. חבר מועצת העיר	- מר ליאור דדוש
15. חבר מועצת העיר	- מר אליהו מזוז
16. חבר מועצת העיר	- עו"ד דורון מלכה
17. חברת מועצת העיר	- גב' רונית ארנפרוינד

משתתפים:

1. יועצת משפטית	- עו"ד טובה שפירא-אלטמן
2. גזבר העירייה	- מר אריאל אלון
3. לשכה משפטית	- עו"ד איתן בראש
4. מבקר העירייה	- מר ינון ביטון
5. דובר העירייה	- מר אריאל הלר
6. רואה חשבון	- מר אלון מררי
7. מר לוי איטח	- מ"מ מנהל רשת למרכזים קהילתיים
8. עוזר ראש העיר	- מר רוני רווח
9. מהנדס העיר	- מר סלאבן פנוביץ'
10. מזכירות העירייה	- יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.

שאלות:

2. שאלתה של חבר המועצה מר ליאור כהן בנושא "איסור הפעלת גינת יום הולדת בשבת".
3. שאלתה של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא "ציוד מחשבים ומעבדות לבנות האולפנה".
4. שאלתה של חבר המועצה מר אלון רוזן בנושא "אי הפעלת המערכת הפניאומטית בשכונה הירוקות ברחובות הצדף, המפרש והדוגית".

אישור תב"רים:

5. אישור תב"ר מס' 710 – הצטיידות מתי"א וחנ"מ תשפ"ו, בסך 99,493 ₪ במימון משרד החינוך.
6. אישור תב"ר מס' 712 – סיוע וטיפול במכורים והקמת מועדון לנוער בסיכון, בסך 361,688 ₪. מימון: 180,844 ₪ קרן הפיתוח, 180,844 ₪ קרן החילוץ.
7. אישור תב"ר מס' 713 – פרויקטים AI, בסך 1,190,000 ₪. מימון: 785,400 ₪ משרד המדע, 242,760 ₪ קרן הפיתוח, 161,840 ₪ עיריית באר יעקב.
8. אישור תב"ר מס' 709 – כיתות מעבדה לתוכנית מדעים, בסך 550,000 ₪ מקרן הפיתוח.

עדכון תב"רים:

9. עדכון תב"ר מס' 391 – תשתיות על ופיתוח הסכם גג. תוספת 54,817 ₪ מרמ"י. סך התב"ר לאחר עדכון 158,815,738 ₪.
10. עדכון תב"ר מס' 401 – ביצוע תשתיות צמודות – פיתוח. תוספת בסך 73,100 ₪ מרמ"י. סך התב"ר לאחר עדכון 466,731,673 ₪.
11. עדכון תב"ר מס' 618 – הקמת 6 כיתות גנ"י לחנ"מ מגרש 201. הפחתה 250,351 ₪ מהשתתפות מוסדות, הפחתה מק' הפיתוח 6,024,510 ₪, תוספת מ' החינוך 6,024,510 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 13,449,649 ₪.
12. עדכון תב"ר מס' 638 – בניית אולם ספורט ביי"ס ניצנים. תוספת מפעל הפיס - 4,000,000 ₪ והפחתה מקרן הפיתוח 1,000,000 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 10,000,000 ₪.
13. עדכון תב"ר מס' 698 – נגישות-תכנון, יעוץ וביצוע. תוספת משרד החינוך 267,968 ₪, הפחתה מקרן הפיתוח 267,968 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 404,000 ₪.

נושאים נוספים:

14. מינוי מר לוי איטח כמנכ"ל העירייה בשכר מנכ"ל 100% לרשות בדרגה 6, ואישורו כמ"מ מורשה חתימה של הגזבר בעת היעדרו.
15. אישור הנחה בארנונה לשנת 2026 למפונים מעוטף עזה, נפגעי פעולות איבה ממלחמת חרבות ברזל ומשפחות חטופים.

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

16. דיון במכרז מס' 50/2025 אישור הצעת חבי "קבוצת אסף יהודה פתרונות בניה בע"מ" להקמת מקווה לגברים ברח' נופר 31 יבנה. מצ"ב פרטוקול ועדת מכרזים מיום 31/12/25.
17. הקמת ועדה להענקת פרס יקיר/ת העיר.

אישור פרטוקולים: ☒

18. אישור פרטוקול ועדת הקצאות מיום 14/9/25 – מקלט איחוד הצלה ובית לחיילים בודדים.
19. אישור פרטוקול ועדת הקצאות מיום 14/9/25 – בית כנסת לעדה האתיופית ועדכון מיום 15/1/26.
20. אישור פרטוקול ועדת הקצאות מיום 16/10/25 – חידוש הקצאת מבנה גן ילדים ברח' הנרקיס 7 לעמותת "אור יקרות – יבנה".
21. אישור פרטוקול ועדת תמיכות מס' 1/2026 מיום 7.1.26. אישור מתן מקדמות לעמותות הספורט.

הצעות לסדר יום: ☒

22. הצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד, בנושא "ביטול בקשה להכרה כ"ישוב זכאי" לחלוקת נשק".
23. הצעה לסדר של חברי המועצה מר שחר סימנה ומר ליאור כהן, בנושא "הקצאת קרקע לבתי כנסת ומקווה גברים".

סיכום הישיבה. ☒

רועי גבאי: אחר צהריים טובים. ישיבה מן המניין 37/16 ולאחריה ישיבה שלא מן המניין, ישיבת תקציב. אנחנו פותחים כעת. אנחנו נמצאים במקום מופלא, ותיכף גם עינב תרחיב עליו. קומפלקס של גני ילדים לחינוך מיוחד. יש לידנו גם פה שני מעונות יום שיקומיים. זכינו בקול קורא מהמשרד למתחם חדש למעונות יום שיקומיים. זה יבוא, בעזרת השם אני מאמין, במועצה הבאה. אנחנו נקבל סקירה קצרה על החינוך המיוחד עוד מעט. יש לנו גם אתגרים בחינוך המיוחד. כולל הכרה בצורך מיידי לבית ספר חינוך מיוחד על-יסודי. אבל על זה נדבר ונרחיב עוד מעט.

אני מתכבד לפתוח, רגע, לפני זה, לברך את הגזבר שלנו. נולד לו בן אתמול. הוא יצטרף אלינו אוטוטו לחלק מהזמן, בתקווה שנוכל להתכנס לדברים. הוא עושה את המאמץ, על אף 24 שעות מאז הלידה. ונאחל לו המון המון מזל טוב.

זו הזדמנות להודות לשניים שנמצאים לידי, ואחד נאחל לו בהצלחה. ברשותכם, אני אתחיל עם מנכ"לית העירייה היוצאת, יוספה חליבה היקרה, שמסיימת פה, סיימה שנה וארבעה חודשים, הזמן רץ כשנהנים, מה שנקרא.

יוספה חליבה: לגמרי.

רועי גבאי: אז זו הזדמנות להודות לך בפורום של חברי מועצת העיר על העשייה, על ההובלה, על הקשב, על האכפתיות, ובתקווה שבאמת תצליחי ותעשי חיל בעיר הסמוכה רחובות. שיהיה המון בהצלחה, הבמה שלך.

יוספה חליבה: טוב, מה אני אגיד? שנה וארבעה עם הרבה מאוד אתגרים. אני חייבת לומר שהגעתי ליבנה בלי להכיר אותה בכלל, רק את האתגרים שלה. מצאתי עיר מדהימה, עיר של אנשים נפלאים. ואני חייבת לומר, גם במקום שאני נמצאת היום, למרות שאני שם רק כמה שבועות קצרים, האתגרים שם הם באמת רבים. זהו, ואני בטוחה שאתם תצליחו, ראש העיר הנמרץ שלנו, ועובד מבוקר עד לילה. ידעתי שתבואי. (מחיאות כפיים)

***** גב' רוחה תורג'מן נכנסת לישיבה *****

יוספה חליבה: אז באמת רק להגיד לכולכם, תודה רבה על שיתוף הפעולה. אני חושבת שזו שנה וחצי שהצלחנו לטעת כאן כמה שורשים, ואני מאוד מאוד מקווה, ובטוחה אפילו שתהיה לזה המשכיות. תשלבו כוחות, תשלבו ידיים וביחד תובילו את העיר הזו לאן שצריך ואפשרי. וזה גם יקרה. תודה. (מחיאות כפיים)

רועי גבאי: יוספה היקרה, בהוקרה ובהערכה רבה על עשייה מקצועית, מסורה ומבורכת, ועל ניהול העירייה לקידום תהליכים ארגוניים ולחיזוק השירות לתושבי יבנה, פועלך התאפייני במחויבות, באחריות ובמנהיגות, והותיר חותם חשוב לעבודת העירייה ובדרך פעולתה. יישר כוח ובהצלחה בהמשך הדרך. מכל חברי מועצת העיר (מחיאות כפיים)

יוספה חליבה: תודה. אני עוד בינתיים פה בצד, שומרת עליכם לראות איך אתם מתקדמים.

רועי גבאי: נקבל בברכה את חברת מועצת העיר רוחה, שמחים שבאת. ברוך השם, שתהיה רפואה שלמה. שתהיה נחת ובריאות טובה. ומה שנקרא חזרה לאיתנך הראשון ויותר מזה.

רוחה תורג'מן: אני אשמח להגיד כמה מילים ליוספה, כי אני לא יודעת מה אמרתם, כי הגעתי קצת באיחור. אבל אני רוצה להגיד לך תודה רבה. מאוד שמחתי שהיה פה כוח נשי, משמעותי. ואני מאמינה גדולה בכוח נשי וביכולת של נשים להנהיג ולהוביל מהלכים בצורה מאוד ייחודית ושקטה. וממש ממש תודה רבה ואני מאחלת לך המון המון בהצלחה בהמשך.

יוספה חליבה: תודה. תודה רבה. (מחיאות כפיים).

רועי גבאי: הבא בתור זה אבי מולר היקר. גם סגן בהתחלה ואחרי זה ממלא מקום מפקד תחנת המשטרה במהלך השמונה חודשים האחרונים. תשעה חודשים האחרונים. וכמובן הזדמנות לברך את מפקד התחנה הנכנס, תמיר הלל, שנכנס לתפקיד ושמגיע אלינו כסגן מפקד תחנה מלוד. אבל קודם נגיד למולר באמת תודה רבה, יישר כוח. עברנו ביחד פה גם תקופת מלחמה לא פשוטה, וגם הימים מאתגרים, גם אירועים יחד. עברנו במלחמה הזאת הכל. כולל כטב"ם שהגיע מבלי הודעה מוקדמת, אחד שהגיע עם הודעה מוקדמת, כולל כמובן טילים, כולל אירועי פח"ע שהיה לנו גם פה בכביש 4, כולל מציאות ואתגר באמת לא פשוטים. אבל הובלת את התחנה בנחישות, בעוז, ברוח טובה, בגישה טובה, בחיוך תמיד, את הפקודים וגם את כל התחנה עצמה וגם את כל הסביבה. תחנת יבנה אחראית על שבע רשויות, שזה אתגר בפני עצמו. וזו ההזדמנות שלנו להודות לך על העשייה המרובה. בעזרת השם גם לאחר לתמיר המון המון בהצלחה, שיכירו אותו גם כולם. הבמה שלכם.

אבי מולר: אני אגיד כמה מילים לפני תמיר, ברשותכם. קודם כל להגיד לכם תודה. אני הייתי, איפה יוספה? היא הלכה?

רועי גבאי: פה, פה.

אבי מולר: אני כפול פז"מ ממך ועוד קצת. אמרת את זה לבד, עברנו פה אירועים היסטוריים. באמת היסטוריים. 7 לאוקטובר, אני מגיע מהבית, אני גר בגדרה, רבע שעה. איפה נפגשנו? בנפילה, באיזה רחוב? לא בתורמוס, לפני התורמוס.

רועי גבאי: בחבצלת.

אמיר מולר: ושנינו עוד מנסים להבין בכלל מה קרה, ואתה מראה לי את הסרטון משדרות, עם הבחור עם ה-RPG, מי שמכיר, שדופק באינטרקום. שנינו מנסים להבין מה קורה. זה

עוד כשהייתי סגן. ואני הייתי ממלא מקום במלחמה עם איראן, ציינת פה את כל הדברים. ועברנו את זה ברוך השם כמו שצריך, ועברנו את זה טוב. ועברנו את זה לא באהלן-אהלן. עברנו את זה בעיקר בגלל שיתוף פעולה טוב ונכון שידענו לעשות עם המשטרה ועם העירייה. אני כל הזמן הייתי אומר גם למסינג שיושב פה, אני מרגיש קצת עובד עירייה והפקחים והעירייה מרגישים קצת שוטרים. עכשיו, אפשר לדבר בסיסמאות, בסוף מה שעובד בשגרה עובד בחירום. וזה הוכיח את עצמו וזו הדרך וזו השיטה. למפקד תחנת יבנה יש שבע רשויות לעבוד מולן. יש בזה יתרון, יש בזה חסרון. אחד היתרונות, כשאתה יודע להשוות. אני, דרך אגב, עכשיו גדרה, אני יודע להשוות בין זה לזה ואיך זה עובד פה ואיך זה עובד שם. אז אפשר להגיד גם לך, ראש העיר, אבל גם לכולכם, אתם יכולים למחוא כפיים לעצמכם כי אתם באמת באמת באמת עושים למען התפקיד שנבחרתם אליו. האזרחים יותר טובים, יותר בטוחים, יותר יותר הכל בזכות המסירות שלכם, גם בשגרה וגם בחירום. אני הרגשתי את זה מהצד של המשטרה, שזה תמיד היה, לא משנה מה, תמיד 'כן'. תמיד מה כן אפשר ולא מה אי אפשר. ויש קשיים כלכליים, ויש קשיים כאלה ואחרים, אבל תמיד ידעתי לקבל תמיכה, תמיד ידעתי לקבל עזרה ותמיד הייתי מוכן לתת את העזרה, וזה בזכות האנשים שיושבים פה. וכמובן ראש העיר ומסינג ויוספה, וסליחה אם שכחתי מישהו, שתמיד הגישה היתה 'כן'. וזה שיתוף פעולה שחייב להישמר בין המשטרה לרשות מקומית. אני שמח להגיד שאני לפחות השארתי פה שיתוף פעולה בין המשטרה לרשות, כמו שהאזרחים מצפים מאיתנו שזה יקרה. וזאת הבשורה הגדולה.

תמיר מחליפי וידידי היקר, הוא איש משטרה משכמו ומעלה. ובאמת העיר זכתה. מפקד משטרה שייקח את זה אפילו עוד ארבע צעדים קדימה. תודה לכם על העזרה, תודה על הפרידה, על ההערכה ונתראה בהמשך, בעזרת השם. (מחיאות כפיים).

רועי גבאי: בהוקרה ובערכה על פעילותך המקצועית והמסורה למען תושבי העיר ועל תרומתך לחיזוק תחושת הביטחון והסדר הציבורי. בהצלחה רבה בהמשך הדרך, ממני ומכל חברי מועצת העיר.

אבי מולר: תודה רבה. חבר'ה, תיהנו.

רונית ארנפרוינד: אבי, אני רוצה להגיד לך משהו. כמי שעשה כאן בתקופה שלך גם הפגנות, גם עצרות וגם צעדות, יש לך שם צוות מדהים. באמת הלכתם לקראתי והלכתם לקראת הנוער, לפעמים גם בתהלכות של נוער. כל הכבוד לכם, באמת.

תמיר הלל: תודה רבה. קודם כל באמת זה מרגש ככה שנפרדים מאבי ומקבלים בברכה את המפקד הנכנס, מראים את החשיבות. אז תודה רבה מראש המחוז. אני מגיע לכאן בחדוות עשייה, להמשיך בהרבה מהדרך שאבי סלל לכניסה שלי. התחנה נמצאת עם נתונים עסקיים טובים מאוד וסיכוייה... להיתפס בכל מה שהמשטרה באמת-באמת נמדדת בה. אבי הוביל את זה ביד רמה, לטובת התושבים, לביטחון התושבים והנוער שלנו. כמו שאמרת, אני מגיע לכאן בחדוות עשייה לעירייה הזו, לעיר הזו, לתושבים. באנו לתת פה את השירות הכי טוב שיכול להיות, עם כל המשאבים שלנו. לא רק של התחנה. נדע גם לגייס את הגורמים החברים, את השותפים, יש לנו הרבה שותפים.

כמובן שהעירייה היא השותפה המרכזית. אין פה מישהו יותר חשוב. אם זה לא ביחד זה פשוט לא יעבוד. וממה שהבנתי וקיבלתי הרשות המקומית פה, העירייה כאן היא עירייה חזקה, קואופרטיבית, תומכת. ואבי אמר את זה גם בדברים שלו ואני מאוד מאוד שמח לבוא לעירייה כזו, לאנשים שכולכם, לבוא ולהמשיך לעשות ולתרום קדימה, לבוא כשנידרש. נקווה שזה יהיה רק בשגרה ולא נזדקק לחירום. אבל גם בחירום אנחנו נדע להגיב ולעשות כל מה שאנחנו יודעים לעשות הכי טוב שאפשר. אז תודה רבה לכם. (מחיאות כפיים).

רועי גבאי: אנחנו פותחים את הישיבה.

1. דיווח ראש העיר.

רועי גבאי: בפתח הדברים, אני רוצה שניגע במקום שאנחנו נמצאים בו. עינב רחבלסקי, מנהלת החינוך המיוחד, בבקשה.

עינב רחבלסקי: לפני שאני אתחיל ככה, כתבתי כמה דברים על החינוך המיוחד, אבל ברוכים הבאים למתחם של גני חינוך מיוחד. כרגע פועלים פה שני גני עיצוב התפתחותי ושני גני תקשורת לילדים על הרצף האוטיסטי. מלבד זה יש פה 2 גנים שהוסבו למעונות, שבחלק הזה, במעונות של ילדים מגיל לידה כביכול עד גיל שלוש, ... מעכת החינוך, פה זה גני השיקום לילדים על הרצף האוטיסטי. יש מתחם בפראן, לילדים עם צרכים שיקומיים אחרים, התפתחותיים. ואני קצת כתבתי כמה דברים לחלוק אתכם על החינוך המיוחד פה ביבנה.

אז ערב טוב לכולם, ערב טוב לראש העיר, חברי המועצה. אני עומדת פה כמנהלת מחלקה לחינוך מיוחד. ביבנה יש 1,973 ילדים ובני נוער שזכאים לשירותי חינוך מיוחד. ואני מדברת בשם המחלקה שלי ובשם המשפחות. החינוך המיוחד הוא כבר לא נושא צדדי. הוא לא בעיה של מעטים, הוא באמת לב פועם של מערכת החינוך העירונית שלנו. הוא המקום שבו אנחנו בוחנים את החוסן החברתי שלנו. הוא המקום שבו אנחנו מבטיחים לכל ילד, ללא קשר למגבלה או לאתגר שעומד בפניו, שפה הוא יקבל הזדמנות שווה להצליח ולהרגיש פה בבית בעיר שלו.

בשנים האחרונות אנחנו עדים למגמה ברורה שהצרכים הולכים ונעשים מורכבים יותר ומספר הילדים שזכאים לשירותים של החינוך המיוחד הולך וגדל באופן עקבי. זה לא רק סטטיסטיקות, זה באמת ילדים שצריכים כיתות מותאמות, והורים שצריכים ליווי בתהליך הקליטה של הילדים שלהם במסגרת הנכונה, וצוותים חינוכיים שעושים עבודת קודש בתנאים מאתגרים.

מחקר חדש של מרכז טאוב, שיצא לפני כשבוע, מעיד על גידול של 61% בתלמידי החינוך המיוחד. ובעצם שואלים למה, למה יש כזה גידול לחינוך המיוחד. אז זה מתחלק לכמה סיבות. הסיבה הראשונה זה שיש יותר מודעות להפרעות השונות, כמו אוטיזם, כמו קשיים רגשיים, כמו קשיי קשב. ויותר הורים מכירים בצורך לאבחן ולטפל בנושאים האלו. חלק מהדבר הנוסף זה שבאמת הורים מתוסכלים מהמסגרות הרגילות, שנותנים מענה מסוים לילדים שלהם. ובעצם הם מבקשים מסגרת

עם תמיכה רחבה יותר. דבר נוסף זה היה התיקון ה-1 לחוק החינוך המיוחד, שהגדיל את הזכאות לשירותים, ושינה את האופן שבו התלמידים משויכים לחינוך המיוחד. אני אציג לכם היום תמונה, מה קרה פה ביבנה ואני באמת כאן כי אני חושבת שאנחנו כולם צריכים לתת, להתכנס ביחד ולתת גיבוי ושותפות כדי שהילדים האלה יחוו הצלחות ויהיו הבוגרים של העיר שלנו.

אז ביבנה יש 1,192 ילדים שמשולבים במסגרות של חינוך מיוחד. גם בתוך העיר וגם מחוצה לה. במידה ויש מסגרת חינוכית ביבנה שמתאימה לילדים, כמובן שאנחנו משתפים אותם פה בעיר בלי שום ספק. וכאשר אין לנו מענים, ולא תמיד יש לנו מענים, כי לפעמים יש לקות שמיעה, שאין לנו גן ללקויי שמיעה פה ביבנה, וגם אין כמעט בכל הארץ, או ילדים שצריכים מענה סיעודי, שאין לנו כרגע פה, אז אנחנו בודקים את הלקויות, רואים את כל מה שצריך, ואנחנו מחפשים עבורם מסגרת מותאמת. ויש מקרים שזה מחוץ לעיר.

ביבנה יש עוד 781 תלמידים שיש להם זכאות לשירותי חינוך מיוחד. אבל הם משולבים בחינוך הרגיל. מגיל שלוש עד גיל 18. כשאני נכנסתי לתפקיד ב-2021 היו ביבנה 8 גני תקשורת ו-9 גני עיכוב. היום יש לנו 35 גנים של חינוך מיוחד, 17 גני תקשורת ו-18 גני עיכוב. גן תקשורת מיועד לילדים על הרצף האוטיסטי. בכל גן יש 8 ילדים ומי שנותנת שירותים של פארא רפואי זה עמותות שנמצאות בתוך הגנים, ובגני עיכוב התפתחותי עד 10 ילדים בגן. בעצם המענה הפארא רפואי ניתן על ידי משרד החינוך. לא תמיד במלואו, בגלל הקושי לגייס באמת מענה ומטפלים. זה בכל הארץ, זה לא רק ביבנה.

בחינוך היסודי יש לנו 19 כיתות תקשורת לילדים על הרצף התקשורתית, ו-27 כיתות לילדים שמאופיינים בלקות למידה והם כולם נמצאים בבתי ספר רגילים פה בעיר. גם הממלכתי וגם הממלכתי דתי. בחינוך העל יסודי יש לנו 9 כיתות תקשורת ו-16 כיתות לילדים עם לקות למידה בבתי הספר הרגילים.

יש לנו פה בעיר שני בתי ספר לחינוך מיוחד. בית ספר אחד זה בית ספר אופקים, שהוא נקרא בית ספר יסודי. יש בו מכיתה א' עד כיתה ח'. הוא מונה 13 כיתות, שמתוכן 12 כיתות הן לילדים על הרצף, ועוד כיתה אחת לילדים עם מוגבלות שכלית התפתחותית קלה. ובית הספר הזה אנחנו עתידים לפצל אותו לשנת הלימודים הבאה, באמת כדי לדייק את הצורך בין ילדים בוגרים לבין ילדים צעירים, ולהתאים להם את התוכניות, וגם שלא יהיה ערבוב בין גדולים לקטנים, שכל אחד יהיה לו את המענה המדויק. אם זה בחצר בית הספר, אם זה בטיפולים, אם זה בתחומים אחרים.

בית ספר נוסף שנפתח השנה הוא בית ספר מרום, שמיועד לילדים עם קשיים רגשיים נפשיים. וגם הוא עתיד להתרחב. כרגע הוא מונה 4 כיתות, כי התחלנו אותו השנה. הוא עתיד להתרחב עד לכיתה י"א. וגם תלמידים נוספים ייכנסו אליו.

בעיר, כמו שהסברתי, יש שני מעונות לחינוך מיוחד, בגילאי אפס עד שלוש, שהם באחריות הרווחה. כדי להיכנס אליהם זה לא דרך אגף החינוך אלא רווחה. שניים פועלים פה, שתי כיתות. שתי כיתות בפארן.

יש לנו אתגרים בחינוך המיוחד, אני רוצה שנדבר. אחד, הדיוק לתושבי העיר. אנחנו כל הזמן עם האוזניים פתוחות ועם העיניים פתוחות לראות איך אפשר לדייק את המענים של החינוך המיוחד. אנחנו בודקים מה הצרכים ואם יש צורך אנחנו נפתח עוד מסגרות, בתנאי שיש לנו כמות מספקת של ילדים, שבאמת אנחנו יכולים לתת מענה.

יש לנו קושי במחסור בכוח אדם. ופה זה באמת אתגר לאומי שפוגש גם אותנו, את העירייה, ברמה המקומית. אני מדברת כעירייה, יש לנו חוסר של כוח אדם בתומכות חינוך, בלוות בהיסעים, וגם במשרד החינוך יש חוסר בתחום שלו, של גנות ומורות.

מערך ההיסעים שלנו הוא אתגר לוגיסטי מורכב. כי אנחנו צריכים לראות מי הילדים שנמצאים על דינו, מה הלקות שלהם, מה המרחק של המסגרת החינוכית מהבית שלהם, ולעמוד בהתאם לקריטריונים של משרד החינוך ולתת להם זכאות או לא זכאות לשירותי ההיסעים. זאת אומרת לא כל אחד יכול. זה באמת נמדד על פי קריטריונים. וגם המלוות שלנו, שאנחנו צריכים לדייק אותן, מי יכול לנסוע עם ילדים מסוימים בוגרים, ומי עם צעירים, ומי יכול לקחת עליו ילדים עם מעלונים ועם כסאות גלגלים ומי יכול ללוות את הדברים האלה, ואנחנו צריכים באמת לתת לילדים האלה את המענה הכי טוב שאנחנו יכולים. ילד מגיע, יש לו... בדרך למסגרת, הוא פותח את היום בצורה טובה. וגם מישהו שרואה אותו בסוף היום, עד שהוא מחזיר אותו הביתה בבטחה.

בתוכניות הבינוי של משרד החינוך, לצערי, אין תכנון מראש לכיתות ייעודיות לחינוך המיוחד. משרד החינוך לא בקצב של הגידול. ועל זה, למרות שאנחנו כיתות תקשורת וכיתות לקווי למידה הם חלק אינטגרלי מהמבנה הבית ספרי החדש. אין הקצאה לכיתות האלה, ברמה הזאת. למשל אם אני צריכה לפתוח שנה הבאה כמה כיתות תקשורת, ולא בהכרח שיש לי מקום לכל הכיתות האלה, בשכבה. התכנון הממשלתי גם מתעלם מהצורך הקריטי לחדרי ספח ללמידה. הילדים בבתי הספר רגילים שמקבלים מענה וסל אישי מקבלים הוראה מותאמת וטיפול רגשי, והדברים האלה זקוקים לחדרים פרטניים כדי לתת להם. ובבתי הספר אין תכנון לזה ועכשיו אנחנו כרשות צריכים לעזור לבתי הספר לעשות את ההתאמות המבניות האלה כדי לייצר את החדרים, את החללים האלה, לטיפול של הילדים. וזה לא חדרי בונס. כן? אני באמת אומרת את זה. זה כלים הכרחיים כדי שנוכל לממש את הזכות שלהם לחינוך מיוחד. וזה משמעות תפעולית יקרה. וזה לא משהו שמשרד החינוך התארגן אליו מראש -

עניב, את מתכוונת שהחדרים לא מותאמים? או שאין חדרים פיזיים? אליהו מזוז:

עניב רחבלסקי: אין חדרים. אף אחד לא צפה את הגידול הזה. ואף אחד לא -

עניב רחבלסקי: אין חדרים בהתאם לגדילה. כי חדרים בדרך כלל יש.

עניב רחבלסקי: אין חדרים בהתאם לגדילה, ואין חדרי ספח לטיפוליים. להוראה המתקנת, הטיפול הפרטני.

- אליהו מזוז:** בגלל הגדילה.
- עינב רחבלסקי:** בגלל הגדילה.
- אליהו מזוז:** כי חדרי ספח קיימים בבתי הספר. זה מובנה בתוך בניון. אתה חייב לתת חדרי ספח.
- עינב רחבלסקי:** למשל, אתן לך דוגמה, בסדר?
- אליהו מזוז:** לא, אני שואל. אני יודע בוודאות שחדרי ספח ישנם ואתה לא יכול לבנות בית ספר אם אתה לא מראה, אתה רואה לפי ... ואתה חייב -
- רועי גבאי:** הפרוגרמה מדברת על אחד לשש כיתות. המציאות היא אחד לשכבה.
- אליהו מזוז:** אוקיי. אז בעצם קיים, אבל לא מספיק. אתם אומרים שקיים אבל זה לא מכסה את הצורך.
- רועי גבאי:** שתיים לשש שכבות. התוכנית היום היא אחד לשכבה.
- עינב רחבלסקי:** ואז הרשות בעצם צריכה לתת את ההתאמות שלה ולעשות את השינויים המבניים, דברים שבאים לידי ביטוי בכסף. בסדר?
- אליהו מזוז:** רציתי להבין -
- רועי גבאי:** הגיע לפה ביקור של רם נהרי לפני שלושה שבועות לערך. ממונה על הבינוי במשרד החינוך. בדיוק על זה דיברנו. הפרוגרמה היום היא הרבה הרבה פחות ממה שאמור להיות פר שכבה. אנחנו מדברים היום על כיתה ולפעמים שתי כיתות בשכבה. המצב הוא היום, סלאבן, תקן אותי, אני שוב אומר את זה. לדעתי שתיים בשש שכבות.
- אליהו מזוז:** שתי כיתות ספח ל?
- רועי גבאי:** שש שכבות.
- עינב רחבלסקי:** לא ספח, ... חינוך מיוחד.
- רועי גבאי:** אנחנו צריכים כיתה או שתיים לשכבה. בסדר? אתה בונה בית ספר, 18 כיתות, את המצפה שיהיה לך, לצורך העניין, שש, כי זה שש שכבות, שש כיתות ספח, יש לך שתיים.
- אליהו מזוז:** אבל כל הדבר הזה זה באמת בגלל מה שאת אומרת, שחל גידול, לא רק ביבנה, ברמה הארצית.

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

עינב רחבלסקי:

ברמה הארצית. 61%. לפי הנתונים של -

רועי גבאי:

המספרים אצלנו הם הרבה יותר גדולים ומאזורים, כי אנחנו

אוכלוסייה צעירה.

אליהו מזוז:

אצלנו זה יותר גדול.

רועי גבאי:

באופן משמעותי.

אליהו מזוז:

ומה הוא אמר לך בהקשר הזה?

רועי גבאי:

אמר שהם מוכנים, ואיך וכמה ולמה. הם עדיין בוחנים את העלות

למטר, הם עדיין לא עושים את זה.

עינב רחבלסקי:

אתה לא מדבר על חדרי ספח. אתה מדבר על כיתות לחינוך מיוחד

שאני צריכה בכל שכבה.

אליהו מזוז:

לא, אני דיברתי, את אמרת חדרי ספח.

עינב רחבלסקי:

אני אומרת, גם חדרי ספח,

אליהו מזוז:

אז גם זה אין וגם זה אין.

עינב רחבלסקי:

כן, גם וגם.

אליהו מזוז:

אז עד שהם יחליטו כמה למטר, אז מה אנחנו עושים? אנחנו לוקחים

אחריות בעצמנו?

רועי גבאי:

במהלך שיפוצי הקיץ,

אליהו מזוז:

לא, אני מדבר לא רק על שיפוצי הקיץ,

רועי גבאי:

אתה לא יכול לבנות בניגוד לפרוגרמה.

אליהו מזוז:

לא, אבל לעתיד, כשאתה מתכנן בית ספר, אתה יכול לבוא ולומר 'אני

שם יותר על תכנון בית הספר. שבית הספר יהיה יותר, לצורך העניין, אני לא מדבר על יותר פנסי,

אבל יותר -

רועי גבאי:

ביבנה מזרח הגדרנו שהסטנדרט שלנו זה כיתה לשכבה.

אליהו מזוז:

כיתה לשכבה. ואם אנחנו נצטרך לממן את זה, אז אנחנו נממן את

זה. אני שואל.

עינב רחבלסקי: לדוגמה אני אגיד, אם אני עכשיו צריכה לעצב גן חינוך רגיל, וגן תקשורת, וגן ילדים על הרצף. אני צריכה בכל גן תקשורת שלושה חדרי ספח. בסדר? אז גם הרשות צריכה לבנות את חדרי הספח, היא צריכה למזג אותם במיזוג אוויר, מדלת, לבנות חדר טיפול. מלבד זה, בגן תקשורת אנחנו צריכים שערים למטבח, שער לכיוון השירותים, כי הילדים לא מודעים לסכנות ואנחנו צריכים לשמור עליהם. זאת אומרת אנחנו צריכים להשקיע הרבה כסף בהסבה של גן לצרכים של החינוך המיוחד. זה משהו שהוא מאוד משמעותי, וגם מבחינת ציוד. לא רק מבחינת התכנון וההתארגנות. זה דורש מאיתנו הרבה.

דבר נוסף, עוד אתגר שעומד בפנינו, זה מסגרות המשך. הילדים על הרצף התקשורתי עם במסגרות עד רבע לחמש. אבל למשל ילדים שעוברים לבית ספר עם מוגבלות שכלית בעיר סמוכה. אז יש להם צהרון המשך בעיר הסמוכה, אבל הרשות המקומית בעיר הסמוכה משתמשת בו רק לתושבי העיר. ואז אם אני משבצת תלמידים בבית ספר ההוא, הם מסיימים את יום הלימודים באחת וחצי, בשתיים, ואין להם פה מסגרת המשך. אז לכן מסגרת המשך היא מאוד מאוד קריטית, לתת להורים אפשרות לצאת, הם לא יוכלו להשתלב בצהרונים רגילים. הם צריכים לצאת לשוק העבודה, ללכת לפרנס את הבית. אז הם נדרשים למסגרות המשך האלה, ובזה יש מחסור. אלו בתי ספר מסוימים שהרשויות לא מסכימות לקלוט תלמידים שהם לא בני עירם.

אני רוצה גם להסתכן באמירה אחרת, שהיא מאוד מאוד חשובה. אנחנו חווים את הגידול כעת בבתי הספר. אבל עוד מספר שנים מועט אנחנו צריכים לתכנן את העיר מבחינת רווחה. כי הילדים האלה יגיעו לגיל 21. והם יצטרכו מענה של שירותי הרווחה. הם יצטרכו מרכזי יום, תוכניות תעסוקה, דברים שהם פועל המשך למה שאנחנו עושים היום. זה משהו שאנחנו צריכים לקדם, לעשות ולדאוג לו לילדים האלה, כדי שהם יהיו בוגרים עצמאיים. שהם לא ישבו בבתיים והם לא יעמיסו על ההורים. שהם יצאו בבוקר לשוק העבודה ויכלכלו את חייהם כבוגרים עצמאיים, כל אחד בהתאם ליכולתו. כמו שיש במרכז רני, כמו שיש מרכזים. הילדים מוסעים. יש ילדים שעובדים פה בסיפור חוזר ויש כאלה שעובדים במקס סטוק. אז המטרה שלנו באמת, הכמות תלך ותגדל, גם בגילאים האלה, וצריך להיערך לזה מראש.

לסיכום ככה אני אגיד כמה מילים. אנחנו במציאות עכשווית אנחנו רואים גידול מאוד משמעותי והצפי רק הולך וגדל. אנחנו צריכים להסתכל על הלקוח שלנו, שזה התלמיד של החינוך המיוחד, מהרגע שהוא פעוט, דרך מערכת החינוך, עד שהוא בוגר עצמאי. והגידול במספרים הוא קריאת השכמה לכולם, שאנחנו צריכים לדאוג להם, כדי שהם לא יהיו נטל על החברה. ואנחנו נפתח להם מספיק מסגרות, מספיק הזדמנויות להצליח בהן. תודה רבה.

אליהו מזוז: שאלה, כמה מהילדים בעצם עוברים שילוב? יש כיתות לחינוך מיוחד וגנים, ויש ילדים שבמהלך השנים עוברים איזשהו שילוב בתוך הכיתות הרגילות.

עינב רחבלסקי: נכון.

אליהו מזוז: כמה בערך ילדים עוברים שילוב בכיתה רגילה ובעצם, לי לדוגמה מהיכרות שלי עם תלמידים, אני איש חינוך, היו ילדים שהיו במערכת ששילבו אותם, ופתאום בכיתה ה' ו' פתאום דברים התחילו להסתדר. הילד היה שונה מאוד בכיתה א', ב', ג', ד', פתאום ב-ה' הוא נפתח ומשהו שם קרה. הוא הצליח להשתלב בכיתה רגילה כמו שצריך,

עינב רחבלסקי: זאת השאיפה שלנו.

אליהו מזוז: אז השאלה שלי, איפה אנחנו עומדים –

עינב רחבלסקי: אין לי מספרים לתת לך. אבל זו באמת השאיפה שלנו, באמת לשלב את הילדים ככל שניתן במערכת החינוך הרגילה. כי אנחנו במערכת רגילה, בסופו של דבר. ואנחנו רוצים שהם ימצו את הפוטנציאל שלהם. יש המון ילדים בכיתות התקשורת, באחוזים מאוד מאוד גבוהים בנבון, שעושים בגרות מלאה ובגרות טובה ואיכותית. יש ילדים שמשתלבים ועוברים לכיתות הרגילות. זאת אומרת מתחילים תהליך שילוב של שנה, שנתיים במקצועות מסוימים, ובסופו של דבר משתלבים באופן מלא. היה לנו תלמיד עכשיו מבית ספר אופקים שהשתלב בכיתת תקשורת. זה גם סוג של השתלבות.

אליהו מזוז: אנחנו יודעים לבדוק כמה התחילו אצלנו בחינוך המיוחד בתוך כיתות רגילות של חינוך מיוחד וסיימו בתוך כיתה רגילה, כחלק משכבה רגילה?

עינב רחבלסקי: אני יכולה לבדוק נתון כזה. אני צריכה לבדוק, לראות מה מדובר. אבל כן, אני יכולה לראות נתון כזה.

אליהו מזוז: לא, כי זה מעניין.

עינב רחבלסקי: אני רוצה להגיד שאנחנו היום מאוד מאוד מתמקדים בפדגוגיה של הכיתות. לוודא שכולם קוראים וכותבים, שהפדגוגיה בכיתות היא ביחס לשכבת הגיל שלהם. לראות שאין פערים ביחס לשכבת הגיל. זה מאוד מאוד חשוב לנו, ואנחנו עושים את זה יחד עם המתי"א, יחד עם משרד החינוך. יש פה באמת עזרה ענקית -

אליהו מזוז: הייתי יכול לשבת איתך עכשיו גם שעתיים. אבל אני לא רוצה,

רועי גבאי: עוד אתגר סופר משמעותי שקיים, שעניב לא הזכירה, אבל זה התכנון קדימה. כלומר אנחנו מתקשים לדעת, מתוך כמות גני הילדים, כמה אנחנו מייעדים לכיתות א' בשילוב או לא בשילוב. בגלל בעצם הרפורמה, ההורים יכולים להחליט שבכיתות א' הם עושים את זה, הם עוברים ממסגרת כזאת למסגרת אחרת. והמשמעות היא שלעתים אנחנו נדרשים ביוני, במדינה ועדות זכאות מסתיימים ב-31.5. אז ביוני אנחנו צריכים לתת מענים בהתאם לתוצאות והתהליכים שקרו בוועדות זכאות ואיפיון. הדבר הזה מאוד מאוד מקשה על התכנון ארוך הטווח ואת התכנון האסטרטגי. כי אתה טוען ואומר 'אוקיי, יש לי 17 גני תקשורת. מתוכם ילכו X לכיתות

תקשורת, אבל בפועל לא. צריך סייעות אחרת, צריך שילוב אחרת. או להיפך. יש לי תלמידים שנמצאים בשילוב כרגע עם סלי שילוב ועכשיו הם רוצים להיכנס למה שנקרא כיתה קטנה בתוך בית ספר.

עינב רחבלסקי: עדיפות ההורים, יש להם זכאות לשירותי חינוך מיוחד לשלוש שנים. אבל זכותם כל שנה, עד ה-25.6 להחליט איזה מסגרת יהיה בשנת הלימודים הבאה. זאת אומרת עד ה-25.6 ההורים יכולים לבקש מסגרת כזאת או אחרת. לצאת ממסגרת חינוך מיוחד ולהיכנס למסגרת חינוך מיוחד. וזה שלב די מאוחר, מבחינת הארגון.

רועי גבאי: פתחנו השנה, על פי צורך, כי בעצם עינב לפני שנה באה ואמרה 'אנחנו כבר מעבירים קבוצה ניכרת של ילדים לחטיבת הביניים מחוץ לעיר, במסגרות חיצוניות, ובגלל זה פתחנו את בית ספר מרום השנה, שבית אקשטיין מפעילים, שמפעיל היום 4 כיתות בחטיבות הביניים ללקויות נפשיות. האתגר הבא שלנו זה מה שנקרא למשי"ה, מוגבלות שכלית התפתחותית, שזה האתגר הבא. אבל עדיין לא לפתחנו. המספרים עדיין לא כאלה שמייצרים, אבל אנחנו רואים שהם הולכים וגדלים. האתגר הכי משמעותי שעומד לפתחנו כבר מחר בבוקר זה בית ספר אופקים. בית ספר אופקים נבנה כבית ספר שש שנתי, א' – ו', עם שש כיתות. כבר היום, ועשינו שם שינויים מפה עד הודעה חדשה, בגנים שם הסמוכים כבר היום הם על 13 כיתות. הוא נבנה כ-6 כיתות, כבר היום הוא עם 13 כיתות, כי לא היה ניתן לעצור בכיתה ו' ולהגיד להם 'אתם יוצאים מהעיר ואין לכם מענה בעיר'. וההחלטה היתה שממשיכים עם מענה עירוני. אבל אנחנו נדרשים להקים בית ספר. בשנה הקרובה אנחנו כבר בשאיפה להקים בית ספר על יסודי, שיהיה בעצם ההמשך של אופקים.

אליהו מזוז: איפה?

רועי גבאי: מז' ועד 21. עתודת הקרקע המתוכננת זה עתודת הקרקע שנמצאת ליד עתידים ונבון. זו עתודת הקרקע שמראש תוכננה להיות בית ספר ועכשיו צפויה, קיבלה הכרה בצורך על ידי המשרד.

אליהו מזוז: כמה כיתות אתה רוצה לתכנן שם?

רועי גבאי: אנחנו מדברים על 15 כיתות שם, כי זה מז' עד 21. ז' עד י"ב, זה 12 כיתות, ושלוש שכבות נוספות, סליחה זה 18 כיתות.

אליהו מזוז: לא, כמה כיתות אם וכמה חדרים? כי יש לך, לפי מה שאמרתם פה,

רועי גבאי: 18 כיתות. אנחנו כרגע כבר בחטיבת הביניים, יש לנו ז', ח'. שנה הבאה יהיה לנו כבר ט'.

אליהו מזוז: לא, השאלה אם זה יספיק. לפי מה שאתם אומרים, יש צורך -

רועי גבאי: כן, יש שתי כיתות בשכבה. זה יעמיד את זה לשתי כיתות בשכבה, לכל הרצף א' – 21. ואופקים בשלב הבא יקבל בינוי של קומה שנייה, כדי שיהיה לו לא 6 כיתות, אלא 12 כיתות. ואז אנחנו נסיים את זה בטווח זמן שלוש שנים מהיום, כשיש לנו באופקים בית ספר א' – ו', 12 כיתות, ובית ספר חדש, 18 כיתות, ז' – 21, שיהיה סמוך לנבון ועתידים, במיקום המתוכנן. אמרתי, קיבלנו כבר הכרה לצורך, קיבלנו כבר פרוגרמה. זה נמצא כרגע אצל האגף. יתחילו תכנון מייד, בקצב זמן שאמור להיות מסחרר. בתקווה שבחודשים הקרובים גם נדבר על הרשאה, כי אנחנו צריכים להתחיל לצאת לבינוי בחודשים הקרובים. כדי לתת מענה עבור בית הספר בשנה הבאה ובשנה שלאחריה.

אליהו מזוז: רועי, זה מענה לבית ספר, כמה יש לנו היום ילדים שאין להם מענה מצד זה שבבית הספר אין את המענים הנכונים? כי יש לנו ילדים שיוצאים מחוץ ליבנה, לבתי ספר מותאמים להם.

רועי גבאי: מספרית? כמה אין לנו מענים בעיר?

אליהו מזוז: ילדים שאין לנו את המענה עבורם והם צריכים ללכת לראשון,

עינב רחבלסקי: יש בתי ספר של לקות למידה מורכבת, ויש לקות שמיעה, ויש סיעודי קשה. החינוך המיוחד הוא בלי סוף. החיסרון בחינוך המיוחד, ואני אגיד, אין חליפת הוט קוטור לכל אחד. אין ילדים שיש להם כמה סוגי לקויות, אנחנו נמצאים בקשיים. כי קשה לנו להתאים בדיוק. לפעמים צריך קצת להתפשר וקצת להזיז ולמצוא מה יותר מדויק לילד, כמובן בשיח משותף עם הוריו.

אליהו מזוז: אז אני שואל, כמה ילדים יש לנו? כי זה מבורך מה שנאמר פה, הבנייה וההתקדמות, לתת להם מענה. אבל כמה יש לנו ילדים מחוץ לעיר, שאולי אנחנו נצטרך בעתיד, רועי, לתת להם את המענה בתוך העיר? אני שואל לאור מה שאמרתם של הגדילה.

רועי גבאי: כל שנה אנחנו מסתכלים, וכל הזמן מסתכלים –

עינב רחבלסקי: אנחנו בודקים כל שנה. לדוגמה אם היום הייתי בסיור בגן השיקומי, במעון, כדי לראות אם אנחנו עוד שנתיים נצטרך אולי לפתוח גן שמסווג אחרת ומתאים, הלכתי לראות את המספרים, לראות שכולם תשוב יבנה, להבין מה –

אליהו מזוז: אז אני שואל, אז אלה שיוצאים כרגע מחוץ לעיר, אין לנו מבחינה כמותית את היכולת לתת להם מענה? או מבחינה מבנית?

עינב רחבלסקי: זה גם לפתוח להם מסגרת.

אליהו מזוז: כי הם בודדים בתוך מערכת שהיא –

עינב רחבלסקי: כן, אנחנו יודעים שמהסגרות כאלה הן מסגרות מאוד מאוד ייחודיות. זה ילדים שצריכים מעמדונים וכסאות מיוחדים ומיטות מיוחדות. ... זה נמצא בערים גדולות יותר.

אליהו מזוז: לא, כי לפעמים אנחנו מקבלים את הפנייה מהורים ששואלים 'יש לנו פה בית ספר אופקים, למה הילד שלי לא מקבל את המענה בבית הספר הזה? למה אני צריך לשלוח לרחובות? למה אנחנו צריכים לשלוח לראשון?'

עינב רחבלסקי: לא, אנחנו לא מוציאים מחוץ לעיר.

אליהו מזוז: לא, יש ילדים היום שיוצאים מחוץ –

עינב רחבלסקי: הגדולים, אלה שלא בשכבות. מ-ח' ומעלה.

אליהו מזוז: לא, אז בשכבות הנמוכות יש לנו מענים לכולם? לכל סוגי ה... ?

עינב רחבלסקי: כן, הורה רוצה מסגרת מבחינה דתית שונה. הוא אומר 'אני לא רוצה ממלכתי, אני רוצה חרדי'. ואז אנחנו נתאים את המסגרת המתאימה.

אליהו מזוז: זה סעיף אחר, אוקיי.

עינב רחבלסקי: כן, זה משהו אחר.

רוחה תורג'מן: עינב, שאלה בבקשה. יש לנו בעצם איזשהו דוח שמסכם את כל החוסרים שלנו מבחינת כיתות? כמה גנים חסרים, מה בדיוק חסר? כרגע נתון שהוא נכון לגבי היום? עזבו רגע את העתידי, שאנחנו מתקשים כרגע להעריך. אני מדברת כרגע מצב נתון כיום במערכת. מגן עד י"ב, או עד גיל 21.

עינב רחבלסקי: כל עוד שחסר משהו, ואני רואה כמות מספקת של ילדים שניתן לפתוח מסגרת עבורם, זאת אומרת אם יש לי שלושה ילדים עם לקות מסוימת, אני לא אפתח להם מסגרת במיוחד. אבל אם אני רואה שיש כמות מספקת של 8, של 7 ילדים, אז כמובן שאני מציפה את זה הלאה ואנחנו נפתח.

רוחה תורג'מן: זאת אומרת שהיום אין לנו חוסר. זאת אומרת כשאני רואה ואני רוצה לדעת, כרגע –

עינב רחבלסקי: את תגידי אין חוסר, והורה שהילד שלו צריך לנסוע, יגיד לך שיש חוסר.

רוחה תורג'מן: אני לא מחפשת ראייה פרטנית. אני מחפשת כרגע ראייה מערכתית.

עינב רחבלסקי: לא, כרגע באמת פתחנו בית ספר רגשי נפשי פה ביבנה. מלבד זה אני אגיד לכם, אני אספר לכם שפה ביבנה יש בית מהבתים מאזנים, אלו חלופות אשפוז לילדים. אז יש בית מאזן שהוא סגור, שאנחנו עושים אחת, בסוף שבוע, ויש בית מאזן שהוא פתוח. שהילדים יגיעו על בסיס יומי. וחלופות אשפוז, בדרך כלל ... 17 של קופות החולים, אבל עדיין משרד החינוך נותן שם הרבה מענים לימודיים ושעות הוראה. אנחנו באמת משתדלים, איפה שאפשר, לתת להם פה את השירותים.

רוחה תורג'מן: אין לי ספק לגבי השתדלות שלנו כעירייה,

עינב רחבלסקי: לא משהו כרגע שהוא מובהק שאני יכולה להגיד.

רוחה תורג'מן: אוקיי, בסדר.

עינב רחבלסקי: ברגע שיהיה, תאמיני לי, אני הראשונה שדופקת בדלת. אין לי סיבה שלא.

אליהו מזוז: זכינו בה. זכינו בעינב. שנים.

ענבל בועז: אני שומעת המון מההורים את השם שלך וזה לא מובן מאליו שהורים מגיעים ומכירים את ראש התחום. ובאמת המקצועיות שלך, בכל דבר, בכל מקום. והיכולת של העיר להסתכל קדימה ולהבין איזה מענים צריך גם עוד כמה שנים היא הרבה מהידע שלך והתרומה שאת מעבירה הלאה.

עינב רחבלסקי: תודה... ובכל האגף,

רועי גבאי: עינב, תספרי רגע על האולם הזה ועל המתי"א.

עינב רחבלסקי: כן, המתי"א זה גוף של משרד החינוך. שהוא הזרוע הביצועית של משרד החינוך. מנהלת אותו רננה שיש. בעצם יש לה תחום גדול של מלווים בתוך החינוך הרגיל. מומחיות תחום שמלוות את המורים, שמלוות את הילדים, מטפלות, מטפלות באומנות, מטפלות בבעלי חיים, ... שנותנות שירות לילדים שאני קראתי להם סל אישי. שנמצאים בתוך החינוך הרגיל וגם בתוך הכיתות של החינוך המיוחד. יש צוות מאוד מאוד רחב, המתי"א נמצאת פה ביבנה. המתי"א פה גם מתמחה בלקות ראייה. הם נותנים שירותים לכל החמש רשויות בסביבה, אבל הדומיננטיות שלנו היא הכי גדולה. מאוד דומיננטי פה. זה אולם שמשרת פה את צוותי המתי"א להשתלבויות, להדרכות, לפגישות עם הורים אם צריך. ומשתמשים פה גם בערב. גם סיעות תומכות חינוך שמשתלמות פה, שזה מבחינתנו נדבך לא פחות חשוב ממורה. כי הם שותפים לכל אורך הדרך לצוותים החינוכיים. הם חלק מהצוותים והם נותנים פה את כל השירות.

רועי גבאי: עינב, תודה רבה. (מחיאות כפיים). זה מגיע לה, כמנהלת מצטיינת

שנה שעברה על הפעילות ועל ההשקעה. וגם לך נאחל, בעזרת השם, רפואה שלמה ושיהיה רק טוב. ותודה, תודה רבה על כל העשייה. בהמשך נדבר גם על הפעילות של 360 פה. כי זה באמת משתלב גם באופן מלא באותה עשייה.

2. שאילתה של חבר המועצה מר ליאור כהן בנושא "איסור הפעלת גינת יום הולדת בשבת".

רועי גבאי: אנחנו מתחילים בשאילתות. בבקשה, שאילתה, ליאור כהן, בבקשה.

ליאור כהן: ערב טוב, חודש טוב. אנחנו נאמר עכשיו, אנחנו מתחילים את חודש שבט. רק חצי מילה על החודש הזה. זה יום מאוד מיוחד. בדיוק בזמן הזה בשנה האחרונה שבני ישראל במדבר, משה כינס את כל עם ישראל וכתוב שם 'הואיל משה באר את התורה'. בדיוק בראש חודש שבט, למשך 35 ימים, עד לז' אדר, שזה התאריך שבו הוא נפטר. למעשה כל ספר דברים נכתב ב-36 הימים האלה. וזה היום הראשון, זה יום עם הרבה עוצמות. בעזרת השם, שיהיה עם בשורות טובות.

ליאור דדוש: נולדתי בא' בשבט. ...

רועי גבאי: הזדמנות להגיד מזל טוב, גם לליאור דדוש, גם לאלי מזוז. שתהיה בריאות טובה ונחת. בבקשה, ליאור.

ליאור כהן: ועוד דבר. אני אשים פה, בעזרת השם, בכל התקופה הקרובה, מה שאתם רואים כאן זו תמונה של ספרי תורה במחסן. תמונה מצמררת. יש לי עוד תמונה כזו, של עוד בתי כנסת, ספרי תורה במחסן. במשך כמעט חמש שנים, אני לא ישן בלילה כשאני רואה את התמונה הזו, וצריך שכל העיר תראה את התמונה הזו. יש פה שתי קהילות, שבמשך שנים התפללו, וספרי התורה זה במחסן במלתחות. במלתחות ספרי תורה, תמונה מצמררת. עד שזה לא ייפתר התמונה לא תרד מהשולחן פה. אני מקווה שסוף סוף משהו יתעורר באירוע הזה.

רועי גבאי: לדעתי צריך להביא שלט של 'דרך ארץ קדמה לתורה' וגם לשים לך. יאללה, בבקשה.

ליאור כהן: אתם יכולים לשים איזה שלט שאתה רוצה, אני שם את השלט הזה.

רועי גבאי: קדימה, בבקשה.

ליאור כהן: אני גם מציע, איפה הגזבר לא פה. אם בתקציב יש לי סעיף המראה, אפשר לקנות לראש העיר, ואז הוא יוכל לראות את עצמו ולתת פחות הערות.

רועי גבאי: בבקשה.

ליאור כהן: שאילתה, איסור הפעלת גינת יום הולדת בשבת. בהתאם לסעיף 36(א)

לתוספת השנייה בפקודת העיריות (תיקון אחרון), נבקש להגיש שאילתה בנושא. לאחרונה פורסם כי בתקופה הקרובה תפעל גינת יום הולדת בפארק בנאות שמיר. בכתבה בנושא העירייה נשאלה האם הגינה תפעל בשבת? תגובת העירייה הייתה, אני מצטט מילה במילה מהכתבה: "פתיחה בשבתות דורשת תוספת כוח אדם ותקינה שלא קיימת בשלב ההרצה, נרצה לתת למקום לרוץ מספר שבועות להבין את הצרכים האמיתיים מהשטח ולבחון בהמשך כיצד נכון להפעיל את השירות". דהיינו עיריית יבנה שוקלת ברצינות להפעיל מתחם עירוני בשבת.

בתורתנו הקדושה, עכשיו הזכרנו את זה שהיום בדיוק משה רבנו כינס את בני ישראל, לפני שהם נכנסו לארץ, כתוב שם: "ושמרו בני ישראל את השבת", אגב, זה היה חלק מהדברים שהוא אמר להם מתוך אותם 36 ימים, "שמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ביני ובין ישראל אות היא לעולם".

בחוק עזר של עיריית יבנה, זה שולי ביחס לחוקי התורה, כתוב: "בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק, בית אוכל, בית קפה או בית עינוג ציבורי." על אחת כמה וכמה רשות ציבורית. לאור האמור לעיל אודה לתשובתך: האם חלילה עיריית יבנה בוחנת אפשרות לעבור על חוקי התורה ועל חוקי העזר אותן היא כתבה ולהפעיל את גינת יום ההולדת בשבת?

רועי גבאי: ראשית ולמען הסר ספק, עיריית יבנה פועלת על פי החוק ועל פי חוקי העזר העירוניים. בשלב הראשון הגינה מצויה בתקופת הרצה, דורשת תחזוקה שוטפת של ניקיון ועובדים מקצועיים,

רונית ארנפרוינד: רועי, אתה יכול קצת יותר לאט? ובקול רם יותר.

רועי גבאי: ראשית ולמען הסר ספק, עיריית יבנה פועלת על פי החוק ועל פי חוקי העזר העירוניים. בשלב הראשון הגינה מצויה בתקופת הרצה ודורשת תחזוקה שוטפת של ניקיון ועובדים מקצועיים ועל כן איננה נפתחת בשבת. עיריית יבנה תמשיך לנהל את המרחב הציבורי באופן מאוזן, מכבד, ללא שימוש בנושאים רגשיים לצורך יצירת מתחים או כותרות. ולצד זאת לאפשר גם מענים עבור הציבור החילוני תוך שמירת הסטטוס קוו העירוני.

ליאור כהן: לא שאלתי אם היא נפתחת. אני שאלתי אם היא תיפתח. היא לא תיפתח בשבת? זו האמירה?

רועי גבאי: נתת את התשובה. קדימה, השאילתה הבאה.

ליאור כהן: אין תשובה. התחמקות. יש סיכוי שהיא תיפתח בשבת.

3. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא "ציוד מחשבים ומעבדות לבנות האולפנה".

- רועי גבאי:** שחר סימנה, ציוד מחשבים ומעבדות לבנות האולפנה.
- ליאור כהן:** התחמקות. בגלל זה גם ספרי התורה נמצאים במחסנים, וכך מתייחסים לדת בעיר שלנו. זה בדיוק היחס. זה היחס לתורת ישראל, זה היחס לדת ישראל. שהשם יעזור לנו. בסופו של דבר, אני אגיד לכם משהו, אמרתי על ספר דברים משהו. אנחנו כבר מעל שנה יש לנו קבוצה של הורי החמ"ד. כל יום שישי מחלקים בינינו את כל הפעילים ואת כל ספר דברים.
- רועי גבאי:** בבקשה, שחר.
- ליאור כהן:** אתה יודע שהגזרות האלה שגוזרים עלינו פה, 'מהרה הפר עצתם, וקלקל מחשבותם' ובעזרת השם זה מה שיהיה.
- רועי גבאי:** בבקשה, שחר.
- ענבל בועז:** אתה יודע משהו? רונית, אין לך את כל הווטסאפים שאני ואת מקבלות? דדוש, אין לך כאילו?
- ליאור כהן:** מה זה קשור?
- ענבל בועז:** לא, זה קשור.
- ליאור כהן:** אני שואל מהזווית,
- ענבל בועז:** ליאור, ליאור. התפקיד שלנו לגשר על -
- ליאור כהן:** נו, אז פותחים את הגינה או לא פותחים?
- ענבל בועז:** את המקומות הציבוריים. ...
- ליאור כהן:** זה לא מה ששאלתי. אני לא שאלתי. ...
- ענבל בועז:** למה אתה זורע הרס? ... (מדברים ביחד)
- ליאור כהן:** זו השאלה, זו השאלה בדיוק. למה לשים ספרי תורה במחסנים?
- ענבל בועז:** גם אני יכולה להביא את האנשים שמרגישים שלא רואים אותם בעיר הזאת. אני לא בוחרת להביא אותם לכאן.
- ליאור כהן:** נכון, נביא אנשים ... הנה, שחר ... לאנשים שמרגישים.
- רועי גבאי:** בבקשה.

שחר סימנה: שאילתה, ציוד מחשבים, מעבדות לבנות האולפנה. בהתאם לסעיף 36 (א) לתוספת השנייה בפקודת העיריות נבקש להגיש שאילתה בנושא. לאחר מאמצים רבים של הורים נפתחו באולפנת יבנה מגמות מדעי המחשב ותקשורת. כידוע בתחילת שנה הבנות עברו למבנה חדש כאשר עיריית יבנה דאגה לחתוך אותו ולהביא למציאות בה בנות לומדות ונבחנות במסדרונות ובמדרגות. חמור מכך נכון לעכשיו - 3 חודשים כבר זו היתה השאילתה, עכשיו יותר, לאחר תחילת הלימודים אין לבנות מעבדות מחשבים, וציוד נדרש למגמת תקשורת. הורים שפנו קיבלו תשובה שעדיין לא אושר תקציב לכך. כמו כן – הגיעו תלונות הורים שאין בחצר פינות ישיבה, דשא והצללה, בשונה מבית הספר ש"מתארח" במבנה. אגב, אני שמח שבית הספר הזה מקבל את כל טוב, זה בסדר גמור. אנחנו כולם שיקבלו אותו דבר. רק לא להפלות.

לאור כל האמור לעיל אודה לתשובתך: איך עיריית יבנה הגיעה למצב שבשנת 2025, זה כבר 2026,

ליאור כהן: לא, כי אתה שולח שאילתה, אתה מקבל אותה חודשיים בדיליי.

שחר סימנה: אין מחשבים לתלמידות לפני בגרות? מתי יסופק כל הציוד לאולפנה? מתי גם בנות האולפנה יזכו לחצר ראוויה? תודה.

רועי גבאי: ראשית, חשוב להבהיר שאין זה נכון שבנות האולפנה לומדות או נבחנות על מדרגות. הבנות זוכות למבנה בסטנדרט מצוין ומתקדם ועיריית יבנה, ביחד עם רשת אורט, מעניקים להן את כל הנדרש על מנת שיזכו לתנאים ולסביבה פדגוגית הכי טובה. לגבי מגמת התקשורת, נרכשו מצלמות מקצועיות וציוד נלווה, במטרה לאפשר לתלמידות עבודה מעשית, איכותית ומותאמת לדרישות המגמה. בנוגע למחשוב, בבית הספר קיימות כיום שלוש עגלות מחשבים ניידים לשימוש התלמידות. בנוסף, נרכשו מחשבים חדשים ברמה הגבוהה ביותר לצרכי למידה ופדגוגיה מתקדמת, והוקמה ונחנכה מעבדה חדשה לטובת הבנות.

כמו כן, לאולפנה תקציב משמעותי המיועד לרכישת ציוד ופיתוח סביבות למידה. ההזמנות מתבצעות באופן מדורג, תוך חשיבה מקצועית ומעמיקה, עבודה משותפת עם מעצבות, והגשת שלוש הצעות מחיר כנדרש, על מנת להבטיח התאמה פדגוגית ואיכותית מיטבית.

בעניין פיתוח החצר נציין כי נפרסו פינות ישיבה וספסלים וכי הצוות החינוכי עמל על הצעה לשדרוג נוסף, שנמצאת כעת ברכישה ובקרום תיושם בפועל.

ליאור כהן: תשובה יפה, רק שהיא לא קשורה למציאות. אני רק אדייק.

רועי גבאי: בבקשה, אלון.

ליאור כהן: אני רוצה לדבר (מדברים ביחד)

רועי גבאי: לא, אתה... להגיד דברים שאין להם ערך.

ליאור כהן: יש להם הרבה מאוד ערך. הרבה מאוד ערך. ... אם לתלמידות במתכונת נופל המחשב, אז מישהו צריך לתת על זה את הדעת. ומה שיש לבנות היום זה 76 מחשבים בווייפי, שזה חיבור לא תקין לבגרויות. ובאותו יום, באותה ישיבת מועצה הקודמת, שהוא לא הביא את השאילתה הזאת, היה מתכונת לבנות. ולחלק מהבנות באמצע המתכונת נפל המחשב. למה? כי הם לא בחיבור לפי הסטנדרט, כי לא היו מחשבים. ועכשיו אחרי הרעש שנעשה בישיבה הקודמת, רצו וקנו 20 מחשבים ל-400 בנות.

רועי גבאי: ממש לא.

ליאור כהן: סך הכל זה הגיוני. ...

רועי גבאי: ממש לא אחרי הרעש. ... וגם תיאורים בעלמא. אלון, בבקשה.

ליאור כהן: 20 מחשבים ל-400 בנות. זה החלק היחיד של הבנות האלה זה שהן לא מקורבות לראש העיר. כי מי שמקורב לראש העיר מקבל הצללה, מקבל מדשאות, מקבל הכל. מי שלא מקורב נזרק לפח. ... לא כולם הבינו בעיר הזאת.

רועי גבאי: בסדר גמור. יהיו להם בחירות, הם יצביעו מה שהם רוצים.

ליאור כהן: התלמידות לא אשמות בבחירות. מי שמיעוט פה צריך לסבול, זה מה שאתה אומר. מי שמיעוט אז צריך לסבול. רק מי שהוא רוב פה, רק מי ש... בבית ספר, רק הוא ראוי לקבל, יהיה להם בחירות.

רועי גבאי: ... מקבלות את המבנה בסטנדרט הכי גבוה שיש ביבנה ואני גאה בכך.

ליאור כהן: זה תלוי כמה אתה פוטנציאל במנדטים. זה מה שמעניין.

רועי גבאי: כן, אלון, בבקשה.

4. שאילתה של חבר המועצה מר אלון רוזן בנושא "אי הפעלת המערכת הפניאומטית בשכונה הירוקה ברחובות הצדף, המפרש והדוגית".

אלון רוזן: זה מה שנקרא מנושא לנושא באותו נושא. בסדר? השאילתה הזו נדונה בעצם באמצעות שאילתה שהעלה ליאור בישיבה הקודמת. ואז גם אמרת שמתחילים עבודות ברחוב הדוגית, במפרש. ולכן אני שלחתי מראש שתי שאילתות אחרות, שאחת מהן עוסקת גם בעניין הזה שהתפקיד שלה לדבר על תפקידים של מנהלי הרובע, שאנחנו, או לפחות אני, בהתרשמות שלא ברור לנו מה תפקידים, מה סמכותם. אם הם נמדדים בתצורה כזו או אחרת. איפה אנחנו רואים את מגמת השיפור הלכה למעשה, כי אנחנו מרגישים כולנו שלפחות בתחום פינני האשפה, הטיפול במערכת הפניאומטית, העיר הולכת אחורה. ובגדול. ולכן אני לא אקריא את השאילתה, אני אקריא רק את השורה התחתונה שלה. ברור לכולנו המצב ברחובות. כולכם ראיתם את השאילתה, ראיתם

את התמונות שהלכתי והבאתי. גם לילה, גם יום. גם בימי חול וגם בסופי שבוע.

מה הצפי לתיקון של התקלות ברחובות האלה והחזרה לשגרה של המערכת הפניאומטית, לאור תחילת העבודות שמבוצעות הלכה למעשה, ראיתי ברוב הדוגיט? השאלה השנייה שלי באותו הקשר זה האם העירייה מתכוונת להגדיל את כמות הפחים וסדרי הפינוי ברחובות אלה, עד לתיקון וחזרה לשגרה של המערכת. צריך להגיד גם, בנוסף לכל האירועים האלה, כחלק מהעבודות נחסמו כניסות לבניינים, נחסמו כניסות גם לחניונים. האנשים, התושבים, כרגע אין להם אפשרות להחנות בחניון של הבניין שלהם. הם מחנים על המדרכות ברחובות ליד וחוטפים גם דוחות. אני אומר לך שהגיעו מספר פניות -

רועי גבאי: אתה מוזמן להפנות אותם, אם הם חוסמים את הציר בפגיעה חלילה לנכים,

אלון רוזן: ... הם עולים על המדרכה כי יש מצוקת חנייה -

רועי גבאי: לא, יש להם חניון רחב ידיים בפארק החבלים. יש חניון ברוגובין.

אלון רוזן: זה לא מספיק.

רועי גבאי: ועדיין יש מצוקת חנייה באופן שלא מסכן חיים, אנחנו מתחשבים לחלוטין באזור. בוא תשלים.

אלון רוזן: אז אני מציע לכל הציבור ששומע אותנו להפנות את אותם דוחות ושיהיה פה דיון רחב האם לבטל אותם. בעיני לא נכון לתת דוחות באזור הזה, לפחות תוך כדי השיפוץ. גם אם בן אדם קצת בלילה חוסם, או בין שעה לשעה, זה נראה לי סביר והגיוני. ואיזה לקחים נלמדו מהסיטואציה הזו, ומה הם. הייתי שמח להבין איזה לקחים נלמדו.

רועי גבאי: להלן התייחסותו של מנהל אגף שפ"ע, מר עופר תורגימן, בנושאים החל מה-8.10, בעקבות הודעת ריקטק, התגלתה תקלה בקו ראשי במערכת הפניאומטית ברוב הדוגיט. תקלה שהשפיעה על כ-19 בניינים ועמדות ציבוריות ברוב הדוגיט וברוב הצדף. התקלה מתבטאת בעיוות הצנרת הראשית בתוואי של הדוגיט 21, 32 ויש צורך בתיקון נרחב, הדורש פתיחת כביש ברוב באורך של כ-90 מטר ובעומק של כ-6 מטרים. ברוב הצדף ישנה סתימה שלמעלה משנה משפיעה על שני בניינים בעקבות השלכת פסולת בניין לפיר, שהוביל לחסימת הצנרת. לא פסולת בניין, אלא ממש בטון. הובילה לחסימת הצנרת בגבול המגרש המדובר. החל מיום 11.1 החלו עבודות תיקון הצנרת הפגומה ברוב הדוגיט. העבודות צפויות להימשך כשבועיים עד שלושה שבועות, תלוי במזג האוויר. במסגרת העבודות תבוצע פעילות חפירה משמעותית, הדורשת סגירת הרוב. עד לתיקון המערכת הרשות תמשיך לתת מענה לציבור על ידי פחים הפזורים בקרבת הבניינים הנ"ל, תגבור מערך הפינוי. אגב, הוספו פחים ונרכשו פחים, והפעלת סיירת ניקיון ייעודית אחר הצהריים לצמצום המפגעים. במסגרת טיפול זה, צפויים לפעול לשחרור הסתימה גם ברוב הצדף.

במקביל לעבודות התיקון, אנחנו ממשיכים בהליך הסדרה מול חברת ריקטק לצורך המשך מתן שירות איכותי לתושבי העיר. כחלק מתהליך הפקת לקחים, אנחנו מסיקים תובנות בתכנון המערכת הפניאומטית העתידית

בשכונת יבנה מזרח, והדגשים הועברו למתכננים ולחברות הביצוע.

- אלון רוזן:** יהיה אפשר לקבל את התובנות? ללמוד אותן?
- רועי גבאי:** הבאנו לכם את זה בדיון אחד מלא. נביא את זה פעם נוספת.
- אלון רוזן:** אתה אומר, במסגרת המסקנות מתוך האירוע הזה, יש תובנות חדשות.
- חיים מסינג:** איך אפשר להסיק מהאירוע הזה שאף אחד לא יודע למה הצינור הזה התעוות? מה אתה מציע?
- אלון רוזן:** אני לא מציע. אתם הנהלת העיר. ... אם נדבר ביחד לא נשמע אחד את השני.
- רועי גבאי:** טוענים אנשי ריקטק שבעקבות הואקום שהם עשו, הצינור התעוות. טענה שמופרכת בעיניו ולא מתקבלת על הדעת בשום דרך.
- אלון רוזן:** יש חוות דעת מקצועית?
- רועי גבאי:** יש חוות דעת מקצועית. ובתוך הטענה הזאת, חלק מהפתיחה של הציר, יתגלו כל הדברים הללו.
- עו"ד איתן בראש:** אדוני ראש העיר, בגלל שזה הליך תלוי ועומד, אני מעדיף,
- רועי גבאי:** אני מקבל את ההערה. אני מקבל את ההערה. אנחנו מתואמים כרגע לסוף חודש הבא, להתחלת בוררות. תהליך עומד בעינו. הויכוחים המשפטיים לחלוטין שם. מקבל את ההערה, איתן.
- אליהו מזוז:** אני רוצה לשאול, לא להיכנס לתוך התהליך הזה, אבל לשאול שאלה כללית. כי אתם כן עשיתם איזשהו מסמך תובנות. התעוות זה עובדה, בסדר. לא ניכנס עכשיו ללמה וכמה. השאלה היא אם אנחנו לוקחים את זה כהסקת מסקנות לחומר עצמו, שלא יקרה לנו אותו דבר בעתיד.
- רועי גבאי:** שוב, אנחנו נכנסים פה לסוגיות, אני מקבל את איתן, המשפטי, אבל אני אגיד את זה,
- אליהו מזוז:** לא, לבחון. אני לא אומר מה האמת.
- רועי גבאי:** התכנון הזה היה DBOT. גם הדיזיין, גם התכנון של החומר, של אותו צינור. אם הוא 5 מ"מ, 10 מ"מ או 20 מ"מ, היה בידיים של החברה. בסדר? וגם על זה אנחנו מלינים. אני מקבל את ההערה של איתן, אני לא רוצה להיכנס לזה בפרוטוקול. כי זה דיון שעומד -
- אליהו מזוז:** לא מדבר על המקרה הזה. דיברתי לגבי העתיד. זו ההערה שלי.

חיים מסינג: לגבי העתיד, אני מצטער, אבל כבר עלתה שאילתה כזאת, וגם אלון שאל על זה. ודיברנו על כל הפקת הלקחים מהאירוע הזה,

אליהו מזוז: אני מדבר ספציפית לגבי הסיפור שאם תהיינה תובנות חדשות. מה שנתתם, נתתם. בסדר גמור.

חיים מסינג: ברגע שנדע ממה נכשל הצינור, נוכל להסיק את המסקנות לכמה ולמה. מעבר לזה אין מה נוסף.

5. אישור תב"ר מס' 710 – הצטיידות מתי"א וחנ"מ תשפ"ו, בסך 99,493 ₪ במימון משרד החינוך.

רועי גבאי: תב"רים. אישור תב"ר מס' 710, קיבלתם את כל החומרים והרקע, כמובן לכל הנושאים, כמו שאנחנו עושים בכל דיון ודיון. גם כאן, מספר 710, הצטיידות מתי"א וחנ"מ תשפ"ו, מימון שכולו משרד החינוך, 99,493 שקלים. מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 1/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 710 – הצטיידות מתי"א וחנ"מ תשפ"ו, בסך 99,493 ₪, במימון משרד החינוך.

ליאור דדוש: אגב, לגבי קבלת החומרים, מציע שתסתכל גם בחומרים שכרגע מולנו, על התב"ר הזה. זה לא קריא בעליל. צריך פה -

רועי גבאי: אני יכול לקרוא,

ליאור דדוש: תעבור על התב"ר, תסתכל.

רועי גבאי: אני קורא הכל. ... כי ועדת התמיכה אישרה את בקשתכם לתמיכה בשנת 2025 בפרויקט מתי"א. סכום התמיכה עומד על כך. סכום מוכר עומד על כך.

ליאור דדוש: 710 א'?! סליחה, אני לא מצליח לקרוא את זה.

רוחה תורג'מן: ככה זה נראה.

ליאור דדוש: מישהו עוד עבר על זה עם עט, כי זה לא קריא. רואים שמישהו עבר דף דף עם עט, כי הדברים, לא רואים מה כתוב.

רועי גבאי: לא, אני רואה. אם יש בעיה, אז תשלחו את זה ...

רונית ארנפרינד: חשוב לבוא ולומר שאי אפשר, רועי,

ליאור דדוש: מישהו צריך לעבור על החומר.

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

- רונית ארנפרוינד:** אי אפשר לקבל חומר כזה, זה לא תקף.
- ליאור דדוש:** זה לא קריא.
- רועי גבאי:** קיבלתם משהו, תשלחו ותעירו.
- רונית ארנפרוינד:** מה זה קיבלתם משהו? מישהו שולח ורואה את מה שהוא שולח. יש כאן ייעוץ משפטי. איתן, אפשר לשלוח משהו שהוא לא קריא?
- רועי גבאי:** אנחנו רואים את אותו הדבר.
- ליאור דדוש:** בוא תסתכל. אני אראה לך את הטאבלט ואת הדפים. אי אפשר לקרוא את זה.
- רונית ארנפרוינד:** לא, אני רוצה לשמוע את איתן.
- ליאור דדוש:** איתן, שים לב. מישהו עבר עם עט אחרי זה, כי זה לא ברור. רשם את זה על דף. אז מישהו הבין שזה לא ברור.
- רונית ארנפרוינד:** אי אפשר לקבל דבר כזה.
- ליאור דדוש:** פעם הבאה רק לבקש לתקן את זה ולשלוח לנו הכי ברור.
- רונית ארנפרוינד:** מבחינתי זה כאילו לא קיבלנו את זה בזמן. ולא בטוח כמה זה חוקי לדון בזה בכלל.
- עו"ד איתן בראש:** הצבעתם כבר.
- רונית ארנפרוינד:** לא, לא,
- ליאור דדוש:** ... לקבל את ההערה ולא לדחות אותה.
- רונית ארנפרוינד:** איתן, אני מדברת על ההמשך. זה לא תקין. זה גם לא חוקי.
- רועי גבאי:** רונית, אם יש משהו לא קריא שמגיע, וקורה מתוך 200 עמודים שמגיעים, הגיוני לשלוח מייל ולהגיד 'שימו לב, בסעיף כזה וכזה לא קיבלנו', יתוקן. מקובל. אני רואה את החומר קריא. אני מבין שהיה אצלכם משהו אחר.
- רונית ארנפרוינד:** לא, גם תסתכל פה.
- רועי גבאי:** אבל עוד פעם, אני לא רואה ... אני רואה גרסה תקינה.

רונית ארנפרינד: זה לא קריא.

אלון רוזן: אתה רואה את המקור.

רועי גבאי: לא, לא, גם המקור הוא זה. אני רואה גרסה תקינה. אם יש בעיה, תציפו. זה פשוט מאוד.

רונית ארנפרינד: כשמישהו שולח, כדאי שייקח בחשבון,

רועי גבאי: מי ששולח עובר על החומרים. תאמיני לי, לעילא ולעילא. לעתים קורה שמתוך כלל המסמכים הודפס לך משהו. תעירי הערה, תקבלי תשובה. באמת, בסיסי לחלוטין.

יוסי כהן: אבל זה מגיע ביום חמישי, רועי. יום שישי כבר סגור.

רועי גבאי: יוסי, בוא. אני הייתי חבר מועצה רק 10 שנים. יודע שלפני מועצה אני 24 שעות לוקח לעצמי להסתכל. יכול לשלוח גם בראשון בבוקר. גם ראשון בצהריים. ...

6. אישור תב"ר מס' 712 – סיוע וטיפול במכורים והקמת מועדון לנוער בסיכון, בסך 361,688 ₪. מימון: 180,844 ₪ קרן הפיתוח, 180,844 ₪ קרן החילוט.

רועי גבאי: אישור תב"ר מס' 712, סיוע וטיפול במכורים והקמת מועדון לנוער בסיכון של קרן החילוט. קרן החילוט זה כספי מדינה בעצם, שמועברים לרשויות בהתאם להכרה שיש פה, שיפוץ מועדון NA, כתוב לכם, אמרתי, פנימה. תוכנית טיפול למכורים, תוכנית הכשרה לאנשי צוות, בסך 361,688 ₪. קרן החילוט מחייבת אותנו מצינג חצי-חצי. מי בעד?

אליהו מזוז: רגע, אבל אני רוצה משפט, ברשותך.

רועי גבאי: רגע, אני לא רואה. פה אחד, תודה.

החלטה מס' 2/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 712 – סיוע וטיפול במכורים והקמת מועדון לנוער בסיכון, בסך 361,688 ₪. מימון: 180,844 ₪ קרן הפיתוח, 180,844 ₪ קרן החילוט.

אליהו מזוז: משפט ברשותך. תראה, מבורך ואף אחד לא ילין. אבל אני בכוונה, זה מרים לי פשוט לומר את המשפט. אנחנו מתעסקים עם נוער בסיכון וצריך, אבל לפני שנוער הגיע להיות נוער בסיכון צריך להתייחס ולאסוף את הנוער שהוא לא יגיע להיות נוער בסיכון. ודיברתי על זה באריכות בוועדת כספים, שאמרת, אני לא אחזור על הדברים שלי כאן, אבל אני ממש אשמח לראות את זה בא לידי ביטוי גם בתקציב. שהנוער מקבל התייחסות,

ענבל בועז: בואו נקבע עם הילה.

רועי גבאי: תודה.

7. אישור תב"ר מס' 713 – פרויקטים AI, בסך 1,190,000 ₪. מימון: 785,400 ₪ משרד המדע, 242,760 ₪ קרן הפיתוח, 161,840 ₪ עיריית באר יעקב.

רועי גבאי: סעיף 7. אישור תב"ר מס' 713, פרויקטים AI. התחילו בקול קורא די משמעותי. נעשתה פה עבודה באמת מבורכת. עם איפיון, מסמכים, ארוך מאוד. יחד עם עיריית באר יעקב, כדי לייצר תפיסת AI בכל הנתונים העירוניים, גם בהיבט המוקד, כלומר להחליף מה שאתם מכירים היום את הבוט, שהוא לא בוט AI, הוא בוט אקלקטיבי כזה, שאתה לוחץ מספרים ועונה, עם תפריט מראש, וגם ברמת, יותר מזה, יש חברות היום שעוברות לרמה של שירות כמו אנושי, שירות AI מלא. שזה פעם אחת. ופעם שנייה, בכל תפיסת הנתונים העירוניים. כלומר יכול להגיע מייל לאגף כזה או אחר, ויכול להגיע כמובן ל-CRM במוקד העירוני. יכול להגיע ללא יודע, ל-CRM אחר או ברווחה, או פניות הציבור. ובסוף המטרה לייצר מאגר אחד כולל, כמובן עם כל ההגבלות והבטחת המידע הנדרשת. נעשתה פה ועדה כמובן של המדינה, משרד המדע, אני מברך את משרד המדע על המהלך הזה. וזכינו פה בעלות מאוד מאוד משמעותית. 785,400 ₪ ממשרד המדע. על פי המצינו, אנחנו ועיריית באר יעקב משלימים בהתאם לסיכום בינינו, כי אנחנו אלו שמובילים את התוכנית, את האיפיון ואת ההטמעה. והם יצטרפו אלינו כדי להעלות כמובן את הניקוד באפשרויות זכייה. אם יש שאלות על זה, בבקשה.

אליהו מזוז: אשמח אם תסביר את זה טיפה.

ליאור כהן: איך זה עובד?

אליהו מזוז: טיפה רקע, טיפה.

רועי גבאי: לא הבנתי.

אליהו מזוז: איך המערכת אמורה -

רועי גבאי: המערכת בסוף מתממשקת ל-CRM העירוני. ה-CRM העירוני היום הוא מערכת מחשוב רגילה, שמוקדן מזין חומר. יש שלושה היבטים. היבט ראשון, שזה יוזן על ידי בוט AI. מערכת, כלומר שתושב יכול לפנות לציט, בסדר? או קולי, לדבר עם -

אליהו מזוז: למערכת ממוחשבת שמקשיבה.

רועי גבאי: AI... של ציט או של קולי, ובעצם הוא יזין את כל החומר הזה למערכת. זה פעם אחת. הפעם השנייה היא, לקחת את המאגר הכולל שיש לנו היום במיילים, ב-CRM, במקומות שונים שקיימים היום בתוך השרתים שלנו, ולדעת להתממשק. אתר עירוני, לדעת להתממשק, לתת תשובות והתייחסויות. לדוגמה, פעם אחת אני יכול לראות כפל פניות. כי פניתי פעם אחת למוקד העירוני, ופעם שנייה פניתי במייל לאגף לא יודע, X. אם מאגר הנתונים יודע לאחד אותו, הוא יודע שבסוף זו פניה אחת ומתאחד

למקום אחד. מהצד השני, אם אני עכשיו כמנהל או כעובד, לא משנה איך אנחנו מסתכלים על זה, יש לי שאלה עירונית, שאלה פשוטה, מתי עושים גזם. אתה היום נכנס לאתר ומחפש את הגזם, מחפש את הכתובת, מחפש את זה. אם יש לך יכולת לשאול מתי עושים גזם במקום כזה וכזה, אתה כבר יודע לממשק את כל הדברים ולקבל את התשובה. בסדר? כל הדבר הזה, זו המעטפת הכוללת כדי לתת מערכת שליטה ובקרה כוללת, שתוכל להתבסס כדטא בייס המרכזי,

אליהו מזוז: לא, זה יפה וזה מפחיד אותי.

ליאור דדוש: רק שתי הערות, שלוש אולי, לגבי העניין הזה. אנחנו נמצאים פה בעירייה, הנושא של אבטחה של מידע ופרטיות, מן הסתם, אלו דברים שאולי הם טריוויאליים אבל מקבל פה משנה תוקף, גם בתוך אגפים, גם מחוץ לאגפים וגם פרטים אישיים של תושבים.

רועי גבאי: כמובן. זה הבסיס. חוק הפרטיות 13 עכשיו, זה גם,

ליאור דדוש: אני אומר, זה חלק שהוא סופר קריטי, בטח בתהליך כזה. דבר נוסף, גם קבלת ההחלטות, בסוף AI הוא כלי שהוא תומך החלטה ולא אמור להחליף בשום שלב גורם אנושי, לא בערעור או לא באיזושהי פנייה כזו או אחרת, אלא באמת יותר למידע. אני אומר את זה ממש מלמעלה, אבל כל הנושא של מערכות כאלה, שהן לומדות ארגון, קשה מאוד לנטרל שם דברים שנקראים הטיות. מערכת כזאת יכולה ללמוד, למשל, בשכונה מסוימת יש הרבה פניות, אז היא פתאום תוציא מסקנה שבגלל שאנשים שם יותר עירניים, אני נותן את זה כדוגמה כמובן, הכל פה ברמה הכי כללית, בגלל שתושבים מתלוננים יותר, אז צריך להפנות לשם למשל יותר פיקוח ותפקידים, כי כנראה יש שם יותר בעיות, שזה לא בטוח הסיבה, אלא לפעמים זה מאוד הרה מעורבות. יש פה תקציב מאוד גדול. חשוב מאוד לנו -

רועי גבאי: כולו ממשרד המדע.

ליאור דדוש: אמרתי, יש פה תקציב מאוד גדול. אני מכיר פרויקטים בסגנון הזה ואפשר לעשות עם זה הרבה מאוד דברים טובים בנושא הזה. חשוב רק אני אומר, בסוף התהליך, וזה במשפט אחרון, שקיפות. שהתושב ידע איפה הדברים האלה קורים, באיזה מערכות ובאיזה ערוצי תקשורת מופעל השירות הזה.

רועי גבאי: מצוין. מי בעד?

ליאור כהן: איך החלוקה בין באר יעקב ליבנה? כי אני רואה שכספי הרשות,

רועי גבאי: הסברתי. אנחנו אלה שמובילים את התהליך. אנחנו רשות מעט יותר גדולה מהם. זה הופיע בקול קורא שהגשנו. אם אני זוכר נכון זה היה 30-70 או 40-60. תעשה את המציג ותראה את זה.

ליאור כהן: אנחנו בונים את המערכת ומיישמים אותה אצלם?

רועי גבאי: כן. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 3/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 713 – פרויקטים AI בסך 1,190,000 ₪. מימון: 785,400 ₪ משרד המדע, 242,760 ₪ קרן הפיתוח, 161,840 ₪ עיריית באר יעקב.

8. אישור תב"ר מס' 709 – כיתות מעבדה לתוכנית מדעים, בסך 550,000 ₪ מקרן הפיתוח.

רועי גבאי: תב"ר מס' 709, כיתת מעבדה לתוכנית מדעים.

ליאור כהן: בזה לא קיבלנו חומרים בכלל.

רועי גבאי: אז אני אסביר. מוזר, היה מייל של איה. אני אסביר. דיברתי על תוכנית קרן שוורץ רייסמן ובעצם שוורץ רייסמן ... אני אחזור ואדגיש. קרן שוורץ רייסמן זו קרן שמלמדת פיזיקה, את תוכנות המדעים, בשבעה מרכזים בארץ. אנחנו המרכז השמיני, לדעתי, סליחה אם אני טועה במספר של המרכז עצמו. ובעצם היא הוכיחה הלכה למעשה שמרגע שהיא נכנסת לגוף, לרשות, היא מצליחה להכפיל בתוך שלוש שנים את כמות לומדי הפיזיקה ברשות. אנחנו מבינים שאחת המיומנויות המרכזיות זו לא הפיזיקה וזה לא הרצון של לסגור את י"ב בתעודת בגרות, אלא הרצון לפתח מיומנויות שרוכשים אותם בעולם המדעים, בעולם הפיזיקה. זה הטלת ספק, זה שאילת שאלות, זה השוואה, זה בעצם כל העולם המחקרי. זה העולם שמכין אותנו לשוק התעסוקה באופן הכי טוב. זו לא תוכנית למצטיינים. זו תוכנית לכולם. המטרה, מה שנקרא להנגיש את עולם הפיזיקה עבור כל תלמיד ולתלמיד. מה זה?

רוחה תורג'מן: למה רק כיתות הפיזיקה יפות לזה?

רועי גבאי: כל אחד יכול לבחור פיזיקה.

רוחה תורג'מן: לא, הוא יכול לבחור מגמה. אבל לא כולם מתאימים למגמת פיזיקה.

רועי גבאי: לא, כל אחד יכול לבחור פיזיקה. עכשיו, התהליך הזה מתחיל בעצם מכיתה ז'. היום הוא בכיתה י'. הוא מתחיל מכיתה ז'. בכיתה ז' מנגישים את המידע. כלומר מייצרים תהליכים של משחק, תהליכים של סדנאות, תהליכים שמייצרים בעצם חשיפה מאוד מאוד גדלה לעולם הפיזיקה. אגב, בדגש מאוד משמעותי גם לעולם הבנות. כדי לחשוף עבור הבנות, עבור נשים, את העולם הזה.

ליאור דדוש: יש להם מודלים שהם מגיעים עם מורים לעיר?

רועי גבאי: בכיתה י', בעצם זה מתחיל את המגמה. מט' ל-י אתה יכול לבחור מגמה. בכיתה י' זה נפתח לכל אחד ואחד שרוצה לבחור מגמת פיזיקה. בכיתה י' אתה בעצם מתחיל ללמוד עם קרן שוורץ רייסמן. הרעיון הוא ללמוד בממ"ג. ממ"ג הוא מרכז הגרעיני שורק. זה הרעיון. שאלנו על זה בתוכנית. אגב, ברחובות לומדים ברחוב ויצמן.

יוסי כהן: זה עלה פעם באיזו ישיבה, לא?

רועי גבאי: הצגנו את הכל. הסברתי את הכל. אני חוזר למי שלא היה. הצגנו את הכל, דיברנו על הכל. אבל עדיין...

רונית ארנפרינד: זה לא היה אמור להתחיל השנה?

רועי גבאי: התחיל כבר.

רונית ארנפרינד: עם כמה כיתות?

רועי גבאי: עכשיו ארבע כיתות י'. השלב הראשון. אבל תני לי שנייה לסגור את העניין.

רונית ארנפרינד: אוקיי, אוקיי.

רועי גבאי: הרעיון הוא בכיתה י' לייצר את הכיתות הראשונות בעצם של המגמות, כלל עירוני. כל בתי הספר, כולל הפרדה לבתי הספר שרוצים בכך. כלל עירוני. והלימודים נעשים ממש כ-4 שעות מרוכזות, בממ"ג. הם חווים שם חוויה אחרת לחלוטין. facilities, ביכולות, בחוקרים, בפתוחות ובחשיפה לעולם הביטחון ומה המשמעויות. המעבר לממ"ג צפוי לקרות בעוד כחודשיים, כי בשלב הזה הם עדיין לומדים במכון ויצמן, במרכז הקיים של מכון ויצמן, איפה שרחובות לומדים. חיכינו שמנהל תקומה תצא מממ"ג. היא מפנה את כל הכיתות והמשרדים ויש שלב ראשון של התאמת הכיתות. כל תחזוקת הכיתות, הניהול, הבלאי שהולך להיות, ממ"ג לוקחים על עצמם. אנחנו רק את שלב ההקמה. גייסנו לפרויקט הזה תורמים. גייסנו את דיטה ויהודה ברונצקי הנפלאים, הם משקיעים סכום נכבד מאוד בהוראת המדעים.

ליאור דדוש: איזה סכום?

רועי גבאי: את אורמת, שנייה, ליאור. את אורמת, את KLA, ונכנסו עכשיו, עדיין לא בפועל, וראינו את הזה, כל אזורי התעשייה שנמצאים במשא ומתן, ביו-הרוסט, עוד חברה מאזור התעשייה שלנו, שגם נכנסה לתוך התמונה. כל הדבר הזה ביחד, המטרה שלו בסוף להגדיל סקיילים לשוק התעסוקה. אנחנו רוצים להגיע למצב שאנחנו מגדילים את לומדי ה-ז' שנחשפים לעולם הפיזיקה. להגדיל את לומדי י' מגמת הפיזיקה. להגדיל את ה-י"בניקים שמסיימים. להגדיל את העתודות הצבאיות וההכנה. להגדיל את האקדמיה הצבאית. אגב, אחד התהליכים שאנחנו רוצים ב-long run עם ממ"ג זה לייצר מכון מחקר לעיר. פה, שלוחה אקדמית שכזאת. ואז להגדיל את כמות האנשים שמתאימים לשוק התעסוקה וזה גם האינטרס של החברות באזור התעשייה להיכנס לזה. כי ב-long run הם רואים תלמידי פיזיקה שחוזרים חזרה אליהם. הארבע כיתות, אנחנו בשלב ראשון. שנה הבאה אנחנו צפויים להיות שמונה, כי זה מכפיל, ו-12, כי זה משלש י', י"א, י"ב.

יחד עם זאת, המטרה שלנו שבתוך זמן של שלוש, ארבע שנים, אנחנו נגיע כבר לפי 1.5 ופי 2. זהו. כמה? אנחנו נראה ביחד. אנחנו נראה לפי שנה, איך הדבר הזה נחשף. שנה הבאה אני מצפה עדיין לשמונה כיתות. שנה

לאחר מכן אני לא מצפה לארבע כיתות י'. אני מצפה לגדילה כבר בכיתות י'. למה? כי התחלנו תהליכי חשיפה ב-ח' וב-ט'. היום אנחנו בחשיפה רק ב-ט'. הסיכוי לשנות אותם או להתאים להם הוא נמוך יותר. ב-ח' כבר נשפיע עליהם יותר. ב-ז' כבר נשפיע עליהם יותר. אנחנו עם מחצית בנות. שזה מדהים. וזה לא ברור מאליו בכלל. אגב, במספרים הנוכחיים הראשונים של יבנה,

ליאור כהן: תמיד זה ככה בפיזיקה.

רועי גבאי: ויותר מזה, אנחנו גם נותנים להם אפשרות ממ"ג, עם שוורץ רייסמן, לעשות כבר, אני לא זוכר איך זה נקרא, פיזיקה יישומית. לא זוכר את המושג המדויק, אבל זה להגביר את הפיזיקה. 15% נמצאים על המסלול הזה. אלה מספרים נהדרים לפתיחת ... של העיר. הפרויקט הזה עולה בסדר גודל של 160, 170 אלף שקל לכיתת לימוד. בסדר? כיתה זה 24, 25 ילדים בכיתה. זה מעבדות, זה ציוד, זה הכל. זה חוזר חזרה, כי בעצם לאט לאט אנחנו לוקחים את מורי הפיזיקה שלנו. כרגע אנחנו גם בכסף. אנחנו לוקחים את מורי הפיזיקה שלנו, מעבירים אותם לתנאים אחרים, לאיכות הוראה אחרת, למחקר אחר, ומייצרים להם בעצם הזדמנות גם להם לצמוח וגם לתלמידים ללמוד שם. זה מוציא את הבלאי ואת כמות התהליכים שיש לנו של הלבורנטים וכיתות המעבדה היום שיש לנו בעיר באופן רחב יותר וזה מייצר מקום אחד מרכזי להוראת לימוד הפיזיקה.

איך אמר את זה יו"ר האנרגיה האטומית, בכנס הפתיחה, ואני לוקח את המילים שלו ומשתמש בהם? הוא אמר 'יבנה, בעוד 15 שנים בפרויקט כזה, תיראה אחרת'. כמות התלמידים שייחשפו וכמות התלמידים שיצמיחו וכמות שוק התעסוקה שהוא ייצר הלאה. אמרתי, הפרויקט עולה 180,000 ₪. ובנוסף יש עלויות תחזוקה.

ליאור דדוש: 180,000 למה? אנחנו לא קיבלנו חומר. צריך להבין. כמה כיתות יש? כמה כסף זה בשנה?

רועי גבאי: ארבע כיתות היום. אנחנו מדברים היום ארבע כיתות. שנה הבאה שמונה כיתות. אחרי זה 12 כיתות. אנחנו מדברים על זה –

יוסי כהן: כמה יש בכיתה?

רועי גבאי: 24 ילדים, 25 בקצה. 24 ילדים בכיתה, שמקבלים, אמרתי, ארבע שעות. מסדירים להם את לוחות הזמנים באופן מלא של מערכת השעות, כדי שהם ילמדו בבלקים האלה, כולל הסעות שמגיעים וחוזרים. יש השתתפות קלה של ההורים בעולם ההיסעים. וזה גם איזשהו דמי רצינות לתוכנית כזאת משמעותית. העלות בטווח הרחוק, בטווח שיהיו לנו פה 24 כיתות, הכפלה של הכיתות, מדברת על 5 מיליון שקל נכון להיום, שנתי. אני מעריך שהדבר הזה יצטמצם משמעותית. למה? כי דבר נוסף אנחנו עושים במהלך הזה, אנחנו מכניסים את רשויות הסביבה. וכל רשות, כל כיתה נוספת שנכנסת, כמובן מצמצמת את העלות התפעולית.

ליאור כהן: מה זה רשויות הסביבה?

רועי גבאי: גדרה, חבל יבנה, באר טוביה, מזכרת בתיה.

רונית ארנפרינד: אנחנו רוצים שזה יהיה ילדים שלנו.

רועי גבאי: אנחנו מובילים את הדבר הזה. זה לא פוגע, זה פותח את האפשרויות לכל הסביבה. ממ"ג הוא הזדמנות עצומה. ויש לנו אינטרס שייכנסו רשויות נוספות. כי רשויות נוספות שייכנסו יצמצמו את העלויות התפעוליות הכוללות. יש מעבדה לארבע כיתות ומעבדה עם 12 כיתות או מעבדה על 20 כיתות, כמובן שהמעבדה זאת תתחלק בין כלל הרשויות,

ליאור כהן: אבל בשלב מסוים העלות השולית פוחתת הרי.

רועי גבאי: הם לכלל העיר בלבד. היום רק יבנה בתמונה.

רונית ארנפרינד: רק כיתות י'.

רועי גבאי: חד משמעית.

ליאור כהן: העלות השולית לכל תלמיד היא פוחתת. השאלה באיזה שלב אנחנו באים בתכל'ס וממנים בכלל את הרשות האחרת ולא אותנו.

רועי גבאי: לא יהיה מצב כזה. לא יהיה מצב. כל רשות עם הכיתה שלה. לא יהיה מצב כזה. ... אנחנו מובילים את הפרויקט. זה שלנו, זה ממ"ג, זה בעיר שלנו.

ליאור כהן: מה אחוז לומדי הפיזיקה בעיר, מסך כל התלמידים?

רועי גבאי: נכון להיום אנחנו עומדים על כ-100 תלמידים, ארבע כיתות, מתוך שכבה של 900 וקצת. סדר גודל של 10%, 12%, 11%.

ליאור כהן: מה שקורה, זה יפה וחשוב לטפח תוכנית כזו, אבל מה שקורה, ברגע שמטפחים עשירון מסוים, ואומרים לו מי שבפיזיקה, אתה בעילית. אגב, כשראינו במבחן החיים, זה לא אומר שום דבר. ובאים אתם ילדים, ווואלה, אני נבחרתי לפיזיקה ומחיאאות כפיים, ובכל הזמן הזה צריך לדאוג שגם באחרים, במגמה הביולוגית, שזה לא פחות, כלים מאוד חשובים וכל יתר המגמות האחרות שיכולות להביא אנשים ממקומות אחרים, לראות שגם שם נותנים השקעה לא פחות מזה. לא להשקיע את ה-80% ב-10%. צריך לראות שה... מתחלק יותר נכון.

רועי גבאי: ההיפך. אנחנו מנסים להשקיע את ה-80% ב-60% וב-70%. אמרתי, זו לא תוכנית למצטיינים. אנחנו רוצים להגדיל -

ליאור כהן: פיזיקה זה בדרך כלל...

רועי גבאי: לא, בדיוק ההיפך. פיזיקה היום -

רונית ארנפרינד: רגע, שנייה. אפשר לשאול כמה שאלות, כדי להבין את זה?

רועי גבאי: בבקשה.

רונית ארנפרינד: הכיוון הוא מבורך. אין ספק. אבל אני רוצה לשאול כמה שאלות. מעבר לזה שאמרת שם איזו מילה, 'נקרב את זה לעולם הבנות', בוא נקרב את זה לכולם, לא רק לעולם הבנות. אוקיי?

רועי גבאי: לא, מאוד מאוד, יש לנו בעיה שאין מספיק מנהלות, לומדות מתמטיקה ופיזיקה והנדסת חשמל, והנדסת תאורה, ויוצאות פה -

רונית ארנפרינד: רועי, בוא, תן לי לשאול כמה שאלות. אני רוצה להבין. מעבר לארבע כיתות, שהן אלו כבר בפרויקט. איך חושפים את זה לכולם? כדי שהם יהיו כאלו שזה ידבר אליהם והם ייכנסו לעולם הזה ולא יהיה מה שליאור אומר, אולי, רק העשירון שבסוף נבחרו. זה דבר אחד. דבר שני, כשהם נחשפים ומתעניינים בזה, הנושא של עלויות, יש יכול להיות יהיו משפחות שיתקשו בזה. איך אנחנו -

רועי גבאי: אין לנו -

רונית ארנפרינד: אתה אמרת השתתפות.

רועי גבאי: השתתפות היסעים. זה כלום. זה 500 שקל לשנה.

ליאור דדוש: זה לא כלום, רועי, סליחה. 500 שקל בשנה, אני מדבר איתך כהורה לשתי בנות בתלמידי פיזיקה. לקחת אותם פעמיים בשבע בבוקר להיכל התרבות, כי אז ההסעה יוצאת והן לא מתחילות בשמונה בבוקר, וחוזרות בארבע, ומאבדות שם יום שלם, התחושה כהורה היא לא שלקחנו פה את העסקה הכי טובה. אני בטח לא קיבלתי חומר, אני אומר את זה כהורה לבנות פיזיקה. אני לא מדבר פה -

רועי גבאי: היית בחשיפה?

ליאור דדוש: הייתי בכל הימים, אני נמצא שם כל הזמן. תאמין לי שאני נמצא שם כל הזמן.

רועי גבאי: היית ביום החשיפה בממ"ג? לא היית,

ליאור דדוש: לא קיבלנו חומר בכלל עכשיו על התב"ר הזה. לא קיבלנו כלום. אנחנו לא יודעים מה המקור התקציבי, לא יודעים מה זה עושה לעיר. שנייה, אני מדבר. תן לי רגע לסיים.

רועי גבאי: ... בישיבה הבאה,

ליאור דדוש: לא, לא, זה לא הוצג.

רועי גבאי: יוצג לכם, אני דוחה את זה לישיבה הבאה.

ליאור דדוש:

לא חשוב. אז אני אומר,

רועי גבאי:

יוצג, קיבלתי את ההערה.

ליאור דדוש:

גם את זה, וגם אני אומר לך. התחושה כאן היא שאנחנו מעבירים פה,

רועי גבאי:

ליאור, יוצג -

ליאור דדוש:

תן לסיים לדבר. יש פה תחושה, ובגלל זה אני רוצה לשאול שאלה, אם יש להם גם כן מודלים שמורים מגיעים לעיר. כי אנחנו פה בתחושה, ואני אומר לך את זה כהורה, עוד פעם, שלוקחים את החינוך, והבנות, אגב, אומרת שאיכות ההוראה טובה. זה לא שייך לאיכות ההוראה. זה מרגיש כאילו אנחנו מעבירים את החינוך שלנו במיקור חוץ. משלמים על זה גם תרומות, גם מתקציב העירייה, וגם מכספי הורים. זה לא בקטנה 500 שקל בשנה להורה. לא לגמד את זה. זה דורש מאיתנו המון. אנחנו פה סוחבים איזשהו פיילוט שאנחנו לא מבינים מה התמורות, מאיפה יגיע לנו חזרה.

ענבל בועז:

אני יודעת שהמורים, מי שמלמד שם, זה מורים לפיזיקה מהעיר.

ליאור דדוש:

אז למה, אני שואל, למה לא מלמדים פה? יש פה אופרציה שהיא מאוד מאוד קשה.

רועי גבאי:

גם זה נבדק. כמו בדיוק שלומדים במכון ויצמן תלמידי רחובות. יש עניין, ואם לא היית ביום החשיפה בממ"ג, בגלל זה אתה שואל את השאלה ששאלת.

ליאור דדוש:

למה אתה מקטין ומזלזל? אני מדבר איתך כהורה לבנות פיזיקה.

רועי גבאי:

מי שהיה ביום החשיפה בממ"ג, ראה את האופרציה המלאה שישנה. כלומר המקום שחוקרים נמצאים שם, שהמעבדות, הציווד, הפסיליטיס, ההתנהלות השוטפת. מי שרואה ומבין את רמת הציווד, זה לא לבוא מורים ומלמדים פה. הם מדברים עם ציווד של ניסויים וציווד ברמה הכי מתקדמת שיכולה להיות. היה יום חשיפה. אני אתן לכם דוגמה כדי שתבינו,

ליאור דדוש:

זו התנהלות אבל, צריך להבין את זה. יש פה מחיר.

רועי גבאי:

היה יום חשיפה, שתבינו שנייה את ההיקף. אם תרצו שנדחה את דבר הזה גם לשיבה הבאה אני אעשה את זה בשמחה, אין לי בעיה, למרות שהצגתי הכל. כל הדבר הזה יוצג גם -

רוח תורג'מן:

אני גם רוצה להגיד משהו. פשוט מאוד קשה לי לדבר. אני רוצה רגע להתייחס לנקודה הזאת. אמרת שזה פתוח לכל הילדים. אבל זה לא מדויק, ואני רוצה רגע שנשים את הנקודה ואת האצבע על זה. כשילד עובר מכיתה ט' לכיתה י', הוא צריך לבחור מגמה, והמגמה שהוא מתקבל אליה היא על בסיס ההישגים שלו בכיתה ט', ועל פי התעודה שלו. לא כל ילד יכול להתקבל לפיזיקה. ולכן זה להטעות כשאנחנו אומרים שזה פתוח לכולם. אוקיי? עכשיו, ילד שלא התקבל לפיזיקה ולא לומד במגמת פיזיקה, מן

הסתם פחות ירצה ללכת לזה, כי יהיה איזשהו פער בידע שהוא רכש. זה אחד. זו נקודה אחת שאני כן רוצה שכבר נדון בזה בשבוע הבא, או כשנעלה את זה בישיבה הבאה, כשיהיו חומרים, וזה חשוב לי מאוד שנתייחס גם לנקודה הזאת. ונקודה נוספת, הנושא הזה של ה-500 שקלים שגובים מן ההורים. זה לא מאושר על פי חוזר מנכ"ל. זה לא חוקי לגבות מהם כסף.

רועי גבאי: זה לא נכון.

רוחה תורג'מן: אתה עשית משהו שבעצם עכשיו אתם גובים את זה דרך העירייה ולא דרך בית הספר. זה גם מציב את ההורים במצב מאוד מאוד לא נוח בתשלום הזה. ושתדע שיש התמרמרות מאוד גדולה מצד ההורים על התשלום הזה. הם טוענים שזה לא חוקי לגבות את זה. אז אני מבקשת לבדוק את זה.

רועי גבאי: קודם כל אנחנו בדקנו. אני יודע גם להגיד מה רשויות אחרות שפועלות בזה. בנס ציונה, ברחובות, בראשון לציון, שזה אחד הדברים שלא מאפשרים את התוכנית. אגב, חלק מהם מבקשים בכלל להקפיץ את הילדים למכון ויצמן ולהחזיר אותם. פה זו לא היתה המטרה. לגבי הסוגיה של פתוח לכל, זה פתוח לכל. ניסיתי להסביר רגע איך מנגישים את עולם הפיזיקה מכיתה ז'.

ענבל בועז: אבל רגע, בתור הורה לבנות -

רועי גבאי: תני לי להשלים, כי פעמיים כתוב. בכיתה ט' לוקחים אותם לימי חשיפה, זה פעם ראשונה. תיכף נדבר על כיתה ח' ועל כיתה ז'. לדוגמה, אתן דוגמה מה היה שנה שעברה. לקחו שכבה, הקפיצו את השכבה הזאת לממ"ג. בממ"ג, על בסיס השעות הפרטיות של העובדים שם, של החוקרים שם, של האנשים שם, הגיעו ביום שישי בבוקר ולקחו שש, שבע עמדות. בעמדות האלה יצרו להם חשיפה אחרת לעולם הפיזיקה.

רונית ארנפרוינד: את כל כיתות ט'?

רועי גבאי: לקחו בשנה שעברה זה היה את כל המועמדים. בהמשך המטרה היא לפתוח יותר. תיכף אני אדבר על איך הולכים אחורה. שנה שעברה, שזה היה כבר בשלב מאוחר, לקחו את כל המועמדים, פוטנציאלי הרישום. מה שאמרו מה שנקרא עומדים בתנאי סף. כשהמטרה היא לפתוח את זה מעבר. לקחו אותם, הם נחשפו שם לשש, שבע עמדות. עמדה של זיהוי טביעות אצבע, עמדה של רנטגן איך עושים רנטגן לפצצה ומבינים מה הנפח שלה ומה המשקל שלה והאם היא יכולה להיות ישימה בתעופה עכשיו, אחרי שהיא אוחסנה לא יודע כמה זמן. ומצלמות.

רוחה תורג'מן: זה פרויקט מדהים. זו לא שאלה בכלל.

רועי גבאי: וההבדל בין מצלמה למצלמה טרמית, מצלמה כזאת ומצלמה כזאת.

רונית ארנפרוינד: אין ויכוח שהפרויקט הזה -

רועי גבאי: עולם היכולות שיש לממ"ג זה מכון המחקר, מרכז המחקר הכי גדול שיש

במדינת ישראל. אם לא להגיד אפילו בעולם. הכי גדול במדינת ישראל. הוא נמצא פה אצלנו. ופה אנחנו לוקחים את האיכויות הללו, מכניסים את הילדים שלנו למקום שלא יודע מתי יש להם הזדמנות כזאת, והם מקבלים חשיפה ברמת לימוד, הוראה וציוד, ברמה הכי גבוהה שיכולה להיות. בכיתה ט'.

רוחה תורג'מן: רועי, אין על זה עוררין. אל תטעה.

רועי גבאי: אז בכיתה ט' מייצרים ימי חשיפה כאלה. בסדר? בכיתה ח' המורים מגיעים לפה, עושים ימים של הרצאות, של סדנאות, של משחוק. מה שנקרא מצמצמים את הדאגה והלחץ מעולם הפיזיקה. בכיתה ז' כנ"ל. כיתה ז' ו-ח', לכל השכבה. ו-ט' זה כבר יהיו מי שנמצא במסלול. מה זה מסלול? 4 ו-5 יחידות מתמטיקה. אנחנו רוצים לעבוד, בין היתר, כי זה תהליך כולל, מלא, לצמצם את המעברים מ-3 ל-4, ולפתוח להורים. כי להזכיר, בכיתה ז' אין 3 ו-4. אין עדיין הקבצות. רק בכיתה ח' מתחילות ההקבצות.

רוחה תורג'מן: ... עוברים מבחן בכיתה ז'. כעוברים מ-ז' ל-ז'.

רועי גבאי: בסדר. אבל רק בכיתה ט' את מיועדת ליחידות.

רוחה תורג'מן: נכון.

רועי גבאי: רק ב-י' ... כלומר בכיתה ח' ו-ט' האפשרויות פתוחות בפניך באופן מלא. וברגע שאתה מבין שזה לא חסם, שמנגישים לך את הדברים, שמבינים שעולם הפיזיקה הוא לא מספרים,

רוחה תורג'מן: זה מצוין, וזה מבורך. אני באופן אישי יכולה לדבר בשם עצמי, מאוד בעד התוכנית הזאת. אני חושבת שיש לה אופק, וזה חשוב מאוד בכדי להביא את הילדים שלנו למקום הכי גבוה שיש, ובטח ובטח לנצל את מה שיש לנו בתוך העיר ולהביא אותם באמת למקום כזה, שרוב הילדים בארץ לא יכולים להיחשף אליו. אוקיי? זה מבורך. מה שאני מבקשת זה לראות איך אנחנו לא מחייבים את ההורים ב-500 שקל האלה. ושמורידים את זה מעליהם.

רועי גבאי: טוב, אנחנו לפני תקציב. אפשר להחליט שאנחנו רוצים לקחת את התקציב הזה.

רוחה תורג'מן: סבבה.

רועי גבאי: אני אומר לכם שבראייה עתידית, ל-24 ו-26 כיתות בעתיד של יבנה, זה יהיה מקום שאין איך לחזור ממנו. אם את שואלת את רחובות ואת נס ציונה ואת ... הם אומרים זה הבסיס המרכזי כדי שהתוכנית הזאת תמשיך לצלוח.

ליאור דדוש: זה פתרון קל מדי.

אלון רוזן: אני גם אשמח לשאול כמה שאלות.

רועי גבאי: וגם ממש, דמי רצינות שלילדים אין, כי למגמה אתה לא משלם. זה ממש דמי רצינות מינימליים, שהם כולם מחויבים לתוכנית.

ליאור דדוש: מה זה דמי רצינות? אנחנו שולחים את הילדים לבית ספר. לא צריכים דמי רצינות.

רועי גבאי: אחת הבעיות הכי גדולות של בתי הספר היום זה אי הגעה לבית ספר.

ליאור דדוש: כל אחד וחלקת האלוהים שלו.

רועי גבאי: זה לא חלקת האלוהים. זו התמודדות שמאז הקורונה -

ליאור דדוש: נכון, בהחלט זו התמודדות. בהחלט.

רועי גבאי: מתחילת הקורונה ילדים מרגישים שלכאורה הם לא צריכים להיות בבית ספר. אלו אתגרים עצומים.

ליאור דדוש: הפתרון הוא לא לגבות כסף מההורים כדי לוודא את זה. בוא נסכים על זה, בסדר?

רועי גבאי: אני לא מסכים עם זה. אני לא מסכים.

אלון רוזן: אני אשמח לשאול גם כמה שאלות.

ליאור כהן: אם יגבו מההורים אז הם יבואו?

ליאור דדוש: בואו ... כסף על זה -

אלון רוזן: קודם כל, מה עושים עם -

רועי גבאי: תודה, מזל טוב, בשעה טובה. (מחיאות כפיים)

***** מר אריאל אלון נכנס לישיבה *****

אלון רוזן: מה עושים עם צוות ההוראה לפיזיקה, שעובד כיום ביבנה?

רועי גבאי: מוצע לו לעבור, מי שנמצא עכשיו, אגב, מסיים את י"א, י"ב ונמצא שם. מי שלא, מוצע לו לעבור לשוורץ רייסמן, התנאים שם טובים יותר. יש כאלה שבוחרים כן, יש כאלה שלא.

אלון רוזן: זאת אומרת לכאורה לא יהיה יותר צוות הוראה -

רועי גבאי: של פיזיקה,

בעיר. זה הכיוון. זה נראה לך כיוון נכון? סביר?

אלון רוזן:

רועי גבאי: הם תחתינו לכל דבר ועניין. הם מגיעים לאסיפות הורים, הם זמינים להורים ולתלמידים בכל מענה שנדרש. הם צוות בלתי נפרד. תיאורטית, אשכול הפיס כשנבנה, תיאורטית בתפיסה היה רצון כזה. אשכול הפיס, אמנם במרחק קרוב יותר. אבל אשכולות הפיס כבר לא נבנו בתצורה הזאת. כבר נבון או שחקים, אין להם אשכולות פיס. הרעיון לייצר מעבדה, אני מזמין אתכם, וחבל שבאמת, אולי ליום חשיפה הבא, לא משנה. מזמין אתכם לראות מה קורה שם. אתם יכולים לעשות סיור במכון ויצמן ולהבין מה זה מרכז שוורץ רייסמן. דיברתי על זה, אגב, בישיבה קודמת, ארוכות. לפני כמה ישיבות, יוסי זוכר ואחרים זוכרים. ה-550,000 האלה זה כרגע כדי להתניע את השלב מעבר במנהלת תקומה ולהכניס אותם לממ"ג בשלב הראשוני. זה הסיפור. בעתיד זה יהיה קשות. אריאל, הם אומרים שהם לא קיבלו חומר לשוורץ רייסמן, לממ"ג. מפתיע אותי. אז זה לפתחנו למה לא קיבלו חומר.

אני אשמח להוסיף עוד כמה, לפני שאתה עובר להצבעות.

אלון רוזן:

רועי גבאי: שנייה רגע. אפשר לדחות את זה לישיבה הבאה, כי לא קיבלו חומר. למרות שהצגתי את כל הדברים. אפשר לאשר את זה ותעביר להם את כל החומרים בכל האקסלים, כי התוכנית רצה

האמת שהייתי שמחה לשמוע בתור אמא, אם יש, כאילו מה ...

ענבל בועז:

איכות ההוראה אמרתי. אמרו שהיא טובה.

ליאור דדוש:

לא, היא יותר טובה? היא אחרת? אני מניחה שיש לזה יתרונות. אולי אין,

ענבל בועז:

ליאור דדוש: לילדה בכיתה י' אין למה להשוות. זה לא שהיא למדה בבית ספר אחר לפני כן. אז זה מגיעים ישר, הכל נחמד. אני יכול להגיד, המשמעת שם היא לא קשוחה, אז הם אוהבים את זה. אבל כל הלוגיסטיקה, ההסעה בבוקר, החזרה מאוחר, תשלומי הורים. זה שזה לא נמצא בתוך הבית, זה שהם מפספסים יום לימודים שלם,

הם לא מפספסים יום לימודים. הם חוזרים בסוף הזה.

רועי גבאי:

ליאור דדוש: רועי, תעזוב. מותאם, זה זה. אני אומר לך. תראה את כמות ביטולי השיעורים בימים שהן חוזרות מפיזיקה. תבדוק דברים, נתונים. תבדוק נתונים מהשטח.

... שהם מפסידים ימי לימודים.

רוחה תורג'מן:

הם לא מפסידים ימי לימודים.

רועי גבאי:

רק שנייה. אתה לא בעד התוכנית הזאת?

עו"ד מאיר דהן:

אני אומר שאם, אני שאלתי, השאלה הראשונה שלי בתחילת דבריי היתה

ליאור דדוש:

האם יש להם מודל שפועל בתוך העיר. כי אם כן, לשם הייתי מושך את זה.

רועי גבאי: שם בהתחלה התחלנו. זה לא,

ליאור דדוש: ... אתה מרגיש שהכל פה יוצא במיקור חוץ. ברור שאפשר לקבל פה תוצאה טובה. הם כנראה מקצוענים. אין לי מילה אחת רעה להגיד על איכות ההוראה או דברים כאלה. אבל המחיר הוא כבד.

עו"ד מאיר דהן: לא, לא איכות ההוראה. גם הכלים. הכלים שיש להם,

ליאור דדוש: המחיר הוא יקר, זה הכל. זה לא לכל אחד. יש הורים, אגב, שה-500 שקל האלה מאוד מאוד קשה להם. כי זה לשלוח את הילד בסוף ללמוד פיזיקה. לא בשביל חוג.

אלון רוזן: היתה חשיבה, או איזושהי השוואה מבחינת cost-effective, בין התוכנית הזו לבין השקעה, עם אותו כסף, בכיתת מדעים, שהיא יותר גדולה,

רועי גבאי: לא מכיר תוכנית במדינת ישראל, והיתה חשיבה שמשותווה לתוצאות ולהיתכנות שנעשית בפועל, כמו שקורה פה.

אלון רוזן: אתה לא מכיר זה לא אומר שאין.

רועי גבאי: לא, לא, היתה, היתה.

אלון רוזן: יכול להיות שיש או אין. בכוונה אני שואל את זה.

רועי גבאי: לקחת תלמידי אופקים,

אלון רוזן: כי ליאור כהן מקודם אמר, ובצדק, שזה לא רק פיזיקה. יש ביולוגיה, יש מתמטיקה, יש דברים שאפשר -

רועי גבאי: ביולוגיה ומתמטיקה לא דומים לפיזיקה בתפיסת המיומנויות והיכולות לשוק התעסוקה. לא דומות.

אלון רוזן: אני חולק עליך. ואם תעשה סיור במכון ויצמן ולא בשוורץ רייסמן, אז תבין שאתה עכשיו הלכת רחוק.

ליאור כהן: פיזיקה זה 10% ...

אלון רוזן: דווקא ביולוגיה ומתמטיקה, במיוחד בעידן ה-AI אלה דברים, מתמטיקה זה אחד הדברים, פיתוח אלגוריתמים ודברים כאלה, זה אחד הדברים הכי משמעותיים היום -

רועי גבאי: המכתב עבר אליכם עכשיו. אם חסר עוד משהו -

ענבל בועז: רועי, אולי אפשר ...

אלון רוזן: אני מעריך מאוד את זה שאתם מקשיבים לי.

רועי גבאי: כן, אלון, בבקשה.

אלון רוזן: אז אני אומר, אני חושב שזה יהיה נכון בעיני לעשות איזושהי השוואה.

השוואה בין התוכנית הזו, שאני לא מתנגד אליה בכלל. אני מודע לה, אני גם בדקתי תוכנית על פניו נראה תוכנית מצוינת. דיברתי קצת עם הורים. אבל אני חושב שזה יהיה נכון לעשות באמת איזושהי עבודה -

רועי גבאי: היתה השוואה -

ליאור דדוש: תציגו לנו.

אלון רוזן: אז אם היתה השוואה, אז אשמח לקבל את זה. בסדר?

ליאור דדוש: תציגו לנו את זה.

רועי גבאי: אז בוא, אנחנו עשינו פה מהלך שלם. שמונה מרכזים בארץ, שבעה מרכזים

בארץ. רואים את התוצאות והציונים שלהם. ענבל הציעה לעשות איזשהו סיור, בשמחה. הבעיה שכשאני מזמין לפעמים לא מגיעים. אבל בשמחה רבה. התוכנית הזאת באמת, הלוואי עלינו. דרך אגב, היא גם מאוד מדידה. אפשר יהיה לבדוק בעוד שנה ובעוד שנתיים ובעוד שלוש כמה מהם נכנסו. האם גדלנו באחוזי הלומדים, לא גדלנו באחוזי הלומדים.

אלון רוזן: כל בתי הספר ביבנה יש להם מגמת פיזיקה?

רועי גבאי: כן.

אלון רוזן: כולם?

רועי גבאי: כולם.

אלון רוזן: כולל דמוקרטי?

רועי גבאי: דמוקרטי עדיין לא נמצאו בכיתה י'. דמוקרטי בכיתה ט'.

אלון רוזן: חטיבה. הם חטיבה.

רועי גבאי: אין מגמות בחטיבה.

- אלון רוזן:** מכיתה ט' אמרת.
- רועי גבאי:** לא, במגמה, חטיבה זה מסלולים לשעות הוראה נוספות. מגמות זה בכיתה י'.
- אלון רוזן:** וזה מה שאתה מייעד כמגמת חובה, לצורך העניין, בכל בית ספר שיוקם מחר בבוקר?
- רועי גבאי:** חד משמעית.
- אלון רוזן:** כן? זאת אומרת דמוקרטי יעלה לתיכון?
- רועי גבאי:** גם נריה, לצורך העניין, שהיו בו, אני לא זוכר, 5 או 6 ילדים, נכנסו לתוכנית.
- רונית ארנפרינד:** רגע, אבל אמרת שחושפים את זה ב-ח', ט'.
- רועי גבאי:** חושפים לכולם.
- רונית ארנפרינד:** בדמוקרטי חשפו את זה גם כן?
- רועי גבאי:** חושפים את זה לשחקים עכשיו, שאין מגמה. חושפים לכולם, כן.
- אלון רוזן:** בדמוקרטי אין מגמה כזו, זה בוודאות. אני לא יודע -
- רועי גבאי:** אין מסלול. תבחין. מגמה זה בכיתה י'.
- אלון רוזן:** אין מסלול, מקבל את התיקון.
- ליאור דדוש:** אגב, התב"ר עצמו הוא למה? לצייד מעבדה אצלם? במתקן שלהם?
- רועי גבאי:** הוא לשלב הראשוני של הסבת המבנה. כל ניהול התחזוקה וכל התהליך הולך להיות על ידי ממ"ג. השלב הראשוני של הפסיליטיז והמענים והסבת המבנה. אגב, ממ"ג הולכים לקחת על עצמם בנייה של מבנה חדש לזה. תבינו, זו בנייה,
- רונית ארנפרינד:** הצבת המבנה איפה?
- רועי גבאי:** בממ"ג. כרגע מנהלת תקומה יושבת שם. מסבים משרדים, חדרים. קונים ציוד מעבדות. קונים להם מחשבים מתאימים, קונים להם ציוד למעבדות וניסויים. זה הדבר הראשוני שהילדים ייכנסו לממ"ג, ממכון ויצמן לשם.
- אלון רוזן:** כמה פעמים בשבוע הילדים יהיו שם?

- רועי גבאי:** בכיתה י' זה פעם בשבוע. י"א ו-י"ב זה פעמיים בשבוע.
- אלון רוזן:** זה כל היום? או שזה -
- רועי גבאי:** 4 שעות בכיתה י'. ב"א ובי"ב זה שמונה שעות, שני בלוקים.
- אלון רוזן:** ואיפה זה בא לידי ביטוי במערכת -
- רועי גבאי:** מערכת השעות נבנית אל מול הדבר הזה.
- אלון רוזן:** זאת אומרת מי שילך לדבר הזה, מערכת השעות של -
- רועי גבאי:** בעולם העל-יסודי יש שני אשכולות. אשכולות מה שנקרא ריאליים, אשכולות אחרים, לא משנה. בונים את האשכול שהוא מתאים, כדי שאנשים לא יתנגשו להם דברים אחרים.
- אלון רוזן:** אוקיי. זאת אומרת הילדים לא יפסידו למשל ליבה, כמו מתמטיקה, אנגלית, דברים כאלה.
- ליאור כהן:** בפועל הם מפסידים.
- ליאור דדוש:** בפועל אני אומר לכם. בפועל, כשחוזרים מחצי יום כזה, מבטלים שיעורים.
- רועי גבאי:** אם ילדים בוחרים לחזור מחצי יום ולא להגיע לבית ספר זה סיפור אחר. במערכת השעות הם לא מפסידים.
- ליאור דדוש:** תבדוק את כמות ביטולי השיעורים בימים האלה,
- רוחה תורג'מן:** רועי, מה הקריטריונים להתחלה? איך אנחנו מודדים את זה?
- רועי גבאי:** עלייה באחוז התלמידים שמסיימים פיזיקה. שמתחילים ומסיימים פיזיקה.
- אליהו מזוז:** רועי, שאלה. בתי הספר שמשותפים, האם זה מקיף את כל התיכונים ביבנה?
- רועי גבאי:** כולם.
- אליהו מזוז:** אז איך בעצם ניתן מענה שכולם ישמעו? גם הציבור ...
- רועי גבאי:** כולם. אמרתי את זה בהתחלה. כולל הפרדה נדרשת. כולם.
- אליהו מזוז:** אז זה גם האולפנה וגם בנות לאה,

- רועי גבאי:** בנות לאה לא בתמונה.
- אליהו מזוז:** למה לא?
- רועי גבאי:** כי הם לא בחינוך הממלכתי. הם עם תקציבים אחרים ותפיסה אחרת. לא.
- אליהו מזוז:** שנייה. מי מתקצב בעצם,
- רועי גבאי:** לא בטוח שיש להם פיזיקה. לא קשור -
- אליהו מזוז:** לא לומדות פיזיקה?
- רועי גבאי:** המוכשר לא בתמונה בהיבט ...
- אליהו מזוז:** לא, הן לא לומדות פיזיקה.
- רוחה תורג'מן:** דרך אגב, עכשיו בדקתי. והם לומדים על חשבון שעות לימוד אחרות בבית הספר.
- רועי גבאי:** שעות לימוד של מגמות. אמרתי, אשכולות. לא ליבה. לא מתמטיקה, לא דברים כאלה. אתה בוחר מגמות, יש לך אשכולות שאתה בוחר. גם ככה אתה לא תבחר את המגמה -
- רוחה תורג'מן:** אבל מפסידים יום לימודים שלם.
- רועי גבאי:** לא, הם מפסידים 4 שעות.
- רוחה תורג'מן:** טוב, אני מקבלת מסרים אחרים.
- רועי גבאי:** משמונה עד שתיים עשרה, או שמונה עד שתיים עשרה וחצי, ביום ראשון.
- ליאור כהן:** כנראה שהנסיעות וזה, בסוף זה ... על ארבע שעות.
- ליאור דדוש:** גם נסיעות, גם זמן, גם מאמץ. גם אנחנו משלמים להצטיידות לכיתות. יש פה מחיר מאוד יקר, תדעו לכם.
- רועי גבאי:** עוד שאלות לגבי זה? אני בכל זאת מעלה את זה להצבעה.
- ליאור דדוש:** בלי שקיבלנו חומר לפני?
- רועי גבאי:** הסברתי את הכל. באמת, החומר גם יגיע. הכל מוסבר. מעלה את זה להצבעה. ככל ויצטרך עוד השלמות של חומרים, אריאל יעביר את זה בשמחה. תב"ר 709. מי בעד? מי נגד? נמנעים? ליאור, לא הצבעת.

ליאור דדוש: אני אצביע.

רועי גבאי: פה אחד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 4/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 709 – כיתות מעבדה לתוכנית מדעים, בסך 550,000 ₪ מקרן הפיתוח.

רוחה תורג'מן: רועי, אני רק מבקשת לבחון את הנושא הזה של חיוב ההורים בהסעות. כי זה נוגד את חוזר מנכ"ל.

רועי גבאי: זה לא נוגד חוזר מנכ"ל.

רוחה תורג'מן: אז אני אשלח לך.

רועי גבאי: אנחנו עוד רגע בתקציב. מוזמנים להציע את זה. אני מוכן לקבל את זה. אני חושב שזאת טעות עירונית על כמות התלמידים שאנחנו מדברים עליהם, ברמה ארוכת טווח.

רוחה תורג'מן: אפשר לבחון את זה בעתיד.

רועי גבאי: ברגע שאת עושה, את לא יורדת מזה. ברגע שאת מתחילה, את לא יורדת מזה.

ליאור דדוש: אנחנו הולכים פה למהלך וזורקים על ההורים עלויות נוספות.

רועי גבאי: זו עלות פחות מ-50 שקלים בחודש. זה לא סיפור עבור ללמוד פיזיקה ולקבל, מה שנקרא דמי רצינות מינימאליים, שההורים גם משקיעים, שהילד קם בבוקר ומגיע.

רוחה תורג'מן: אז תגדיר להם את זה כדמי רצינות. אל תגדיר להם את זה כהסעה.

רועי גבאי: אין לי בעיה להגדיר את זה כדמי רצינות. זה נלקח לטובת הדבר הזה. לא למגמה, לא כתנאי, לא לכלום.

ליאור כהן: העניין הוא שתלמיד, תלמידה שרוצים ללמוד פיזיקה לא בדרך הזו, לא יכולים. אז אתה מונע ממי שלא יכול לשלם את -

רועי גבאי: מה, זה בכסף? בית ספר יודע להתמודד עם כל אחד שיש לו בעיה ופער, חלילה, תקציבי. זה לא יהיה חסם לאף אחד. אם מישו צריך תשלומי הורים, דברים, בית ספר יודע להתמודד, העיר יודעת להתמודד. זה לא חסם.

ליאור כהן: אנחנו אמורים לתת לילד את השירות ... אתה אומר לו אין לך דרך אחרת,

רועי גבאי: ... איפה שצריך, אל מול מסמכים רלוונטיים. זה לא חסם. האם להפסיק את דמי הרצינות האלה באופן גורף? לטעמי לא. תיכף נתכנס ל... תקציב. תחליטו שרוצים להוסיף את העלות הזאת, בבקשה.

ליאור כהן: אתה אמור לאפשר לילד להנגיש את הפיזיקה בלי עלויות נוספות, כמו כל תלמיד בארץ. ביבנה אומרים לו 'פיזיקה אצלך ביבנה יעלה לך 500 שקלים. תרצה או לא תרצה, אין לך אופציה אחרת'. זו בדיוק הבעיה. לזה רוחה מתכוונת, לדעתי.

רועי גבאי: אני שוב אומר. יש פה השקעות ודמי רצינות. אמרתי, הבעיה הכי קשה ביותר

ליאור כהן: אני מבין... להורים.

רועי גבאי: שילדים בסוף לא מגיעים, לא מתעוררים, ומשקיעים כל כך הרבה בתוכנית כזאת. זה המינימום, המינימום, המינימום זה שאנחנו יודעים שהם עושים את כל המאמץ להישאר בתוך המגמה ולא לפרוש אחרי חודש או חודשיים, ולא להישבר בסיטואציה כזאת או אחרת.

רונית ארנפרוינד: 500 שקל אתה קורא להם דמי רצינות, ואני שומעת שאתה מתייחס לזה ברצינות, כשזה דמי רצינות.

רועי גבאי: ממש ברצינות.

רונית ארנפרוינד: אז אולי תעשה דמי רצינות בכלל לבוא לבית ספר. זה לא הגיוני מה שאתה אומר עכשיו. זה טיעון בעייתי מאוד,

רועי גבאי: רונית, אני לא מסכים איתך.

רונית ארנפרוינד: גם מבחינת תפיסה חינוכית,

רועי גבאי: אני לא מסכים איתך. אני לא מסכים איתך. מותר לנו לחלוק.

רונית ארנפרוינד: למה דמי רצינות לפיזיקה ולא דמי, מותר. אבל אני רוצה איזושהי תשובה הגיונית. למה דמי רצינות לפיזיקה ולא דמי רצינות למתמטיקה וביולוגיה?

אריאל אלון: ... התוכנית הזאת של שוורץ רייסמן היא תוכנית לא -

רונית ארנפרוינד: אני לא שומעת.

אריאל אלון: תוכנית שוורץ רייסמן היא לא תוכנית סטנדרטית, אוקיי? עיריות אחרות גם שמבצעות את זה, זה עלויות מאוד מאוד גבוהות. יש פה שתי"פ מסוים, ביחד עם ממ"ג, ביחד עם תרומות וכו'. וכל הדבר הזה ביחד מייצר תוכנית שהיא מאוד מאוד יקרה. לכן זה שונה מסתם לימודי פיזיקה רגילים.

זה ההיגיון.

ליאור כהן: אין בעיה. תאפשר להם את התוכנית -

אריאל אלון: האם עכשיו לקבוע להם תשלום דמי רצינות של 50, 100 או אפס, זה עניין אחר. אני לא נכנס לזה. אבל אם את שואלת האם יש רצינות מדוע זה שונה, זה הרציונל. זו לא תוכנית סטנדרטית.

ליאור כהן: מה שאתה אומר נכון אם אתה מציע להם את התוכנית ובלי התוכנית.

רונית ארנפרינד: אני דיברתי על המונח דמי רצינות לתלמידים. רק לתלמידים לפיזיקה צריך דמי רצינות? ולא לתלמידים אחרים? זה גם לא חינוכי, אני לא מדבר על זה. אבל זה הסיפור.

אריאל אלון: במצב רגיל, כשתלמיד הולך לכיתה, קבוצה כזאת לא עולה מאות אלפי שקלים. בסדר? זה המצב הרגיל וזה מצב מיוחד. ולכן יש היגיון לקחת פה איזה סכום מסוים, בשביל שזה יהיה -

ליאור דדוש: כדי שיהיה דיון ענייני, חוץ מהמכתב של איה, שהוא מסביר פה ברמה הפדגוגית, להראות מקור תקציבי לדבר הזה, להראות מה חסכנו כנגד זה, ואולי נצליח למצוא פה פתרונות יותר טובים מאשר 500 שקל להורים. כמה תרומות קיבלנו? גם שאלתי, לא,

רוני גבאי: התרומות, אני יכול להגיד?

עו"ד מאיר דהן: אני חושב שזה פחות למימון הפרויקט,

רוני גבאי: הם רוצים לדעת את המספרים האלה,

עו"ד מאיר דהן: וזה סכום מאוד מאוד -

רוני גבאי: סדר גודל של 2.5, 3 מיליון שקלים.

ליאור דדוש: למה לשלם דמי רצינות על זה ... פיזיקה, תגיד לי. מה, היא לא רצינית? יש לי ... רצינית, למה אני צריך לשלם על זה כסף?

רוני גבאי: יש פה כ-2.5, 3 מיליון שקל תרומות בשלב הזה. בפרויקט הזה שנותן לנו גם את הראייה ל-4 שנים הקרובות.

עו"ד מאיר דהן: זה משהו ברמה.

ליאור דדוש: השאלה אם אתה בא לעבוד ...

רועי גבאי: והמטרה היא להכניס עוד שותפים. ואם יש לכם שותפים שרואים את היתרון, אני מזמין אתכם ישר להביא לנו אותם.

9. עדכון תב"ר מס' 391 – תשתיות על ופיתוח הסכס גג. תוספת 54,817 ₪ מרמ"י. סך התב"ר לאחר עדכון 158,815,738 ₪.

רועי גבאי: תב"ר 391. יש פה ארבעה תב"רים שבעצם עוכבו בדיון הקודם. עוברים עכשיו, כולם תב"רים של תקציבים ומקורות ממשלה חיצוניים. ולכן חברי המועצה, חברי הקואליציה, יחד איתי, ראו לנכון להביא את זה לדיון נוסף. העיכוב הוא עיכוב מיותר, הוא לא נכון. בוודאי ובוודאי כשמדובר על כספים שמגיעים מחוץ לעיר. תב"ר 391, תשתיות על ופיתוח הסכס גג.

ליאור כהן: רגע, שאלה. בהסבר של הדף, יש שם כמה שורות שזה עמלת עירייה. אותם אני מבין. מה זה עמלת עירייה -

אריאל אלון: בהתאם להסכם הגג יש שני סוגים של עמלות. בחלק הקודם הוא עבד בשיטת קוסט פלוס, ואז למעשה 2.5% הלך לעמלת עירייה. בסוף יש פה מנגנון,

ליאור כהן: מאיפה? מהכסף שהמנהל נותן לפיתוח העירייה לוקחת את העמלה זאת?

רועי גבאי: כן.

אריאל אלון: המנהל נותן, ומתוך מה שהוא נותן, אנחנו בעצם יכלנו בהסכם הקודם לקחת שליש אלינו. ההסכם החדש עובד לפי אבני דרך. וזה תב"ר אחר, הגשנו אותו גם, אני לא יודע אם הגשנו אותם ...

רועי גבאי: לא עדיין.

אריאל אלון: הוא יבוא למועצת עיר הבאה. בתב"רים הבאים שנביא אתה תראה 16 מיליון שהגיע, שזה בעצם עמידה באבן דרך ראשונה.

ליאור כהן: ולמה השונות בין 7.5% ל-10%?

רועי גבאי: נטו בגלל לוחות זמנים וצפי ארוך טווח.

ליאור כהן: יש עמלת עירייה 7.5% ויש שם עמלות עירייה ראיתי 10%.

אריאל אלון: אין, לא, זה קוסט פלוס 7.5, והרכיב שלנו הוא 2.5. אין פה שונות.

ליאור כהן: הרכיב של הרשות זה 2.5.

ליאור כהן: נכון. ובפעילה, בתב"רים הבאים שנגיש, אז אתה תראה שעמדנו עכשיו

באיזה אבן דרך ראשונה, ואנחנו בעצם מביאים 16 מיליון, שמתוכם חלק נשאר בשוטף.

ליאור כהן: כמה נשאר מההיקף של כל הפרויקט?

אריאל אלון: ממה?

ליאור כהן: מההיקף של כל הפרויקט, כמה זה מתוך כל -

אריאל אלון: שלב הבא יגיע 16 מיליון. יש לנו הרשאה מרמ"י, שהיא תוגש חלק, חלק זה שוטף וחלק זה בתב"ר.

ליאור כהן: והתב"ר הזה הוא חלק מסוים?

רועי גבאי: כתוב לכל אחד מהם. אתה רואה את הזה שלו.

אריאל אלון: הוא קבוע, הוא בשיטת קוסט פלוס. זאת אומרת שהוא עוקב אחרי אותה מטלה שיש.

ליאור כהן: לא, אבל פה זה מזרח... ..

אריאל אלון: אם נגיד לדוגמה יש לך מטלה, לצורך העניין,

רועי גבאי: זה נאות שמיר.

אריאל אלון: בנאות שמיר לעשות מטלה מסוימת, אז אתה מקבל את הקוסט פלוס 5% זה הניהול ופיתוח,

רועי גבאי: מה שאתה רואה פה ב-391, 401, זה נאות שמיר. זה עדיין על בסיס, זה יבנה מזרח. אתה תראה את זה בנפרד. 391, תשתיות על ופיתוח הסכם גג, תוספת 54,817 ₪ מרשות מקרקעי ישראל. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 5/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 391 – תשתיות על ופיתוח הסכם גג. תוספת 54,817 ₪ מרמ"י. סך התב"ר לאחר עדכון 158,815,738 ₪.

10. עדכון תב"ר מס' 401 – ביצוע תשתיות צמודות – פיתוח. תוספת בסך 73,100 ₪ מרמ"י. סך התב"ר לאחר עדכון 466,731,673 ₪.

רועי גבאי: תב"ר 401, ביצוע תשתיות צמודות פיתוח. תוספת בסך 73,100 ₪ מרשות מקרקעי ישראל. מי בעד? פה אחד. תודה.

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

החלטה מס' 6/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 401 – ביצוע תשתיות צמודות פיתוח. תוספת בסך 73,100 ₪ מרמ"י. סך התב"ר לאחר עדכון 466,731,673 ₪.

11. עדכון תב"ר מס' 618 – הקמת 6 כיתות גנ"י לחנ"מ מגרש 201. הפחתה 250,351 ₪ מהשתתפות מוסדות, הפחתה מק' הפיתוח 6,024,510 ₪, תוספת מ' החינוך 6,024,510 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 13,449,649 ₪.

רועי גבאי: עדכון תב"ר 618, שש כיתות גני ילדים לחנ"מ. אגב, מבנה שאנחנו נמצאים בו מגרש 201, קיבלנו החזר ממשדד החינוך, בעצם אחרי כל התהליך וכל ההרשאות, של 6,024,510 שקלים. ומפחיתים את הסכום הזה כנגד קרנות הפיתוח. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 7/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 618 – הקמת 6 כיתות גנ"י לחנ"מ מגשר 201. הפחתה 250,351 ₪ מהשתתפות מוסדות, הפחתה מק' הפיתוח 6,024,510 ₪, תוספת מ' החינוך 6,024,510 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 13,499,649 ₪.

12. עדכון תב"ר מס' 638 – בניית אולם ספורט בי"ס ניצנים. תוספת מפעל הפיס - 4,000,000 ₪ והפחתה מקרן הפיתוח 1,000,000 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 10,000,000 ₪.

רועי גבאי: עדכון תב"ר, אלו שני התב"רים הנוספים שדיברתי עליהם. אחד, בניית אולם הספורט בבית ספר ניצנים. זו תוספת של מפעל הפיס – 4,000,000 ₪, הפחתה מקרן הפיתוח 1,000,000 ₪, על מנת שהפרויקט יסתיים במהרה. התלמידים, התלמידות, התושבים שלנו יוכלו ליהנות מזה בהקדם. מי בעד? פה אחד. תודה.

החלטה מס' 8/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 638 – בניית אולם ספורט בי"ס ניצנים. תוספת מפעל הפיס – 4,000,000 ₪ והפחתה מקרן הפיתוח 1,000,000 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 10,000,000 ₪.

אליהו מזוז: רועי, הערה.

רועי גבאי: כן, הערה בע' או בא'?

אריאל אלון: הוא רוצה להגיד ישר כוח על הגנים, על כל העבודה המאומצת להביא כסף חזרה ממשדד החינוך, 6 מיליון.

אליהו מזוז: קודם כל כל הכבוד על הגנים. ...

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

- אלון רוזן:**
תודה רבה לאריאל',
- רועי גבאי:**
על אבני דרך.
- אלון רוזן:**
גם בכניסה לעיר מרחובות, גם בכניסה לעיר ...
- רועי גבאי:**
אלון, העובדים והמנהלים, אין להם בונוס של עוד 1,000 שקל ואין להם -
- אלון רוזן:**
הכל בסדר, אני אומר.
- רועי גבאי:**
זה לתת מילה טובה -
- אלון רוזן:**
אנחנו בכל מקום מפרגנים, בכל מקום אומרים ומעריכים מאוד את עבודת עובדי העירייה ומנהליה. מעריכים מאוד את עבודת הנהלת העיר. לא צריכים כל היום לבקש, בסדר? שנקלס, נפאר, נרומס, נשבח וכו' וכו'. יש גם גבול מסוים.
- אליהו מזוז:**
כשאישרנו במועצת העיר לקחת מהקרן לפיתוח, אני אשמח אם תהיה הקשבה, תודה. אישרנו, הקרן לפיתוח לקחה את הכסף לבניית אולם הספורט מזמן. יכול להיות שאני טועה, אבל בערך שנתיים.
- רונית ארנפרוינד:**
אלי, אתה יכול לדבר יותר בקול.
- אליהו מזוז:**
אישרנו בזמנו לקחת מהקרן לפיתוח כסף לבניית אולם הספורט של ניצנים.
- רועי גבאי:**
נכון.
- אליהו מזוז:**
ואנחנו מקבלים כסף חזרה עכשיו.
- רועי גבאי:**
נכון.
- אליהו מזוז:**
אני מורה, אני איתך. ולמי שלא שומע, אבל זה לא אתה. זה בסדר, אתה קרוב.
- רונית ארנפרוינד:**
לא, תשמעו, פעם הבאה, אני מדברת ברצינות. החלל הזה, לי הוא בעייתי. לא, אל תעשה ככה.
- רועי גבאי:**
אין לי תשובה. באמת מקסים ומהמם לבוא, קצת לצאת מהמקום, לראות. לשאול איפה זה הרצל ואיפה הגנים, על מה אתם מדברים.
- אליהו מזוז:**
את יושבת בפינה, את לא תתחתני.

לא, באמת. אני מדברת ברצינות.

רונית ארנפרינד:

אליהו מזוז: טוב, אישרנו אז בזמנו את התקציב. אנחנו מקבלים כסף חזרה. בזמנו, כשזה הגיע לפתחנו נאמר לנו שרוצים לקחת את האולם. אמרת לנו שזה לכיתות, לבית ספר שחקים.

רועי גבאי: נכון.

אליהו מזוז: לא משנה עכשיו, לא ניכנס למה היה. מה שקורה היום בפועל בשטח, שרבות הפניות בנושא דווקא בית ספר ניצנים. היות והרבה ילדים מהשכונה רוצים להגיע לבית הספר הזה, ואין כיתות. הוא לא בנוי אינסוף כיתות. הוא בנוי כ-X כיתות. המקום צר מלהכיל. אי אפשר להכיל את כל מי שרוצה, כי אנחנו גם באיזשהו פיק מסוים. אני מאמין כשהפיק הזה יעבור, הדברים יתאזנו והדברים ירדו. אז אני ככה מאיר, עם א' או עם ע', כל אחד אחד ייקח את זה איך שהוא רוצה, אולי באמת לחזור למטרה הזאת שדיברנו עליה, לאפיק הזה. כי או יש פה ילדים, בית הספר הזה נבנה כבית ספר משלב. ויש פה כבר כמה משפחות שפנו אלי שהן בבית משלבות. זאת אומרת אחד מבני הזוג דתי, והשני לא. או מסורתית. ואומרים 'בית הספר הזה יושב לי בול על הסיפור. כי יש לנו מישהו בבית שהוא דתי ומישהו שהוא לא. ופתרתם לי את הבעיה. הבאתם לי בית ספר כזה. אבל בפועל אני גר בניין שמאלה, ואז אני לא יכול להגיע לבית הספר הזה. שולחים או למרחבים או לרמב"ם. אבל אחד נבנה לזוג דתי ואחד נבנה לזוג לא דתי. אז תן לי את ניצנים, הוא קרוב אלי, הוא 2 מטר. רק בגלל שאני בניין ליד אני לא יכול והילד שלי לא ייהנה מתפילות ולא ייהנה מאיזשהו חיבור?' ואז התשובה, זה הגבול. מפה נכנסים. אני מבין שאי אפשר להכניס את כולם. אני מבין שיש כמות כיתות מסוימת. אבל אני חושב שזה איפשהו מפספס, שוב, אלא אם כן מראש משריינים מקום ל-X ילדים שבאים מבתים שכאלה שהם דווקא משלבים ונותנים להם את המקום הזה, שנותן להם את המענה. כי בכל זאת הוא קבוע כבית ספר כזה.

ליאור דדוש: צריך עוד בית ספר כזה בעיר.

אליהו מזוז: לא, אני אומר שוב, יש פה סיפור של עומס בנאות שמיר. אני לא בא להגיד שאין פה בעיה, שמנסים לתת לה מענה. אבל אני אומר, אם כבר דיברנו על כיתות, לא אני העליתי את הסיפור הזה של אולם ספורט שיהפוך לכיתות, זה אתה העלית את זה כפתרון לשחקים. אז אם זה כבר עלה, אז אולי לפיק הזה, לתקופה הזאת באמת לתת לילדים את המענה של כיתות. ועוד שנה, שנתיים, שחרר את זה.

רועי גבאי: לא פיק. ברגע שאתה מייצר תוספת של כיתה אחת, אתה צריך לתת לה מענה שש שנים קדימה. ...

ליאור כהן: ... מתבגרת ואז -

רועי גבאי: זה לא ירד, זה רק יגדל. (מדברים ביחד) אבל זה לא פיק של שלוש שנים, כי אתה תצטרך להשלים אותם, אני אומר. עד שייכנסו פחות כיתות בכיתות א'. המשמעות אגב, גם צמצום בבתים ספר אחרים. העיר פתוחה לאזורי רישום באופן מלא.

- אליהו מזוז:** לא, אבל יש לך כאן בעיה שהיא בעיה -
- רועי גבאי:** שנייה, אבל המציאות, אין מאה אחוז בעולם.
- אליהו מזוז:** ברור שאין מאה אחוז בעולם, אבל מפספסים את הייעוד של בית הספר. הוא גר בניין ליד. הוא לא יכול לקחת -
- רועי גבאי:** שנייה רגע, אלי.
- ליאור כהן:** זה לא רק הוא. זה מלא פניות -
- רועי גבאי:** הייעוד, וזה קשה, ואני מקבל את זה. אל מול הייעוד ואל מול המענה שיש בעיר והשכונה שנבנתה בתכנון, אתה מנסה למצוא את האיזון. פתחת את העיר לאזורי רישום באופן מלא. נכון, יש 10, 20 הורים שלא מקבלים את בית הספר בגלל... האם בגלל זה נתחיל פתוח עוד כיתות ועוד אולם שלם? שאגב, אנחנו חסרים בעוד שני אולמות בעיר. אנחנו צריכים עוד שני אולמות בעיר.
- אליהו מזוז:** היה עוד... וגם אישרנו את זה. אנחנו לא נגד.
- רועי גבאי:** כדי לקדם. יש לנו היום קבוצות שאין להם מספיק שעות אימון. האולם הזה, אגב, נועד,
- אליהו מזוז:** לא חסמנו את הדבר הזה. תמיד היינו בעד.
- רועי גבאי:** האולם הזה נועד, אגב, לתפיסות עולם המזרון, למתעמלות שלנו, לגידו, לעולמות שבאמת, לאפשר שעות שהיום אין, כדי לאפשר באמת את המענים הללו.
- אליהו מזוז:** אתה מכיר את הסוגייה של ילדים מבתים מסורתיים או מעורבים,
- רועי גבאי:** אני מכיר לחלוטין,
- אליהו מזוז:** שמבקשים להגיע לבית הספר, דווקא כשהם גרים 2 מטר מבית הספר, אבל בגלל שזה עובר איזשהו גבול,
- ליאור כהן:** לא רק, אלי. לא רק. יש שם הורים עם ילדים ממשיכים שהם לא יכולים להירשם.
- רועי גבאי:** אני מאוד גאה בבית הספר ובמה שהוא עושה, בייעוד שלו. אבל לפעמים אין מה לעשות. במציאות הנוכחית, שבת ספר נבנה על מול השכונה הקיימת, המוערכת, כולם מחיר מטרה כי זו המציאות, גם בתי הספר האחרים נהדרים. אנשים יכולים לבחור גם את העדיפות השנייה וגם את העדיפות השלישית.

אליהו מזוז: לא, אני לא אומר שהם לא נהדרים. אני מדבר בגלל הייחודיות שלו. לא בגלל שהם פחות או יותר טובים בנושא לימודי. לא בגלל זה. ממש לא. אני דיברתי על זה שיש כאן בית -

רועי גבאי: יש לנו, אלי, 20 בתי ספר יסודיים. אם לא זה, לא קרה כלום. אפשר לבחור בית ספר אחר.

אליהו מזוז: רועי, אני לא דיברתי על זה. אני דיברתי על הנושא, על הייחודיות. כשיש בית שאחד מבני הזוג דתי ואחד לא, זה מענה קלאסי לילד. עכשיו, אם הוא משכונה אחרת, אז אני מבין. אבל הוא לא. הוא גר 2 מטר. הוא יורד, הוא ... את מי שמגיע. וזה הבית.

רועי גבאי: בסוף בקריטריונים, שאתה חייב להגדיר קריטריוני רישום, אל מול מה שמשרד החינוך מאפשר גם. בחירת הייחודיות פה במקרה הזה היא לא יכולה להיות.

אליהו מזוז: אנחנו לא משריינים מקום -

רועי גבאי: ולכן השיקול של אזור הרישום -

אליהו מזוז: כמה ילדים יש לנו שהם בעצם, יש לנו שלוש כיתות בשכבה, נכון? זה 18 כיתות, בית הספר זה 18 כיתות.

רועי גבאי: כן, שלוש לדעתי. אבל יש לנו שתיים,

אליהו מזוז: בממוצע, לא, עזוב.

רועי גבאי: עכשיו שתיים, כי היו ארבע כיתות בשתי שכבות.

אליהו מזוז: ואיך זה עובד? כמה אחוזים משכבה כזאת הם בעצם כיתה שיוצאת עם מורה לתפילה ויש איזשהו שילוב? עכשיו זה מאבד את זה כבר, כי הכל הוא טכני, הכל הוא רישום לפי מיקום ולא לפי ייעוד. אני שואל. הוא מאבד את הייעוד שלו או לא מאבד את הייעוד שלו?

רועי גבאי: מראש, גם כשהוא נבנה, לא היה לו שילוב ברמה שאנחנו רוצים לכוון אליה. גם כיתות הגן הראשונות שהיו, כיתות גן הדתיות, לא נכנסו לשם. אגב, בכלל יש סטייה של 20% פלוס מינוס לכיתות גן דתי, שעוברות לממלכתי. גם נזכור פה, בית הספר הוא בית ספר ממלכתי. זה שהוא משלב זה משהו אחר. אבל הזרם שלו הוא זרם ממלכתי ולא להיפך. יש פה, שנה שעברה זה קרה לנו, אנחנו מעריכים שזה יקרה לנו גם השנה, כעשרה ילדים שלא מקבלים את המענה. באזור הזה. שנה שעברה היו קצת יותר, היו 17, 18.

ליאור כהן: יש יותר, אבל העניין הוא שאפשר למצוא להם את הפתרון מאוד בקלות. באולם ברבין,

רועי גבאי: אגב, חלק ניכר מהם אני בקשר איתם עדיין. מברכים על בית הספר שהם נמצאים.

אליהו מזוז: אני מדבר מבחינת הייחודיות. אני לא באתי להגיד שום מילה על בית הספר.

13. עדכון תב"ר מס' 698 – נגישות-תכנון, יעוץ וביצוע. תוספת משרד החינוך 267,968 ₪, הפחתה מקרן הפיתוח 267,968 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 404,000 ₪.

רועי גבאי: תב"ר 698 – נגישות תכנון אקוסטי, בעצם למענים לילדי שמע. משרד החינוך מעביר לנו 267,968 ₪. מפחיתים את זה מקרן הפיתוח. סך התב"ר 404,000 ₪ הכל. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 9/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 698 – נגישות-תכנון, ייעוץ וביצוע. תוספת משרד החינוך 267,968 ₪, הפחתה מקרן הפיתוח 267,968 ₪. סך התב"ר לאחר עדכון 404,000 ₪.

14. מינוי מר לוי איטח כמנכ"ל העירייה בשכר מנכ"ל 100% לרשות בדרגה 6, ואישורו כמ"מ מורשה חתימה של הגזבר בעת היעדרו.

רועי גבאי: נושאים נוספים, בבקשה. מינוי מר לוי איטח כמנכ"ל העירייה, בשכר מנכ"ל 100% לרשות בדרגה 6 ואישורו כמ"מ מורשה חתימה של הגזבר בעת היעדרו. לוי עבר ועדת איתור לפני מספר ימים. ... הוא לא מצביע. לוי עבר ועדת איתור לפני מספר ימים, שבחנה את כישוריו ואת יכולותיו. אני יכול לבוא ולהגיד שאני הכרתי את לוי ועבדתי להכיר אותו בשנים האחרונות, בתפקידים האחרונים שהוא ביצע, הן במועצה הדתית והן ברשת למרכזים קהילתיים. אני ראינתי, הן אגב בתקופה של יוספה והן עכשיו, אני יכול להגיד למעלה מ-10 מועמדים לתפקידי מנכ"ל. חלקם מרשויות מובילות בסדר גודל שלנו או קטנות מאיתנו קצת. אבל בדילמה ובמחשבה בין מישהו שכבר מכיר את המערכת, מישהו שמגיע מתוך העיר ומבין את הדברים, מישהו שהשיח בינינו הוא שיח שעובד באופן באמת מצוין, והדברים מתנהלים באופן מבורך, בסוף בדילמה הזאת, ואני אומר לכם אני באתי מהבית, בבטן, עם אמירה שמנכ"ל עיר לא צריך להיות תושב עיר. יחד עם זאת, לאחר כל הראיונות שעשיתי, ולאחר שישבתי עם לוי, התרשמתי באופן מלא שיש לנו, שאנחנו זוכים פה באיש מקצוע מהמעלה הראשונה, במישהו שבא עם מוטיבציית שיא להוביל את העיר. מישהו שמכיר את המערכת באופן מלא. מישהו שאני כבר מקיים איתו שיח במשך שלוש השנים או שנתיים וחצי האחרונות באופן כמעט, אני יכול להגיד כמעט אוטומטי לפעמים. ועל זה בסוף גם קיימנו, לוי ואני, מספר שיחות בדיוק על האתגרים האלה. ואני מברך על השיחות האלה. והסתכלנו על האתגרים בעיניים והתרשמתי שלוי הוא המועמד הנכון, בזמן הנכון, ברגע הנכון, במקום המתאים. אני אשמח לקבל את אישור המועצה בפה מלא, כי זו אמירה למנכ"ל עירייה, ואני מאחל ללוי המון המון בהצלחה ובעזרת השם נעשה ונצלחה. ושהדברים יצלחו עבור העיר, עבור מנהלי האגפים, עבורך, עבורנו יחד, עבור הנהלת העיר.

לוי כרגע ימשיך לכהן בתפקיד ממלא מקום ברשת למרכזים קהילתיים. אנחנו נמצאים בשיאו של תהליך

להשלמת תהליך שם. היום שוחחתי עם מנכ"ל החברה למתנ"סים, שגם שם יש לנו שית, האם ממשיכים בתצורה הזאת או לא. ואני מקווה שבחודש הקרוב, אולי לפני, הוא כבר יוכל להיכנס לתפקיד באופן מלא. מי בעד? (נשמע סופר)

ליאור דדוש: מעלה להצבעה לפני דיון. תאפשר רגע, חצי דקה לדבר.

רונית ארנפרינד: אני רוצה להתייחס.

רועי גבאי: בבקשה.

רונית ארנפרינד: אני חושבת ששווה להתייחס. אני לא מכירה ואף פעם לא ישבתי ודיברתי איתו, עם לוי איטח. ואני מוטרדת ואני מרחיבה את ההטרדה, את מה שהטריד אותך, עם כאבי בטן של מישהו מהעיר, אני קצת אצלי זה הרבה יותר רחב. כי זה לא ברמה האישית, אבל זה ברמה כן העניינית. אני מזהה כאן מסלול שהוא יותר פוליטי, יותר מזוהה מבחינתי עם מגזר מסוים, שלא תואם לי. מעבר לעובדה שאני חייבת להגיד שאני לא מבינה כאן את התיעוד, ואם לוי יכול להסביר לי מה זה התואר הראשון הזה. אני לא מכירה בכלל את המסגרת הזאת. היית בחוץ לארץ ולמדת?

רועי גבאי: שנייה, אנחנו לא בוועדת איתור כרגע. אני מבקש לא להגיב. אנחנו לא ועדת איתור. ועדת איתור בחנה את כל דרישות הסף הנדרשות.

רונית ארנפרינד: אוקיי, אז תן לי להגיד -

רועי גבאי: עומד בכל דרישות הסף. ואם תרצי אחרי זה להרחיב היכרות אישית, בשמחה רבה. תודה על ההערה. לקחתי לתשומת לבי.

רונית ארנפרינד: אז מבחינתי אני לצערי, תראה, זה תפקיד אמון. ואני הייתי מעדיפה שזה יהיה מישהי בסדר גודל, באופן ובמאפיינים של יוספה. לא מהעיר, עם ניסיון בקהילה ובציבוריות, ולא במסלול מסחרי. וגם עם תיעוד אחר. ולכן אני לא אצביע בעד. הוא יהיה מנכ"ל ואני אצטרך לעבוד איתו, אבל אני לא אצביע בעד.

רועי גבאי: תודה לך. מי בעד? (נשמע סופר) 14. מי נגד? שלושה.

החלטה מס' 10/37/16:

הוחלט ברוב קולות לאשר את מינויו של מר לוי איטח כמנכ"ל העירייה בשכר מנכ"ל 100% לרשות בדרגה 6, ואישורו כמ"מ מורשה חתימה של הגזבר בעת היעדרו.

הצבעה:

14 בעד: רועי גבאי, חיים מסינג, ענבל בועז, דוד שחר, פאלי כהן, יהודה דנינו, בנימין אשר, מאיר דהן, אלון רוזן, רוחה תורג'מן, יוסי כהן, אלי מזוז, דורון מלכה, ליאור כהן.

3 נגד: ליאור דדוש, רונית ארנפרינד, שחר סימנה.

רועי גבאי: לוי, המון המון בהצלחה. יישר כוח. (נשמעות מחיאות כפיים).

15. אישור הנחה בארנונה לשנת 2026 למפונים מעוטף עזה, נפגעי פעולות איבה ממלחמת חרבות ברזל ומשפחות חטופים.

רועי גבאי: אישור הנחה בארנונה לשנת 2026 למפונים מעוטף עזה, נגעי פעולות איבה ממלחמות חרבות ברזל ומשפחות החטופים. נותרו לנו משפחות בודדות בעיר. חלק כבר עברו ועזבו לשיקום או למקומות אחרים. עדיין נותרו לנו מספר משפחות שאין להם מענה בדרום. ונשארו לנו גם שתי משפחות שמוגדרות כמובן כנפגעי פעולות איבה, משפחות החטופים שאנחנו מכירים. שאני חושב שככל שאנחנו יכולים לעזור, לסייע להם,

ליאור כהן: כמה משפחות?

רועי גבאי: יש לכם ברשימה. שמונה, אם אני לא טועה.

ליאור כהן: שהם לא חזרו ליישובים שלהם? או שהם נשארו ביבנה?

רועי גבאי: הם עדיין פה, אצלנו. לא חזרו עדיין.

ליאור כהן: למה?

רועי גבאי: עדיין לא הוקם, עדיין לא במינוי.

רונית ארנפרוינד: אתה יכול ללכת לגור בניר עוז?

רועי גבאי: עדיין אי אפשר לגור במקומות כאלה. ולכן מביא את זה לאישור הנחה לשנת 2026, כפי שעשינו ב-2025.

עו"ד דורון מלכה: סליחה רגע, רועי. הם לא מקבלים תקצוב ממשלתי על כל הדברים האלה?

רועי גבאי: מקבלים סיוע. אני לא יודע, לא נכנס למה הם מקבלים בדיוק. לגבי סוגית הארנונה הם לא מקבלים. יש להם אתגרים ושיקום שהם מתמודדים איתו על אף זה. אגב, משפחות מפונים לא מקבלים מעבר לזה. משפחות חטופים, אמרתי, התייחסתי אליהם. ולכן הסיוע שלנו פה בדבר הזה זה עד שיחזרו להשתקם באופן מלא. מי בעד?

אריאל אלון: רק רועי, אם אפשר. חטופים לפי הוראות הדין, לפי מה שדיברתם פה קודם, הם זכאים ל-66% הנחה עד 70 מטר. ואם זו משפחה מעל 4 נפשות אז עד ל-90 מטר. וכאן אנחנו בעצם מאשרים הנחה שהיא קצת יותר גדולה, 70%, ועל כל גודל הבית. גם אם הוא לקח בית 150 מטר. כלומר הם זכאים לפי הדין, אבל אנחנו קצת מרחיבים.

אלון רוזן: מפונים מהצפון אין?

רועי גבאי: לא שאנחנו מכירים, גם לא בשנה האחרונה. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 11/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר הנחה בארנונה לשנת 2026 למפונים מעוטף עזה, נפגעי פעולות איבה ממלחמת חרבות ברזל ומשפחות החטופים.

רועי גבאי: אנחנו עושים הפסקה של 10 דקות. 20:20 אנחנו חוזרים.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש העיר *****

רועי גבאי: אפשר לפתוח. אנחנו חוזרים אחרי הפסקה. ברשותכם, איפה רונית? אני לא רואה אותה. טוב,

16. דיון במכרז מס' 50/2025 אישור הצעת חבר' "קבוצת אסף יהודה פתרונות בניה בע"מ" להקמת מקווה לגברים ברח' נופר 31 יבנה. מצ"ב פרוטוקול ועדת מכרזים מיום 31/12/25.

רועי גבאי: אנחנו בסעיף 16. מקווה שלא טעיתי בסעיפים. כן. דיון במכרז מס' 50/2025, אישור הצעת חבר' "קבוצת אסף יהודה פתרונות בניה בע"מ" להקמת מקווה לגברים ברחוב נופר 31. מצורפת פרוטוקול ועדת מכרזים. בפרוטוקול היה שוויון קולות ועל כל זה מגיע למועצת העיר. אני מזכיר שהמכרז הזה הוא מכרז שלישי במספר, לאחר שאושר התב"ר במועצת העיר. שני מכרזים לא צלחו. מכרז שלישי יצא לדרך, כשידענו שמשכ"ל אגב גובים יותר. לקחתי הימור, אני מרשה לעצמי, לקחתי. כי הגזבר חשב אחרת, ללכת למשכ"ל. אבל ביחד עשינו תהליך באמת משותף עם איזשהו גם מנגנון קצת אחר בתהליך התמחרות, ואני שמח שזה צלח. הגיש מציע שהוא כשיר, שהוא עומד בתנאי המכרז, שקיבל את ההמלצות. ועל אף זאת ארבעה חברים בחרו שלא להצביע ולאשר. זה מגיע לדיון פה במועצת העיר, על מנת לדון במכרז. האם יש שאלות?

אליהו מזוז: יש לי הערה טכנית. אני הייתי בוועדה. החלפתי את דורון והוועדה היתה בזום. וזה בסדר לקיים ועדות בזום לפעמים, אבל אני אומר, במקרה שלי, ... שהיינו, התנתקתי כבר פעם אחת. לא שמעתי חלק מהדיון בכלל. זאת אומרת פעם ראשונה שלי היה, בדרך כלל זה עובד אצלי, בסדר?

רועי גבאי: בדרך כלל נמנעים בסיטואציה כזו, לא?

אליהו מזוז: שנייה. לא אם אני לא יודע מה אתה ... ואני רוצה לשמוע.

רועי גבאי: מתנגדים? לא,

ליאור כהן: ... יש את ההתנגדות במועצה.

ליאור דדוש: אם התנגדות מביאה את זה לדיון, אז זה הגיוני.

אליהו מזוז: עם כל הכבוד לראש העיר וממלא מקומו, ויש לי כבוד, אף אחד מכם לא יגיד לי כיצד להצביע ואיך אני אמור להצביע או לחשוב. זה דבר ראשון. וכשאני רוצה שיהיה דיון, אז אני מבין שזה יעלה לדיון כאן ואני אהיה שותף בדיון ואני אהיה נוכח בדיון ולכן אני אוכל להצביע אחרי שאני אשמע את כל הדברים.

רועי גבאי: כן, שאלות?

אליהו מזוז: זה הכל. עכשיו אני, טוב, אני אתן, ליאור, אתה רוצה לפתוח? או שאני אמשיך?

ליאור דדוש: תן לו.

אליהו מזוז: זה לעניינינו, אני אחרי זה אדבר לא לגופם של דברים, אבל תתחיל עם גופם של דברים.

ליאור דדוש: אני אגיד בשתי מילים. אני את ההצבעה הראשונה שלי אי פעם במועצת העיר הקודמת, הצבעתי על המקווה והצבעתי בעד. אז זה היה 1.5 מיליון שקלים. יצאנו לדרך.

פאלי כהן: אני חשבתי ... לפני 50 שנה.

ליאור דדוש: בעד הצבעתי ועם זה יצאנו לדרך. עם הזמן הפרויקט לא קרה, הזמן עבר, השמאות כבר לא היתה נכונה. העלו את התקציב ל-2.2 מיליון. יצאנו לדרך. עם הזמן הפרויקט לא קרה. עוד פעם העלו את התקציב ל-2.8 מיליון, ויש לנו עכשיו מציע יחיד עם חוות דעת של מהנדס מתוך העירייה שאומר שהמבנה הוא יקר בגלל שהשטח שבחרו הוא קטן וספציפי ומאתגר ולא משאיר שולי רווח לקבלנים. והשאלה היא איפה הגבול. הרי יכולנו להגיע פה גם פעם רביעית וחמישית ושישית. ולהגיע למקווה שעולה 7 מיליון שקלים והדרישות של הקבלן שמצופה זהב. איפה הגבול של המועצה? אין פה ויכוח, ובגלל זה הצבעתי בעד בפעם הראשונה, שצריך מקווה גברים בעיר. מה שיש שם בחבלבל לא נותן שירות ואני לא בדיוק דואג כל היום פה למקוואות, אבל בעניין הזה אני אומר את זה. מכיר את הצורך. מצד שני, מדובר פה בכספי ציבור ונראה שכאילו אין ברקסים. כמה שצריך, לוחצים על הגז. ארבע שנים הפרויקט הזה, תן לי לסיים. ארבע שנים הפרויקט הזה מתעכב. מה שעייב אותו זה לא ועדת המכרזים האחרונה, אלא ארבע שנים מי שמעכב אותו. זה הנהלת העיר, שלא מצליחה לבנות אותו.

רועי גבאי: קודם כל לא ארבע.

ליאור דדוש: אנחנו בשנה הרביעית, בסדר?

רועי גבאי: שנתיים, זה לא ארבע.

ליאור דדוש: אנחנו בשנה הרביעית. במועצה הקודמת הצבענו עליו פעם ראשונה.

רועי גבאי: טוב, רק נדייק את הדברים, ברשותך, למען הפרוטוקול ולמען החברים. משכ"ל הציעו מחיר בגדול בחצי מיליון ממה שקיבלנו.

רונת ארנפרינד: על אותו גודל של 130 מ"ר?

רועי גבאי: על אותו בדיוק, אותו פרט, אותה כמות, אותו הכל. ובכל מכר מצופה לקבל מעל 20,000 שקל למטר במקווה, בבנייה היום. זו המציאות, בטח במה שנקרא בינוי קטן. אנחנו מדברים פה על פחות. אנחנו מדברים פה על 18,000 ש"ח. זה מספר, זה מחיר שבאמת אף אחד לא ציפה לו. יש פה מספר יפה. אף אחד לא נכנס לכיס של הקבלן. יש פה קבלן שמומלץ. יש פה הצעה. זה זמן שנמשך מעבר למה שצריך, ולכן אני לא מסכים עם האמירה שזה יקר. ההיפך. המכרז הוא מכרז מוצלח בתוצאה שלו. הוא פחות מהאומדן המתוכנן.

רועי גבאי: האומדן עלה פעם שלישית, אז בסוף אתה מגיע לאומדן נמוך יותר. תגדיל את האומדן,

רועי גבאי: האומדן עלה משתי סיבות. פעם אחת שהתכנון הראשוני היה קטן יותר. פעם שנייה שבהתחלה ניסו לייצר מתחם קטן יותר. אבל אחרי זה החליטו שמצליחים לייצר שם, לא זוכר כמה תאים? ארבעה תאים?

ליאור כהן: שניים. שני תאים כל המבנה.

רועי גבאי: במקום תא אחד, שני תאים.

ליאור כהן: בדיחה.

רועי גבאי: ממש לא בדיחה.

ליאור כהן: בדיחה. שני תאים למקווה,

רועי גבאי: ממש לא בדיחה. במיקום, שנייה, במיקום מכרזי.

ליאור כהן: תבוא לחבלבל תראה מה קורה שם. יש שם ארבעה, חמישה תאים.

רועי גבאי: אגב, אין שום השתתפות במדינה בדבר כזה. זה כולו עירוני. המדינה לא מכירה -

ליאור דדוש: אדרבא.

רועי גבאי: המדינה לא מכירה בתקצוב של מקוואות גברים. נשים כן. והדבר הזה קיבלנו הצעת מחיר. סליחה, זה פעם אחת. פעם שנייה, המחיר עלה בעקבות המלחמה. המלחמה יצרה עליות מחירים דרסטיות. וכשמדובר על פרויקט שהוא פרויקט קטן, שזים צריך להביא בשבילו ציוד ומשמעויות

ועובדים, בפרויקט קטן היום, אז המציאות היא בהתאם. ופה אנחנו מקבלים מחיר, אני אומר, גם מבחינת כשירות, גם מבחינת מענה וגם מבחינת משך הזמן שזה נמשך.

ליאור כהן: אגב, אני רוצה להתייחס למה שאמרת. קודם כל, הזכיר פאלי בוועדת המכרזים ש-40 שנה לא הקימו פה מקווה לגברים בעיר. שזה מאוד מאוד עצוב. ואחרי 40 שנה בוחרים לבנות מקווה רק של 130 מטר. 130 מטר זה שתי בריכות. אני בתהליך של המכרזים שם, יצא לי לדבר עם קבלנים שבונים מקוואות. שאלתי אותם 'למה אתם לא ניגשים למכרז?' המכרז הזה בפעם הראשונה אף אחד לא ניגש. בפעם השנייה ניגש אחד ופסלו אותו. בפעם השלישית, כמו הרבה מאוד מכרזים בעיר יבנה מציע יחיד.

רועי גבאי: אמרתם את זה גם על עמותת 'שכולו טוב', וציפינו שיהיו פה 10 מועמדים, ויש אחד.

ליאור דדוש: אותו אחד.

ליאור כהן: נכון. גם שם מציע יחיד.

רועי גבאי: אחרי שפניתם לכל העולם ואשתו, לנסות לשכנע אותם. אחד.

ליאור כהן: הבעיה בעיר שיש יותר מדי מציע יחיד. צריך לעשות בדק בית.

רועי גבאי: בדקנו את זה. הבאתי לך נתונים.

ליאור כהן: אז אף אחד לא רוצה לעבוד עם יבנה.

רועי גבאי: אנחנו פחות מ-25%.

ליאור כהן: אני אומר לך שאני דיברתי איתך עם קבלנים והם אמרו לי למה הם לא ניגשים למכרז ביבנה. הם אמרו 'מקווה קטן מדי, לא שווה'. וזה גם אישר את מה שאתה אומר לגבי ההצעה. אם מציע הציע 18,000 שקל למטר על 130 מטר, הוא בטוח היה אומר לא ל-300 מטר. היה שם 17, מה לעשות, זה כורח המציאות, זו השורה התחתונה. לא משנה מה קבעו, אלא מה הקבלן נתן בסוף. ואם הקבלן נתן 18,000 ל-130 היית אומר לו 300, היה נותן אפילו פחות. אז זה שמשכ"ל נתן איזושהי תחזית, זה לא אוחז מים.

רוחה תורג'מן: אני רוצה רגע להתייחס. סליחה, סיימת? יש פה צורך דחוף למקווה גברים, וזה בכלל לא רלוונטי אם המדינה מתקצבת או לא מתקצבת. אנחנו עיר ואנחנו עירייה ואנחנו צריכים לדאוג לתושבים שלנו. יש כאן צורך. אני יכולה להעיד על הבן שלי שטובל כל יום, וכל יום נוסע עד גבעת שמואל לטבול, ... לטבול פה בחבלבל, שזה באמת בושה המקווה הזה וותעודת עניות לנו כעירייה שקיים דבר כזה אצלנו. זה באמת מגעיל לטבול שם.

רועי גבאי: לא, הוא שופץ, הוא נראה במצב מצוין. אגב, המועצה הדתית עשתה שם עבודה נפלאה.

רוחה תורג'מן: לא, אני יכולה להגיד לך, וגם שם דרך אגב, שיש כמה? ארבעה מקוות לטבילה? יש שם כל הזמן לחץ על המקוואות ומאיצים בטובלים לצאת לפני שהם סיימו אפילו, אוקיי? אז קודם כל יש צורך להקים פה מקווה גברים גדול, מפואר, שיהיה כמו ספא. כמו שיש לנו מקוואות לנשים, שהם ברמה של ספא,

אליהו מזוז: נכון,

רוחה תורג'מן: ויש לנו כאלה בעיר. גם לגברים מגיע ולא פחות. עכשיו, אני לא נגד, חס וחלילה, להקים את המקווה הספציפי הזה. אני בעד. אבל לצד זה, וגם אני מבינה שזה נמצא בתוך תהליך ואם מתחילים את זה זה יהיה משהו שיקרה מהר. אבל זה לא נותן מענה ברמה של העיר, של גידול האוכלוסין, של כמות האוכלוסייה הדתית שיש בעיר. ולצד זה, חייב לקום פה מקווה גדול, משמעותי. אנחנו צריכים להתחייב על זה. שאנחנו מקימים ונותנים מענה לציבור הזה. לא יכול להיות שאנשים יצאו מחוץ לעיר. לא יכול להיות שאנשים ילכו לטבול ויחזרו בגלל הלחץ מפאת הזמן שלא מספיקים בבוקר, או ביום שישי שיש דוחק לקראת כניסת שבת. אנחנו צריכים להבין את הצורך הזה. אנחנו צריכים היום, כשאנחנו דנים פה בתקציב גם, לתת על זה את הדעת. ולהתחייב שלצד המקווה הקטן הזה, שהוא נותן מענה מאוד מצומצם. יכול להיות שהוא ראוי לשכונה ספציפית, אבל הוא לא מענה לכל העיר. צריכים להתחייב על משהו הרבה יותר גדול ומשמעותי, שאולי צריך לקום בשכונה הירוקה, אולי צריך לקום בנאות שמיר, אולי באחת מהשכונות הוותיקות, אני לא יודעת. צריך שתהיה ועדה שתדון בזה ותחליט איפה, ואנחנו צריכים להתחייב לציבור שלנו שאנחנו נותנים להם את המענה.

רועי גבאי: יש הסתכלות פרוגרמטית עירונית, שבוחנת בדיוק את הדברים האלה. והדבר הזה לא ייתן מענה, כי בדיוק מה שעשינו עכשיו, ניתן מענה עתידי. המענה הזה הוא מענה צורך מיידי, אני מסכים. המענה הזה נותן מיקום מאוד אסטרטגי בעיר, שמאפשר מענה לכולם, בהליכת רגל. גם לאלה מהשכונות, לצורך העניין נווה אילן, רוזמרין וכו'. גם מאזור המשעולים וגם מאזור נאות שמיר ונאות רבין. נאות בגין כמובן.

רוחה תורג'מן: סליחה, רועי, אבל זה בסך הכל שני מקוואות.

רועי גבאי: פרוגרמטית לא נראה, אני אומר לך, פרוגרמטית לא נראה שנדרש מעבר לזה. ככל ונידרש יותר מזה,

דובר: אני הולך לים.

רועי גבאי: ככל ונידרש יותר מזה -

רוחה תורג'מן: יש ארבע בחבלבל,

רועי גבאי: אגב, ביבנה מזרח יש גם פרוגרמה למקוואות, גם נשים וגם גברים.

- רוחה תורג'מן:** יבנה מזרח מבחינתי עוד שמונה שנים. ועד שזה יקום ועד שזה ייקח,
- רועי גבאי:** עוד שלוש שנים מדברים על אכלוס. ...
- ליאור דדוש:** המקווה עוד שלוש שנים?
- רועי גבאי:** לא, אכלוס.
- רוחה תורג'מן:** אבל זה לא נותן פתרון. איפה הפתרון לנאות שמיר, שיש שם הרבה מאוד אוכלוסייה -
- ליאור דדוש:** האכלוס הוא לא הפתרון. המקווה הוא הפתרון.
- רועי גבאי:** אנחנו מעריכים פרוגרמטית שזה ייתן מענה כולל. ואם לא, אנחנו יחד נטכס עצה, ונצטרך למצוא מקום או פתרון. תזכרו, נאות שמיר, נאות רבין, תוכננו פרוגרמטית. זה לא שצבעו מקום. אנחנו באנו ואמרנו -
- רוחה תורג'מן:** בסדר, אבל לא ידעו שתהיה כזאת אוכלוסייה.
- רועי גבאי:** על אף זאת, למרות זאת, לתת את המענה.
- רוחה תורג'מן:** אבל לא לקחו בחשבון שתהיה אוכלוסייה דתית משמעותית שתגיע לעיר.
- ליאור כהן:** לא רק זה. אני אזכיר שבנאות רבין המקווה נשים, לא גברים, נשים, שאומרים תבנה אותו לפני בית כנסת, הוא נבנה חמש שנים אחרי השכונה. זה מטורף. כאילו לא חשבו בכלל על הכיוון הזה. עכשיו אני אגיד עוד דבר. המיקום שבין נאות שמיר לנאות רבין, יש שם ארבעה בתי כנסת עצומים. יש את יוסף... יש את יביע עומר, יש את... ירום, יש את חב" ויש עוד את שתי הקהילות שמתפללות ויש את הרב מנה. מקווה גברים, הייעוד שלו זה בעיקר בשבתות. במיקום ההוא, אם בונים מקווה נוסף, בנוסף למה שעכשיו ייבנה שם במרכז, המקווה שם אני מבטיח לכם הוא לא ינוח דקה אחת, בשבתות תהיה שם תנועה ואנחנו נזכה את הרבים בצורה האופטימלית. שם זה מיקום מצוין למקווה של 300, 400, כמו שרוחה אומרת. מקווה עם ספא, מקווה מפואר, כמו שמגיע לתושבי יבנה. נצטרך להריץ כבר התוכנית הזאת.
- ליאור דדוש:** אגב, לא בטוח יותר יקר. בגלל התייעלות.
- אליהו מזוז:** תראה, אני בעד מקווה. אין לי התנגדות למקווה. אבל אני משתף בכאב בטן שלי, בסדר? קשה לי, לא בגלל שאני נגד מקווה, אלא קשה לי שאנחנו מצביעים על מקווה, שזה דבר מבורך וזה דבר טוב, שנותן מענה, כשזה מידת חסידות כשיש בית כנסת שעומד הרבה מאוד זמן, וזה לא מידת חסידות, וזה צורך. וזה בית כנסת שנמצא שם בקהילה והוא ממתין. והוא בעיני, מבחינה הלכתית, זה יותר דחוף ממקווה. אני לא נגד מקווה. אבל קשה לי לבוא ולומר איך אנחנו מקדמים -

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

- רועי גבאי:** אנחנו מדברים כרגע על זה אבל. זו סוגיה אחרת, זה דיון אחר.
- אליהו מזוז:** בסדר, אז אני משתף אותך במה שאני מרגיש.
- ליאור כהן:** זה עדיפויות.
- אליהו מזוז:** וזו הסוגייה שיושבת אצלי. ואני שואל, האם יהיה לנו גם מענה לבית הכנסת הזה?
- רועי גבאי:** איזה בית כנסת?
- אליהו מזוז:** של הקהילה. אם יהיה לנו מענה.
- רועי גבאי:** לקהילה האתיופית?
- אליהו מזוז:** כן.
- רועי גבאי:** הבאתי לפה החלטת הקצאה... הגזבר עשה מאמץ ונתנו מענה. התב"ר צפוי להגיע בהקדם. אני לא יודע אם בישיבה הקרובה או בישיבה לאחר מכן, צפוי להגיע בהקדם. אני מקדם את זה לחלוטין, להביא את המענה. זו ההתחייבות שלי כלפי הקהילה לאורך כל הדרך. להשלים את המבנה הזה. אנחנו לא רוצים להשאיר אותו בתצורה הזאת.
- רונית ארנפרוינד:** אני רוצה להתייחס, בבקשה. עם כל הצורך שכל חברי שומרי המסורת מדברים עליו, יש מה שנקרא, אנחנו רשות ציבורית שצריכה לתת שירותים לכלל הקהילה, וצריך להיות גם סדר עדיפויות. ומה שנראה בתקופה האחרונה, סדר עדיפויות שהוא לא תואם את כל הצרכים של כולם. אז קודם כל לגבי, לפני שאני ארד לדבר הזה, קודם כל לגבי המקווה עצמו. טרבולסקי בא ואומר לגבי -
- רועי גבאי:** טרבולסקי, הוא לא טרבולסקי.
- ליאור כהן:** יפה, עשית אותו אשכנזי.
- רונית ארנפרוינד:** אנחנו בעד אשכנזים.
- אלון רוזן:** זכות גדולה, שתדע לך. למרות שזה לא פופולרי, זו זכות גדולה.
- רועי גבאי:** מה, להיות אשכנזי?
- אלון רוזן:** חד משמעית.
- ענבל בועז:** די, נו, מה זה הדיבורים האלה?
- רונית ארנפרוינד:** צודקת. הוא בא ואומר שהוא מגיע למכרז, שאני לא מבינה את הדבר הזה,

איך מגיע מישהו למכרז ושואלים, א' הוא אומר הוא בנה רק שני מקוואות, הקבלן. שואלים אותו איפה, הוא לא זוכר. אני קוראת פרטוקולים גם. ופרטוקולים זה מבחינתי אחד היסודות לקבלת החלטות גם כן. כי אני לא יושבת בכל הוועדות, וזה אחד הדברים שאני נשענת עליהם. אז אני מבקשת, מסינג, כיו"ר ועדת מכרזים, תדאג שכשמישהו מגיע, שיבוא עם האינפורמציה ולא יספר לנו יש שניים אבל אנחנו גם לא יודעים איפה'.

פאלי כהן: לא, הוא לא אמר, 'אנחנו יודעים איפה אבל אני כרגע לא זוכר'. הוא לא אמר

...

רונית ארנפרינד: הוא לא זוכר, זה אותו דבר.

פאלי כהן: הוא אמר 'בדקתי'.

רונית ארנפרינד: התהליך שקרה כאן עם המקווה הוא שני דברים בעייתיים בעיני. אחד, אם יש צורך כזה גדול ללכת ולהשקיע כמעט 3 מיליון שקל, הרי בסוף אנחנו יודעים, כשמתחילים מבנה, זה לא ייגמר בסכום שעכשיו יש. אבל בוא נאמר זה יישאר כאן 2.7, 2.8, אוקיי? כשיש מקפצות מהסוג הזה על שני חדרים, וכשיושב לידי ליאור ואומר, בוותיקה יש ארבע או חמש בריכות, להקים משהו צפוף כזה, שאפילו הוא בא ואומר המיקום בפינה,

רועי גבאי: דדי, כמה בחבלבל? שלוש, לא?

דובר: בחבלבל יש ארבע. בעבר זה היה מקווה גברים ונשים יחד. ועכשיו זה רק גברים.

רונית ארנפרינד: מה שזה אומר שיש צורך למשהו יותר גדול. לא למשהו קטן. אז ללכת למהלך של משהו יותר גדול, ואתה אומר, ועכשיו אני הולכת לסדר עדיפויות. אתה אומר שכל הכסף הזה הוא של העירייה. ואני מדברת על סדר עדיפויות כשאני מבקשת 800,000 שקל למשל לצופים, אז אין. אבל 2.8 מיליון למקווה יש. ומבחינת סדר עדיפויות, בעיני הוא פגום, כשאתה מדבר -

רועי גבאי: אני לא מקבל את הפופוליזם הזה.

רונית ארנפרינד: רגע, תן לי לדבר.

רועי גבאי: יש הבדל בין לתת כל שנה ושנה באופן מלא,

רונית ארנפרינד: ליאור, ליאור, תן לי לגמור לדבר.

רועי גבאי: רועי, רועי.

רונית ארנפרינד: אתה טוב בדבר. לא ליאור, רועי.

רועי גבאי: ראש העיר, בשבילך.

רונית ארנפרינד: תן לי לגמור לדבר. זה לא פופולזים. יש שם 820 ילדים שאין להם מענה ובגשם הזה הם עכשיו מתרוצצים -

רועי גבאי: הם בשיפוץ כרגע, בשיא השיפוץ. גם הילדים שלי שם.

רונית ארנפרינד: סליחה, זה בשיפוץ שלא מקבל את המענה כמו שצריך. המענה הוא, הם צריכים 800,000 שקל. אתה באת ואמרת 'אין לי כסף'. לעומת זאת יש לך 2.8 מיליון למקווה.

רועי גבאי: זה לא מה שאמרת. רונית, זה לא מה שאמרת. אבל זכותך. תגידי את דעתך, כרגיל. הכל בסדר.

רונית ארנפרינד: זו לא דעתי, זה מה שאמרת. לא הקצית את הסכום הזה. אז מה זה אומר? ועכשיו, זה סדר עדיפויות.

רועי גבאי: לא, כי יש גם דבר שנקרא כפל תמיכה ואת משלמת כל שנה. תביני גם את זה. את כפופה לחוקי המדינה.

רונית ארנפרינד: רועי, תן לי לגמור.

ליאור דדוש: בתב"רים אין כפל תמיכה.

רועי גבאי: בטח שכן. אסור לך לתת כפל תמיכה,

ליאור דדוש: אבל להגדיל את התקציב אפשר?

רונית ארנפרינד: אבל זה מבנה של העירייה.

רועי גבאי: בטח שכן.

רונית ארנפרינד: זה מבנה של העירייה.

רועי גבאי: לא, זה לא. השטח לא מוסדר ולא מוקצה עדיין. לא, זה לא.

רונית ארנפרינד: אז איפה אתה? איפה אתה בשלוש שנים האלה?

רועי גבאי: זה מה שאנחנו פועלים כרגע.

רונית ארנפרינד: איפה אתה בשלוש שנים האלה.

רועי גבאי: אנחנו פועלים, זה לא קשור לדיון.

רונית ארנפרינד: הילדים האלה מתרוצצים -

רועי גבאי: זה לא קשור לדיון הזה. זה בשיפוץ כרגע והם מקבלים את המענה הכי טוב. מקבלים את המענה הכי טוב שיש.

רונית ארנפרינד: הם מקבלים מענה של פלסטר הכי קטן.

רועי גבאי: תודה, רונית, זה לא קשור לדיון. זה לא קשור לסעיף.

רונית ארנפרינד: זה דבר אחד. דבר שני, כשעושים סדר עדיפויות, גם סדר עדיפויות בשירותי דת, בית כנסת קודם למקווה. ואתה לא קידמת את הבית כנסת קודם למקווה.

ליאור כהן: בתי כנסת.

רועי גבאי: מי בעד? (נשמע סופר) 15. מי נגד? מי נמנעים? שניים. תודה. סעיף הבא.

החלטה מס' 12/37/16:

הוחלט ברוב קולות לאשר את מכרז 50/2025 - הצעת חב' "קבוצת אסף יהודה פתרונות בנייה בע"מ", להקמת מקווה לגברים ברח' נופר 31 יבנה.

הצבעה:

בעד 15: רועי גבאי, חיים מסינג, ענבל בועז, דוד שחר, פאלי כהן, יהודה דנינו, בנימין אשר, מאיר דהן, אלון רוזן, רוחה תורג'מן, יוסי כהן, אלי מזוז, דורון מלכה, ליאור כהן, שחר סימנה.

נמנעים 2: רונית ארנפרינד, ליאור דדוש.

17. הקמת ועדה להענקת פרס יקיר/ת העיר.

רועי גבאי: הקמת ועדה להענקת פרס יקיר העיר.

ענבל בועז: אנחנו רוצים להיות מוזמנים לטקס פתיחה, על אף שאיננו ...

ליאור דדוש: גם לוועדה ליקיר העיר לא קיבלנו חומר.

אליהו מזוז: לך יש קאנטרי, לנו יש מקווה.

רועי גבאי: הקמת ועדה להענקת פרס יקיר העיר. בדיון הקודם,

ליאור דדוש: רועי, שמעת? לא קיבלנו חומר?

רועי גבאי: בכוונה לא היה חומר. אנחנו דנים בזה כרגע. בשנה הקודמת היה שיח שהוועדה עסקה באתגר בקושי, והשיח הלך למקומות שלא מצליחים לייצר, נקרא לזה את הצד המקצועי יותר. ואנשים שהם חברי מועצה גם ניצבים באמצע החלטות ובחירות אל מול אנשים. מה שנקרא לא נעים.

אליהו מזוז: סליחה, לא הצלחתי לעקוב אחריך.

רועי גבאי: אני אומר שוב. שנה שעברה הוועדה להענקת פרס יקיר העיר היתה סוגייה ושיח סביב העובדה שחברי מועצה מתקשים לקבל החלטה בהיותם חברי מועצה אל מול תושבים שמגישים עצמם.

אליהו מזוז: שפונים אליהם לאישור.

רועי גבאי: נוצר שם אתגר באמת מי וכו'.

ליאור דדוש: מה האתגר? אנחנו לא מבינים מה אתה אומר, אני מצטער. לא יודע,

רועי גבאי: תיכף אני אחדד.

רונית ארנפרינד: זו לא שנה ראשונה שחברי מועצה בוחרים. מה הבעיה?

רועי גבאי: נכון.

ליאור דדוש: מה האתגר שנוצר?

רועי גבאי: אחד הדברים שלו שנה שעברה, אני פותח את זה לדיון, אפשר להחליט שהולכים למתווה על בסיס מפתח סיעתי. אפשר להחליט הרבה דברים.

אלון רוזן: מה המצב היום? אחד לסיעה, נכון?

רועי גבאי: שנייה, רגע. אפשר שנייה רגע? שנה שעברה עשינו אחד לסיעה. לפני שנתיים לא עשינו אחד לסיעה, עשינו אחרת. לפני שלוש שנים עשינו חמישה חברים. לפני ארבע שנים עשינו זה. אני פותח את זה לדיון. אפשר לייצר כמה דברים. אפשר להחליט שבוחרים אנשים חיצוניים, שאנחנו ממליצים כולנו עליהם. מחליטים תקופת זמן, שבוע, שבועיים. כמו להבדיל שלצורך העניין המועצה הדתית במקומות אחרים, ומייצרים אנשים שהם בלתי תלויים, שיהיו ועדה מקצועית לכל דבר ועניין. זו חלופה אחת אפשרית. מה הרכבה ומה הכמות שלה, אפשר לדון. האופציה השנייה, להשאיר את חברי המועצה במעמד הבחירה. או גם ניתן לדון האם מדובר בהרכב, כמות וכו'. האופציה השלישית היא להגיע להסכמה, לדעתי זו החלופה היותר קשה, אבל גם חלופה, להגיע להסכמה, אני לא יודע, על שלושה אנשים שמוסכמים על כולם. לא מפתח סיעתי, לא שליחים, לא נציגים. המטרה היא לייצר באמת ועדה שהיא לא תלויה בכלום. שהיא לא עומדת בסוגיות שאחרי זה מעמידים אותם בסוגיות, נקרא לזה פוליטיות, בבחירת פרס יקיר העיר. אני פותח את זה לדיון, מבין שלושת החלופות. לא נוגע כרגע בגודל ההרכב ומה זה. ועדה מקצועית שמורכבת מנציגים שחברי המועצה בוחרים. ועדה, אמרתי, ההרכב אני לא נוגע במספר והחברים.

רונית ארנפרינד: רועי, אני רוצה לשאול. מי שנבחר שנה שעברה -

רועי גבאי: תני לי רגע להשלים! ועדה שנייה, שזו ועדה מתוך חברי המועצה עצמה. או חלופה שלישית, שזו ועדה שבוחרים מספר חברים מוסכמים על כולם.

רונית ארנפרינד: אני רוצה להגיד כמה דברים. אנחנו דנו, ואני זוכרת אפילו שבסבב קודם שלי כחברת מועצה, דנו מה זה הוועדה הזאת. וקבענו מה זה הוועדה הזאת. והיא עובדת ועבדה מאוד טוב. אני לא מבינה למה עכשיו אתה רוצה לשנות את ההרכב של הוועדה. אני שואלת, מי שנבחר שנה שעברה על ידי הוועדה לא היה ראוי?

רועי גבאי: לא, זה לא מה שאמרת.

רונית ארנפרינד: לא, אני שואלת. אז למה אתה משנה?

רועי גבאי: כי אנחנו הגדרנו שיהיו שני נציגים בתקנון של ועדת יקיר העיר.

דובר: שלוש.

רועי גבאי: שניים או שלושה. בפועל יצרנו מצב, בגלל לחצים כאלה ואחרים, שאנחנו נותנים לשלושה פלוס שניים נוספים, כ-runner up. נוצר מצב שאנשים כן העמידו את עצמם ולא היה איתור. לפעמים גם אם אנחנו רוצים ועדה מקצועית, אנחנו יכולים לתת להם לאתר אנשים ולאווך דווקא להעמיד את עצמם או לתת לאחרים להעמיד אותם.

רונית ארנפרינד: אבל מה זה קשור להרכב הוועדה?

רועי גבאי: זה מאוד מאוד משפיע על הדרך. אני מסתכל על זה בעיניים אמיתיות ואומר נבחר ציבור, בעיניים -

רונית ארנפרינד: מה זאת אומרת בעיניים אמיתיות?

רועי גבאי: די, את עוצרת כל משפט, שנייה רגע!

רונית ארנפרינד: אבל אני לא מבינה את מה שאתה אומר.

רועי גבאי: אבל אני אשלים את המשפט אז תשמעי עד הסוף!

רונית ארנפרינד: אתה טוב, אני למדתי ממך את זה.

רועי גבאי: אני אומר, בעיניים אובייקטיביות, שנציגות של בחירת פרס יקיר עיר צריך להיות לא רלוונטי לצד הפוליטי. בעיניים.

ליאור דדוש: מה מקצועי ביקיר העיר? מה מקצועי בזה?

- רועי גבאי :** בעיני צריך לתת את זה לנציגות מקצועית גרידא.
- ליאור דדוש :** מה זה אומר מקצועית? מה זה אומר מקצועית?
- רועי גבאי :** זו דעתי.
- רונית ארנפרינד :** לא, אתה בא ואומר שהבחירות הקודמות לא היו נכונות.
- רועי גבאי :** אני אומר שיש שלוש חלופות,
- רונית ארנפרינד :** הם יודעים שאתה לא מכיר בהם?
- רועי גבאי :** תפסיקי להכניס מילים לפה.
- רונית ארנפרינד :** לא, אבל מה המשמעות?
- רועי גבאי :** לייצר דיון שהוא לא רלוונטי. ... מביאים דברים לדיון וגם הדיון לא טוב לך. בואי, תהיי קצת, קצת, ... את המקום שאת נמצאת בו. קצת הערכה לזה שמביאים לדיון. לא החלטה, קדימה, הצבעה. מביאים לדיון, אז תקיימי דיון. תפסיקי ...
- רונית ארנפרינד :** אני מקיימת דיון. אני לא מבינה מה אתה אומר. או שאתה לא מבין את המשמעות של מה שאתה אומר.
- רועי גבאי :** אני מבין נהדר! אני מבין נהדר מה אני אומר.
- אלון רוזן :** יקיר העיר זה פרויקט בעיני מבורך, נכון. צריך להרכיב, לפחות לתפיסת עולמי, להרכיב מגוון או פסיפס כמה שיותר רחב של אנשים מהמקומות השונים, או מהתרבויות השונות או מהאוכלוסיות או הקהילות השונות של העיר. אני חושב שמועצת העיר מהווה כזה בית. בעצם כל אחד מאיתנו נבחר על בסיס תפיסת עולמו, על בסיס מה שהוא מייצג, ולכן אני חושב שיהיה נכון להשאיר את המנגנון הסייעתי. זאת אומרת נציג אחד בכל סיעה יכסה את כל הרבדים של האוכלוסייה, בעיני. ייתן מענה וינסה לאתר באמת אנשים, כל אחד מהמקום שהוא מגיע ממנו. ולכן אני חושב שיש ערך מאוד מאוד גדול דווקא לפתיחות הזאת ולגודל של הוועדה, שנכון, יש בה קורטוב פוליטי, כי בסוף אנחנו אנשים פוליטיים, ונבחרנו. אנחנו נבחרו ציבור ומשרתי ציבור.
- אליהו מזוז :** אנחנו שליחי ציבור, אנחנו לא פוליטיקאים.
- אלון רוזן :** אבל אתה גם פוליטיקאי.
- אליהו מזוז :** לא, לא, לא, לא.
- אלון רוזן :** עצם העובדה שאתה פוליטיקאי, דרך אגב, זה בסוף הפוליטיקה היא הכלי

למימוש השליחות הציבורית שלך, בסדר?

אליהו מזוז: ידעתי שתגיד את זה,

אלון רוזן: בקצה אני חושב שכל אחד מאיתנו מייצג רובד אחר באוכלוסייה. ולכן אני חושב שיהיה נכון להשאיר את המנגנון כמו שהוא.

רועי גבאי: גם בחלופה שהצעתי, שסיעה בוחרת, עוד פעם, לא משנה, אנחנו 8 סיעות, זה בעייתי,

ליאור דדוש: מה בעייתי? אני רוצה להבין מה בעייתי.

עו"ד דוד שחר: פוליטיזציה של ההחלטה.

ליאור דדוש: מה, מה זה אומר?

רועי גבאי: זה זוגי, זה לא מאפשר הכרעה, אם צריך. אגב, זה לא מייצג, זה משקף אוכלוסייה. זה צריך לשקף מפתח.

ענבל בועז: למה? לא הופיע ...

רועי גבאי: אבל שנייה,

ליאור דדוש: ככה היא נבנתה. ...

רועי גבאי: אם אתה בוחר בן אדם שייצג את הסיעה, לצורך העניין, ולא חבר מועצה, אני חושב שזה מצמצם נקרא לזה את הנגיעה הפוליטית בדבר הזה. ... הבאתי שלוש חלופות.

אלון רוזן: אתה מציע בעצם שכל סיעה תבחר מועמד שהוא לא חבר מועצת עיר מטעמה.

רועי גבאי: כן, זו אחת האופציות. אחת האופציות אומרת שסיעה תבחר מועמד ... אחת אומרת שחברי המועצה עצמם, ואחת האופציות אומרת -

אלון רוזן: סוף אם מישהו מגיע מטעמי, אז כנראה שזה אותו דבר.

רועי גבאי: זה לא אותו דבר. כשאני בוחר מישהו ואני אומר, אני מנתק את עצמי מהדבר הזה. יכול להיות שיש אחד שיגיד 'תבחר מה שאני אומר לך'. יש דבר אחד שאומר 'אני מנתק את עצמי, כי זה גם מפריע אלי שפונה אלי תושב, ופונה אלי זה, והוא כן נבחר והוא לא נבחר, ולו אני צריך להגיד לא ולו אני צריך להגיד כן.

ליאור דדוש: יש בדיקות סף גם לפני הוועדה. תושב שהציע את עצמו נפסל, אלי, זה מה שקורה גם היום.

עו"ד דורון מלכה: סליחה בבקשה. אני חושב שעד היום הבחירה היתה, אני נמצא בוועדה הזאת. ההחלטות הן מאוד קשות. הוועדה היא מאוד מקצועית. היא באה בשיטת ניקוד ולא אני מכיר אותך ואתה מכיר אותי. זה ניקוד, כולם מנקדים. אף אחד לא יודע מה מנקד השני. בסוף יו"ר הוועדה מחליט לפי מספר הנקודות מי עולה ראשון, מי שני, מי שלישי. אני לא חושב שאם אתה נותן למישהו אחר, ובל לא נשכח שזה משהו חברתי. בסוף כולנו מדברים על אנשים שלפחות 20 או 30 שנה מתנדבים בעיר. אז כולם מכירים את כולם בסוף, בסדר? ...

עו"ד דוד שחר: יש אבל עניין שמדבר על זה שזה תואר שאמור להיות הכי נקי והכי ממלכתי, מה שנקרא. אז יש פה איזה משהו שאני גם חושב שעצם זה שכל אחד יבחר נציג מטעמו, סוג של מנקה את הפוליטיזציה שיכולה להיות במקרה כזה.

ליאור דדוש: זה לא מנקה שום דבר. ...

עו"ד דוד שחר: רונית, לא הפרעתי לך. שנייה, תני לי, אני אסיים. מבטיח, אני אשמע בחפץ לב. אבל אני אומר, איך?

ליאור כהן: עד ששומעים אותך.

עו"ד דוד שחר: אז הנה. אז אני אומר, אני חושב באמת ובהוגנות. כי כשבא בן אדם מן היישוב, ולא חשוב שמות, הוא בא ואומר לי יעזוב, נו, זו מחווה של פוליטיקאים כל הקשקוש הזה שאתם עושים שם, אז אני אומר הכי בהוגנות ובצניעות. אני חושב שאם אנחנו ננסה לנטרל רגע, ושכל סיעה או כל, לא יודע, לפי מפתח סיעתי או איך שלא נעשה את זה, יבוא ויביא נציג מטעמו, אז אנחנו כן גורמים לאיזושהי נטרול של הדבר הזה מפוליטיקה. בין אם זה יהיה מישהו מטעמנו, אז הוא שליח שלנו. זה כאילו סוג של איך אומרים, בן אדם שהוא צד ג' כזה, שהוא פחות בפוליטיקה. וזה מה שמנקה את זה, לדעתי. אבל שוב,

רונית ארנפרינד: דדי, אני רוצה להגיד לך משהו.

רועי גבאי: בבקשה, שחר. שנייה רגע.

שחר סימנה: אני הרבה זמן בוועדה הזאת. אני חושב שהוועדה הזאת משקפת את כולם. ולא היה דבר כזה שמישהו נבחר בוועדה שהוא לא עבר את תנאי הסף. אני חושב שאין טעם לשנות את הוועדה הזאת. ואתם יכולים להציג את כל אלה שנבחרו לפני עד 10 שנים. אנשים, מה לעשות,

רועי גבאי: אבל לי עצוב, נגיד, שאין עדיין נציג מהקהילה האתיופית, ומגיע.

ליאור דדוש: למה אין? לפני שנתיים. לפני שנתיים בחרנו נציג מהקהילה האתיופית.

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

- רונית ארנפרינד:** היה. לפני שנתיים.
- רוחה תורג'מן:** סליחה, אני ישבתי בוועדה הזאת.
- ליאור דדוש:** ואנחנו, חברי הוועדה, בחרנו בו.
- רועי גבאי:** לא זכרתי.
- ליאור דדוש:** יקיר העורף היה באותה שנה. ...
- רונית ארנפרינד:** בוודאי, היה. דדי,
- רועי גבאי:** זה לא היה יקיר העיר.
- ליאור דדוש:** יקיר העורף היה.
- רונית ארנפרינד:** אתה הרמת לי להנחתה עכשיו, רועי. וגם התייחסות לדדי. א', מה שאתם בסב טקסט אומרים 'לא סומכים עליכם'.
- עו"ד דוד שחר:** חלילה.
- רונית ארנפרינד:** לא, זה זה.
- עו"ד דוד שחר:** חלילה. אני סומך עליך מקסימום.
- רונית ארנפרינד:** זה דבר אחד. תן לי לגמור.
- ליאור דדוש:** מי קם עם מוטיבציה להחליף ועדה כזאת?
- רונית ארנפרינד:** דבר שני, כאילו לנקות, לנקות. תשמע, יש קריטריונים. אנשים עוברים את הסף. כולנו בודקים את זה. יש יו"ר לוועדה הזאת. תשאל את היו"ר הזה. הוא היה שם. חיים. כמה התלבטנו על כל מיני ניואנסים, וכמה בדקנו עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם, כדי להיות הכי הגונים והכי בוחרים את האנשים הנכונים. אז או שקרה משהו ומישהו חושב שבחרנו מישהו לא נכון, מה שאני לא מבינה -
- עו"ד דוד שחר:** ממש לא.
- רונית ארנפרינד:** ואם לא, אז לא ברור לי למה, אם הדבר הזה עבר ועובד מצוין,
- עו"ד דוד שחר:** שוב, אמרתי לך. כי אני חושב שיש בזה טעם לפגם. אני העליתי את זה. אני חושב שזה טעם לפגם,
- ליאור דדוש:** דוד, היית משנה רק את הנציגים לנציג מכל סיעה, בלי לשנות את ההרכב?

זאת אומרת שיהיה נציג אחד לכל סיעה והוא נציג חיצוני?

עו"ד דוד שחר: כן.

ליאור דדוש: אתם רוצים לשנות גם את ההרכב.

עו"ד דוד שחר: לא, לא לשנות את ההרכב.

ליאור דדוש: לפי מפתח סיעתי. אני שומע פה את הרעיון.

עו"ד דוד שחר: לא, אני אומר, אין לי בעיה,

ליאור דדוש: אז מה הטעם? חסר טעם.

רועי גבאי: אתה ממשיך באותה גישה.

ליאור דדוש: אני לא ממשיך. הבעיה שלכם ברורה. אתם רוצים שתהיה לכם יותר השפעה בוועדה. תגיד את הדברים.

רועי גבאי: יש פה שלוש חלופות בשיח פתוח.

ליאור דדוש: ובוא נגיע להצבעה.

עו"ד דוד שחר: אין הצבעה.

ליאור דדוש: אין הצבעה, אז טוב.

רועי גבאי: יש פה שלוש חלופות, בשיח פתוח. דיון. נשמע, נקבל החלטה.

ליאור דדוש: אוקיי. שומעים.

עו"ד דוד שחר: ליאור, לא כל דבר הוא בשביל -

ליאור דדוש: תקשיב, אני מדבר ואתם בינתיים מנסים לתקוף את מה שאני אומר. אתם יש לכם אולי בעיה עם הדברים. לי אין בעיה. לי אין בעיה עם דיון.

עו"ד דוד שחר: ... איזה משהו נסתר. אין שם משהו נסתר.

ליאור דדוש: אין משהו נסתר. יש משהו מאוד ברור. אתם רוצים שתהיה לכם יותר השפעה בוועדה.

עו"ד דוד שחר: לא, אני אומר לך שוב, לא.

- ליאור דדוש:** זו דעתי.
- עו"ד דוד שחר:** זה בא לדיון. זכותך, ברור שזו דעתך. אין לי ספק שזו דעתך.
- ענבל בועז:** אני לא חושבת שזו בושה.
- ליאור דדוש:** אמרתי. אז תגידו את הדברים. אני אומר עוד פעם. לא מתבייש להגיד אותם.
- ענבל בועז:** ... במועצה הדתית. יש השפעה -
- ליאור דדוש:** אז תגידו, תגידו 'בגלל זה אנחנו רוצים לשנות', לא כדי לנקות ולא כי מועמדים לא ראויים. תעזבו את זה.
- ענבל בועז:** ... למה זה לא בסדר ...
- ליאור דדוש:** לא אמרתי. לא אמרתי. ...
- עו"ד דוד שחר:** כשזה בא לדיון זה לא בסדר. כשזה לא בא לדיון זה גם לא בסדר. ...
- ליאור דדוש:** יש סיבה למה הוועדה הזאת הוקמה ככה? יש סיבה? מישהו חשב על זה קודם? האנשים שיושבים פה הצביעו בעד ההרכב הזה? לא אנחנו, אגב.
- ענבל בועז:** ... ועדת השמות, לפי מפתח סיעתי.
- רועי גבאי:** כן, בבקשה. אני לא שומע אותך, סליחה.
- רוחה תורג'מן:** פשוט צריך להישאר לפי אותו המפתח. של נציג לכל סיעה. אני חושבת שיש בזה שוויוניות.
- רועי גבאי:** שימו לב שזה 8 סיעות.
- שחר סימנה:** רועי, זה פעם יכול להיות גם 7, גם 9. זה משתנה.
- אלון רוזן:** רגע, ישיבת המועצה הזו מוכיחה שאנחנו יודעים גם להגיע לפשרות כשצריך.
- רועי גבאי:** הכל בסדר. אין לי בעיה להשאיר את זה -
- רוחה תורג'מן:** אני ישבתי בוועדה זאת בשנתיים האחרונות, וראיתי איך הוועדה פועלת. והיה שיח מאוד מכבד בתוך הוועדה. והיה דיון ענייני מאוד. אני אומרת את זה ממקור ראשון, לא ממקור שני. הכל התנהל כמו שצריך, על מי מנוחות. בחרנו את המועמדים. אגב, מועמדים שלא הכרתי אבל שמעתי עליהם והיו נשמעים לי מאוד ראויים. הצבעתי עבורם ושיטת הניקוד עבדה מצוין. חיים ניהל את זה למופת. אין בעיה, אני לא רואה בעיה לשנות משהו שהוא מוצלח והוא עובד וכולם מרוצים ממנו.

רונית ארנפרוינד:

חיים ניהל את זה אחלה.

רועי גבאי:

מקבל את ההערה, מקבל את ההתייחסות. הכל בסדר. פתחנו את זה לדיון. שאלנו שאלה. אני חושב שבתוך הוועדה, ופה נשאר את זה כפי שזה, מה שנקרא, נציג לכל סיעה. חיים יו"ר הוועדה. אני כן חושב ששיטת הניקוד צריכה להתייחס אחרת. תחשבו על זה בתוך הוועדה פנימה איך לעשות את זה. ולא להתעקש, מצד אחד אומר לא להתעקש על יותר מדי מועמדים וגם לא להתעקש על מועמדים במספר מסוים. בסוף צריך לראות באמת איך מצליחים לזקק את השניים, שלושה מועמדים. גם התחושות של המועמדים, שחלקם נחשבים כיקיר, כחלקם נקראים ככה, ההבחנות הללו מייצרות פערים או דברים שאפילו לציבור אנחנו מתקשים להסביר אותם.

רוחה תורג'מן:

אני חושבת שזה היה רק במלחמה.

עו"ד דורון מלכה:

רועי, זה היה בגלל המלחמה, בגלל אנשים שלחמו, והיה אובר בגלל המלחמה. היתה מלחמה, ולפני זה היתה קורונה. זה היה קצת יותר לחץ, זה הכל.

רוחה תורג'מן:

שנה שעברה ... וזה היה נהדר.

רועי גבאי:

אנחנו מאשרים נציג לכל סיעה לוועדה הזאת. לתת לזה, מה שנקרא, את ההזדמנות לייצר באמת במענה טוב. תסתכלו על הניקוד ועל הדרך פנימה.

עו"ד מאיר דהן:

אפשר לדון בתוך הוועדה עצמה.

רועי גבאי:

בתוך הוועדה, ולפרסם את זה כמובן, על פי שהוועדה תחליט, כדי שזה יפורסם בעיר, עד ליום העצמאות. מי בעד?

ליאור דדוש:

בעד מה? להשאיר את הכל כמו שהוא.

עו"ד דוד שחר:

אין פה קאץ', ליאור. מחפש מה לא בסדר.

ליאור דדוש:

מי בעד לא לשנות כלום.

רועי גבאי:

פה אחד.

החלטה מס' 13/37/16:

הוחלט פה אחד להשאיר את הרכב הוועדה להענקת פרס יקיר/ת העיר כפי שהוא.

18. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום 14/9/25 – מקלט איחוד הצלה ובית לחיילים בודדים.

רועי גבאי:

פרוטוקול ועדת הקצאות, ירד הנושא הזה מסדר היום, של איחוד ובית לחיילים בודדים. יובא בדיון הבא.

19. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום 14/9/25 – בית כנסת לעדה האתיופית ועדכון מיום 15/1/26.

רועי גבאי: פרוטוקול ועדת הקצאות – בית כנסת לעדה האתיופית ועדכון מיום 15.1.26. הערות, התייחסויות?

שחר סימנה: אני רוצה להתייחס.

רועי גבאי: בבקשה, שחר.

שחר סימנה: קודם כל תודה, שמחתי, בשורות טובות. אבל אני חושב שצריך להביא ביחד, גם את הפרוטוקול וגם את התב"ר. זה יידחה לישיבה הבאה, שיבוא הכל ביחד. זו ההצעה שלי.

רועי גבאי: חבל, אתה תביא בישיבה הבאה את החוזה כבר. אתה יכול להביא חוזה כבר ולהתקדם שלב קדימה.

שחר סימנה: זה תב"ר, החוזה לא עוזר להם.

רועי גבאי: בסדר,

ליאור דדוש: אגב, למה אין תב"ר?

ליאור כהן: למה ביקשו מהם להשתתף? ...

שחר סימנה: אגב, אני רוצה לציין לפרוטוקול, אין משמעות להקצאה. זה טכני בלבד. אפשר להקצות גם אחרי הבנייה.

רועי גבאי: לא, בסיטואציה הזאת, שחר, בסיטואציה הזאת -

שחר סימנה: יכולים להסכים איתי כולם. אפשר להקצות גם אחרי הבנייה.

ליאור כהן: זה קרה בכל בתי הכנסת בעיר. בשכונה ...

רועי גבאי: בסיטואציה הזאת, שיש פה השלמת תקציב מצד העמותה, זה מצב שהוא קצת שונה. בסדר?

רוחה תורג'מן: למה?

שחר סימנה: נעשה הכל ביחד, ...

רועי גבאי: חודש הבא יגיע החוזה, בעזרת השם.

ליאור כהן: אנחנו נקבל קנסות, יש שם מבנה נטוש.

- רועי גבאי:** אני לא מעכב תוכנית.
- פאלי כהן:** אבל אתה מרוויח שמגיע חוזה כבר.
- ליאור כהן:** מחר נקבל קנסות שיש שם מבנה נטוש בשטח שהוקצה לו.
- עו"ד דוד שחר:** למה שנקבל קנסות -
- רועי גבאי:** אי, איזה קשקשנים. טוב, מי בעד?
- ליאור כהן:** אני אגיד עוד דבר על הנושא הזה.
- ליאור דדוש:** רגע, אנחנו מנסים לדבר. מדברים פה, אבל. מדברים, יש 10 דקות לדבר. אפשר להתייחס 10 דקות להצעה.
- ליאור כהן:** אני ראיתי שגם בתוך הפרוטוקול פנו לאוכלוסייה, ביקשו ממנה להביא כסף למבנה -
- ליאור דדוש:** על כל שקל שניים, אני מבין. זה מה שאני הבנתי. כל שקל שהם מביאים שהעירייה תשים שניים? זו היתה ההצעה?
- ליאור כהן:** אני חושב שלקהילה היקרה הזו, שכולם יודעים פה איזה תלאות הם עברו כדי לעלות, אפשר לבנות להם בית כנסת גם בלי לבוא -
- רועי גבאי:** חברה, יש פרוטוקול הקצאה. אפשר לאשר אותו ואפשר לא לאשר אותו.
- ליאור כהן:** נכון, אבל אני רוצה לסיים לדבר.
- רועי גבאי:** אנחנו לא משנים את הוועדה. הוועדה היא ועדה מקצועית שדנה בנושא. סוגיית התב"ר, תרצה לבוא בהצעה אחרת של חודש הבא, בבקשה.
- ליאור כהן:** פנו לראשי הקהילה וביקשו ממנה, היה עדכון בפרוטוקול הזה.
- שחר סימנה:** רועי, ... לחודש הבא.
- רועי גבאי:** כי חבל על הזמן.
- ליאור כהן:** בפרוטוקול הזה ביקשו מהם 800,000 שקל מקהילה,
- שחר סימנה:** אפשר להביא הכל ביחד.
- רועי גבאי:** לא, חוזה אתה לא יכול להביא ביחד.

- שחר סימנה:** למה לא?
- רועי גבאי:** אתה לא יכול להביא חוזה בלי זה. אתה חייב לייצר שלב ראשון, להעביר חזרה, אלו השלבים על פי חוק.
- שחר סימנה:** תבוא בתב"ר, החוזה יידחה קצת. תביא את התב"ר ביחד. מה הבעיה?
- רועי גבאי:** חבל על הזמן. אנחנו רוצים להתקדם עם הדבר הזה. עוד משהו?
- אלון רוזן:** הוא מציע הצעה אלטרנטיבית. למשוך את ההצעה הזאת, שחר מבקש למשוך את ההצעה הזאת,
- רועי גבאי:** למה לעכב את ההקצאה?
- אלון רוזן:** רועי, תקשיב שנייה למה הוא מציע. להביא את זה כמקשה אחת, בהתאם למה שאתה אמרת, שיגיע תב"ר בחודש הבא, נביא את זה כמקשה אחת.
- רועי גבאי:** שחר, אתה לפני ארבעה ימים ביקשת שזה יבוא לדיון.
- שחר סימנה:** כי ברגע שאתה מקצה את הזה, זה יעשה לנו בעיה, אין כסף.
- רועי גבאי:** מה זה אין כסף? אני משוחח איתו ביום חמישי... מה הבעיה?
- ליאור כהן:** כי אתה לא מסיים את המבנה ב-800,000 שקל. צריך פה 4 מיליון שקל.
- אריאל אלון:** שנייה, מה שנאמר בוועדה, נאמר, זה היה סיכום מראש,
- רועי גבאי:** אגב, התב"ר יצטרך לבוא בסדר גודל של 3 מיליון שקל. אל מול מה שנשאר.
- ליאור כהן:** נשמע את ההצעה, כמה זה אמור לסיים. אם זה 3 מיליון לסיים ...
- אריאל אלון:** ליאור, ... מגייסת מיליון ממקורותיה. עכשיו -
- ליאור כהן:** זו בעיה אחת, שזה לא צריך להיות.
- אריאל אלון:** זה לפחות היה הסיכום. שבעצם העמותה מקצה מיליון שקל.
- ליאור כהן:** סיפור בעייתי מאוד.
- אריאל אלון:** אתה יכול גם להגיד, אתה יודע, אתה יכול לטעון לכל מקום. אבל זה לא הנושא. עכשיו, בעצם אני ערכתי איתם שיחה. הם הראו לי שיש להם כבר 800,000 שקל. הסבירו יש עוד כסף בדרך. ועל פי זה נתתי חוות דעת גזבר שאני מבין שהכסף הוא בדרך, ולכן מבחינתי אפשר להתקדם, אפשר

להתקדם בכל ההליכים.

ליאור כהן: אבל אריאל, ב-800,000 שקל את המסיים את הבניין?

אריאל אלון: לא, הם מביאים ממקורותיהם -

ליאור דדוש: אבל לא מביאים את הכל שלם, זו השאלה, אריאל. אז איפה ההשלמה. למה לא ... 2, 3 מיליון? כמה שצריך. תביאו את זה לפה בפעם אחת. למה הסלמי הזה, להקצות, לחכות. ואז להביא.

רועי גבאי: ... לעכב את התוכנית.

שחר סימנה: למה מעכב את התוכנית?

רועי גבאי: אמרתי לך את זה ... אתה רוצה שאני אמשוך את זה ואני אקח את זה לחודש הבא? בבקשה. זה מעכב את התוכנית, בבקשה.

ליאור כהן: ... שלוש שנים, זה יעכב עוד חודש.

רועי גבאי: אין בעיה. ההצעה יורדת מסדר היום. מי בעד?

רוחה תורג'מן: זה לא להוריד, רק לדחות.

רועי גבאי: פה אחד. כי הם הביאו, היא חייבת לרדת מסדר היום.

אלון רוזן: מושך.

רועי גבאי: האמת לא צריך להצביע עליה אפילו.

עו"ד איתן בראש: שלא תגידו אחר כך שהצבעתם.

רועי גבאי: משכתי את ההצעה, בסדר. מיותר.

20. אישור פרטוקול ועדת הקצאות מיום 16/10/25 – חידוש הקצאת מבנה גן ילדים ברח' הנרקיס 7 לעמותת "אור יקרות – יבנה".

רועי גבאי: פרטוקול ועדת הקצאות, חידוש הקצאה מבנה גן ילדים ברחוב הנרקיס 7, חידוש הקצאה. שאלות? התייחסויות? אין. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 14/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר פרטוקול ועדת הקצאות מיום 16/10/25 – חידוש הקצאת מבנה גן ילדים ברח' הנרקיס 7 לעמותת "אור יקרות – יבנה".

21. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 1/2026 מיום 7.1.26. אישור מתן מקדמות לעמותות הספורט.

רועי גבאי: פרוטוקול ועדת תמיכות, אישור מתן מקדמות לעמותות הספורט. מדי שנה אנחנו נמצאים בסיטואציה הזאת, כי הנוהל שהספורט מתקצב מיוני עד יולי או מיולי עד יולי, תלוי איך מסתכלים על זה. ולכן אנחנו רוצים לתת להם את המקדמות לשנה הנוכחית.

ליאור כהן: מה הסכומים?

רועי גבאי: ולאפשר להם, יש בפרוטוקול, מופיע לך.

ליאור כהן: לא, מה הסכום הכללי ...

רועי גבאי: זה 1/12 משנה קודמת. שמותר להקדים עד חצי שנה.

אריאל אלון: אם אתה רוצה לדעת כמה כל עמותה, עמותה אחת קיבלה שנה שעברה 2.5, אם אני זוכר טוב,

ליאור דדוש: 2.35.

אריאל אלון: אחת 2.5, השנייה 2.3 -

רועי גבאי: 2.45 קיבלה אליצור.

אליהו מזוז: רגע, לאט לאט.

רועי גבאי: אני אגיד. 2.35, משנה קודמת, 2.45 קיבלה אליצור. 2.35 קיבלה מכבי. ולדעתי 400,

אריאל אלון: לא, בית"ר 350, 350, 2.35 ו-2.45.

ליאור כהן: וזה כל המועדונים?

רועי גבאי: בשנה הקרובה צפויים להיות, בעזרת השם, יותר.

עו"ד מאיר דהן: אליצור ומכבי.

ליאור כהן: לא, הפרוטוקול זה לכולם? זה כולל את בית"ר, מכבי ואליצור?

רועי גבאי: כן, כן.

אריאל אלון: שלושתן, שלושתן מקבלות 1/12 משנה קודמת. דהיינו מי שנגיד לצורך העניין קיבלה 2.5, אז היא תקבל 208 כל חודש. ... שלושה חודשים.

רועי גבאי: שלושה, ארבעה חודשים. עכשיו זה הפרסום. פורסם סדר גודל של אמצע מרץ. אפריל-מאי אמור להגיע לדיון העמותות. עמותות הספורט, עמותות רווחה ודת לוקח להם יוני-יולי.

רונית ארנפרוינד: אנחנו יודעים כמה חובות יש להן? כי כתוב כאן 'חובות עבר' גם?

רועי גבאי: אני לא מכיר חובות עבר לעמותות.

רונית ארנפרוינד: אוקיי.

רועי גבאי: מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 15/37/16:

הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 1/2026 מיום 7.1.26. אישור מתן מקדמות לעמותות הספורט.

22. הצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד, בנושא "ביטול בקשה להכרה כ"ישוב זכאי" לחלוקת נשק".

רועי גבאי: הצעות לסדר, בבקשה, רונית.

רונית ארנפרוינד: הצעה לסדר. ביטול בקשה להכרה כיישוב זכאי לחלוקת נשק חס. בהתאם לסעיף 27 לתוספת השנייה אני מבקשת להגיש הצעה לסדר יומה של ישיבת המועצה הקרובה, כל החלטת חלוקת נשק חס. רקע: ההצעה בפשטות - לקדם הקלות להפצת כלי נשק לתושבי יבנה, הצעה שעלולה לסכן את המרחב המשפחתי וגם הציבורי. נראה שההחלטה הזאת נעשתה ללא בחינה מעמיקה של משמעות הנושא. לומר כי: "בינתיים מאז ש", אני מצטטת מפרוטוקול של הדיון שלא הייתי בישיבה הזאת, "החוק שמקל הפצת נשק לאזרחים נכנס לתוקף רק ניצלו חיים, לא ראיתי שמישהו פגע באחר...". זה ציטוט, זו עובדה משוללת מהמציאות.

לא שכחנו את המוות של אורי פורטל, נער בן 14 מראשון לציון שנורה במהלך משחק מנשק חס עם חבריו. לא שכחנו גם כמה חודשיים לאחר מכן מוות של נער בן 17 מפתח תקווה ועוד ועוד. וגם לא שכחנו את הרצח של הודיה, אני כתבתי את ההצעה הזאת ממזמן, כי מאז יש עוד לצערנו הרב, עוד כמה נשים נרצחו מנשק חס של בני זוגן. לא שכחנו את הרצח של הודיה לפני מספר חודשיים שהגרש שלה רצח אותה בנשק ברישון. אחיה של הודיה לאחר מכן אמר: "יש לנו במשפחה נהג משאית, כדי שהוא יקבל נשק לביטחונו הוא עבר ראיונות וסאגה שלמה, אבל אם אתה רוצה ככה סתם נשק פרטי זה הכי קל לקבל... וכך קיבל הגיס...".

בנוסף, אסור! אסור לשכוח את העובדה שכל שנה! כל שנה!! נשים נרצחות מנשק חס במסגרת אלימות במשפחה. ב-2025 עד כה, כבר נרצחו יותר. כשאני רשמת י זה היה 28 נשים במשפחה - 25 נשים ושלושה ילדים. מתוכם 11 נרצחו מנשק חס, שיא שלא היה כדוגמתו מעולם. ואני חייבת לבוא ולומר שמאז כבר עלה המספר.

טל הוכמן, מנכ"לית שדולת הנשים אומרת: "מדיניות הנשק של השר בן גביר מסכנת נשים בפועל. מאז תחילת

המלחמה חלה עליה של 62% במספר הנשים שנרצחו מנשק חם". משה דדש, אח של אסתר כהן שנרצחה על ידי בן זוגה בירושלים בנשק חם, פנה למשרד לביטחון פנים בבקשה ובתחינה על כך שיהיו מבחני התאמה לנשיאת נשק והתשובה שקיבל: "אנחנו צריכים לחלק 200 אלף נשקים ואין לנו זמן לעשות את זה". ארגון בטרם בא ואמר: "עלייה בשכיחות נשק מעלה את הסכנה לתאונות במעורבות ילדים". מניתוח נתונים שערך ארגון בטרם לבטיחות ילדים עולה ש-20, אגב, זה נתון שכבר נמוך והמציאות היא יותר גדולה, 20.8% ממקרי ההיפגעות מנשק בין 2008 עד 2023, אנחנו כבר בתוצאות הרבה יותר גרועות, קרו כתוצאה ממשחק או פליטות כדור. עלייה דרמטית. ועכשיו ביבנה מבקשים ל"פזר" עוד כלי נשק בבתיים – בעיני זה שגוען, טרוף, חוסר אחריות, בורות ופופולזים. מחקר שבדק אשפוזים על רקע פציעות מירי (לא כולל ירי בשל טרור, וגם לא מקרי התאבדות) מתוך רישומים המחקר הזה מצא שמספר הפצועים מירי בין אזרחים, בעימותים לא של טרור, כמעט הוכפל במהלך העשור.

מחקרים מצביעים על סיכון מוגבר לאירועים קטלניים: הימצאות נשק בידיים אזרחיות עשויה להוביל לשימוש לא מבוקר, במיוחד במצבי מתח או סכסוכים, למשל: סכסוך על חניה, אנחנו מכירים אירוע כזה. מריבה אחרת של שכנים, מה שעלול להוביל לפציעות או מקרי רצח. ספרות בינלאומית דו"חות ועבודות אקדמיות גם בישראל, מלמדות כי נוכחות נשק ביתי מגבירה את הסיכון לרצח במשפחה, במיוחד של נשים ובני משפחה קרובים כאשר קיימת גישה לנשק.

לאור כל הנתונים הללו זה מה שאנחנו רוצים ביבנה? לעודד גברים (בעיקר גברים מבקשים את זה) שישאו נשק ובעיר יהיו עוד מאות ואולי אלפי כלי נשק?? חשוב לומר שככל שאני מכירה היו ששקלו לרגע, לפני שנה וחצי, לבקש רישיון אלא מפאת כל הסיבות שציינתי, קיבלו החלטה שדווקא הנשק עלול לסכן את סביבתם וויתרו וטוב שכך. בסופו של יום הנשק יכול ליפול לידי הילדים, ו/או בשעת כעס פתאום יכול להיות חלק מוויכוח ופתרון הסכסוך. משפט ידוע: "נשק שנמצא במערכה הראשונה יורה במערכה האחרונה, או עלול להיות בשימוש ברגע של חולשה". כאמור, העובדות לאורך כל השנים והמחקרים בארץ ובעולם מלמדים שהעובדה הזו מסכנת יותר את המשפחות המסוכסכות, את ילדיהם וילדים בכלל ואת החברה כולה.

לסיום ובנוסף נכון גם לומר, כי בתבחינים של קבלת רישיון לנשק פרטי התבחינים מבקשים אישור של רופא. הם לא הולכים לפסיכולוג או פסיכיאטר. אורתופד וגניקולוג או סתם רופא יכול גם לחתום על זה. יחד עם זאת אין בחינה ברווחה מי האיש, אין בחינה בביטוח לאומי אם אותו איש ניגש לוועדה לקבלת אחוזי נכות בשל מצב נפשי – היד קלה על ההדק תרתי משמע, גם להענקת רישיון נשק וגם הנגישות ללחיצה על הירייה ולמשטרה אין שום כוחות ויכולות להשתלט על זה מעבר לחלוקה המקלה ורשלנית שהיא עושה בתקופה האחרונה ואין יכולת לפקח. האם הרשות מנסה לומר לתושבי ותושבות העיר, שאנחנו עיר שזקוקה שיוכרז עליה כעיר הזקוקה להגנה נוספת? זה הדימוי שנכון לייצר ליבנה?? עיר נחמדה וירוקה בשפלה שתושביה זקוקים לנשקים פרטיים לחיזוק ההגנה, כי ההגנה אינה מספקת בעיר? זו הבשורה החדשה לתושבי העיר??

לכן אני מציעה כי מועצת העיר תחזור בה מהבקשה להכיר ביבנה כישוב זכאי להקלה בהפצת נשק חם לתושבים. אין מקום, אין מחקר רציני ואין דיון רציני ואין נתונים רציניים שמראים אחרת מהנתון הזה.

כשמפזרים נשק חופשי, בלי יכולת לפקח, ואין יכולת לפקח בסדר גודל כזה, שהוא בסוף לא מביא ליותר רציחות או יותר פציעות, ולכן אני חושבת שזו היתה החלטה גרועה ונוראית, וצריך לחזור בה.

רועי גבאי: תודה. מאיר, רצית להתייחס?

עו"ד מאיר דהן: כן. האם את בעד בכלל, יש לי שאלה אליך, את בעד שיהיה מישהו, כל אדם בכל עיר, בכל מקום, שיהיה רשאי לשאת נשק?

רונית ארנפרוינד: באיזה תנאים? יש אנשים שנושאים נשק.

רועי גבאי: הכל בתנאים.

עו"ד מאיר דהן: ... אז אני רוצה להרגיע אותך. כל הקריטריונים שהיו, שאני מדבר על מסוכנות, עבר פלילי, מצב נפשי, מצב בריאותי, זה שיבנה או כל עיר אחרת כמו אשדוד שקיבלו וכו', אותם אנשים שקיבלו את הנשק, קודם כל הם צריכים לעמוד בתנאי הסף.

רונית ארנפרוינד: איזה תנאי סף?

עו"ד מאיר דהן: כל תנאי הסף שקיבלו ב-50 שנים האחרונות, קיבלו אנשים, לא, לא, לא,

רונית ארנפרוינד: הוקלו עכשיו בצורה מטורפת.

עו"ד מאיר דהן: לא הוקלו, לא נכון, לא נכון. תקראי את החוק. ואת התקנות. הוא צריך לעמוד, אותו אדם, עבר פלילי, מסוכנות, מצב נפשי, מצב התנהגותי, מצב בריאותי,

רונית ארנפרוינד: אתה הקשבת למה שאמרתי לך?

עו"ד מאיר דהן: כן, כן, הקשבת. אבל מה שאת אומרת,

רונית ארנפרוינד: אף אחד לא בודק את זה.

עו"ד מאיר דהן: אז אם לא בודקים את זה, אז אין שינוי. את רוצה להרחיב, את רוצה לשנות את החוק בכלל, מי יקבל נשק, איך יקבלו, זה משהו אחר. את מדברת על זה,

רונית ארנפרוינד: אני לא רוצה שביבנה יסתובבו עוד מאות, אם לא אלפים, עם נשק. זה הכל.

רועי גבאי: רונית, מה שאת מתארת, זה לא המצב. יש תנאים וקריטריונים, שהם יעמדו, בלי קשר.

עו"ד מאיר דהן: כולם יעמדו. אותם קריטריונים -

רונית ארנפרוינד: שלא בודקים. המשרד לביטחון פנים עצמו אמר לא בודק.

- רועי גבאי:** בודק בהחלט. שוב, זה מאפשר לו פשוט פחות בירוקרטיה בזמן המתנה. זהו.
- עו"ד מאיר דהן:** בדיוק.
- רועי גבאי:** התנאים ודרישות הסף הן אותן דרישות סף. אין הבדל.
- עו"ד מאיר דהן:** אותן דרישות. שנייה אחת, רועי.
- רונת ארנפרוינד:** המשטרה עצמה הודתה. המשרד לביטחון פנים הודה, שהקלות, הם לא משתלטים על זה.
- עו"ד מאיר דהן:** לא, לא, זה לא נכון. אני רוצה לומר לך,
- רונת ארנפרוינד:** ואז למה אנחנו צריכים -
- עו"ד מאיר דהן:** עד שבן גביר הגיע ועשה את הרפורמה הזאת, את החידוש הזה, אותם קריטריונים,
- רונת ארנפרוינד:** רגע, מה יש ברפורמה? מה יש ברפורמה?
- עו"ד מאיר דהן:** בעקבות הטרור, מאז ה-7.10,
- רונת ארנפרוינד:** הקלות, הקלות,
- עו"ד מאיר דהן:** לא, לא, לא הקלות. הקלות בבירוקרטיה בלבד.
- רונת ארנפרוינד:** אם אין הקלות, אז למה אנחנו צריכים לבקש -
- עו"ד מאיר דהן:** במהות. עכשיו, אותה משטרה שבודקת בכלל את הבקשה, היא בודקת את התרבות פה בעיר. בכל עיר ועיר. האם יש תרבות עבריינית גדולה. אם, כמו שאת אומרת, כולנו חמודים ונחמדים ביבנה, וזה נכון, יש לנו עיר נפלאה עם תושבים נפלאים, אז לא צריכה להיות בעיה. פשוט מקלים על הבירוקרטיה,
- רועי גבאי:** אגב, העובדה שאני אתאר לך, רונת, אני ארחיב לך עוד משהו. עוד מילה, יותר מזה. ...
- ליאור כהן:** הגשתי בקשה לרישיון, קיבלתי את זה מהיר מאוד.
- רונת ארנפרוינד:** אז בשביל מה צריך את העידוד הזה?
- עו"ד מאיר דהן:** אין פה עידוד.

רונית ארנפרינד: יש פה עידוד. אם אין בעיה לקבל, אז למה אנחנו צריכים לבוא ולהגיד אוטוטו נצא בכותרת, יבנה, יש לכם הקלות, קחו נשק. לא, העידוד.

רועי גבאי: לא, זה לא קחו נשק.

עו"ד מאיר דהן: יש זכות לכל אדם לשאת נשק על מנת להגן על עצמו, בפני אירועי טרור, שעולים להיות. יש לנו ערים מעורבות,

רונית ארנפרינד: יש לנו כיתת,

עו"ד דוד שחר: רונית, אבל רוב המקרים של רצח, שאת אומרת באמת ובצדק, הם של, לא רוצה להגיד אוכלוסייה מסוימת, אבל עם נשק ארגוני.

רונית ארנפרינד: עם איזה?

עו"ד דוד שחר: נשק ארגוני. זאת אומרת לא נשק פרטי. נשק ארגוני. של מאבטחים, לצורך העניין. או שוטרים. הנשק הוא ארגוני. ופה, בסיטואציה הזאת -

רונית ארנפרינד: דדי, יש לי ניסיון קטן של שלוש שנים, להיות יו"ר -

עו"ד דוד שחר: ראינו מה קרה בחוק בונדי באוסטרליה, שהיה שם פיגוע טרור, ולא נתנו מענה אולי 20 דקות.

רונית ארנפרינד: דדי, יש לי איזשהו ניסיון קטן, אתה יודע, בניהול מקלטים, וכל העמותות

...

עו"ד דוד שחר: זה לא שחור ולבן, יקירתי. זה לא שחור ולבן.

רועי גבאי: העובדה שהמשרד לוקח לו מספר חודשים, הוציא את המכתב ביניים,

רונית ארנפרינד: אנחנו כבר ביקשנו את זה?

רועי גבאי: כן.

רונית ארנפרינד: רע מאוד.

רועי גבאי: העובדה שהמשרד הוציא לנו גם מכתב ביניים, שלוקח לו זמן לבדוק את כל הבקשות כנדרש, מעידה כמה עושים שם את הבדיקה הנדרשת. ואף אחד לא בא להקל על הנחות כאלה ואחרות של אנשים.

רונית ארנפרינד: אז בשביל מה אנחנו צריכים?

- רועי גבאי:** יש דרישות סף. חלק מהדרישות הם מי שברשויות שמוכרות כך, הזמן שיגיעו לבקשה הוא מוקדם יותר. אשדוד, טבריה, אשקלון, קרית גת, קרית מלאכי, תל יבנה,
- רונית ארנפרינד:** רועי, תסביר לי מה הרציונל, למה ביקשת את זה? מה, יבנה לא בטוחה?
- רועי גבאי:** יבנה בטוחה, הכל בסדר.
- רונית ארנפרינד:** אז מה אתה מנסה להגיד?
- רועי גבאי:** אבל העובדה שאנשים יוכלו, מי שרוצה, לקחת ולהגן על עצמו,
- עו"ד מאיר דהן:** אם יש אפשרות כזאת, אנחנו בעד.
- רועי גבאי:** להרחיב את הפעילות -
- רונית ארנפרינד:** אבל אם אתם אומרים שאין שינוי בקריטריונים,
- רועי גבאי:** יש לנו ארבע כיתות כוננות. יבנה לא בטוחה!?
- רונית ארנפרינד:** נו, אז בשביל מה צריך עוד ... נשק?
- רועי גבאי:** להרחיב את הפעילות, כי זה המענה בעת הצורך. חד משמעית.
- רוח תורג'מן:** אני רוצה רגע להגיד משהו. אני חושבת שזה ... של מוגנות, גם מוגנות בקרב ילדים וגם מוגנות בקרב הציבור המבוגר יותר, לוקה בחסר בכלל, באופן כללי, בכל העולם. אבל פה גם במדינת ישראל וגם ביבנה. אנחנו ערים לכל מיני תופעות אלימות שקיימות בעיר. אני חושבת שלהביא מצב, אני לא אומרת שאין צורך שאנשים מסוימים יישאו נשק ויהיו בעצם בחזית ויגנו על התושבים. אבל אני לא חושבת שכל תושב צריך להחזיק נשק.
- רועי גבאי:** לא כל תושב.
- רונית ארנפרינד:** רגע, שנייה. וכל אחד יכול להגיש בקשה, יכול להיות שהוא יקבל את האישורים.
- עו"ד מאיר דהן:** צריך לעמוד בקריטריונים מאוד מאוד מאוד -
- רונית ארנפרינד:** אז בשביל מה אנחנו צריכים -
- רועי גבאי:** כי יש כאלה שלוקח להם חצי שנה להמתין בקריטריונים. ויש כאלה שאם הם ... ייקח ארבעה חודשים.
- ליאור דדוש:** אם היינו במצב חירום, בסדר. אבל מה יש לכם להאיץ מארבעה לחודשיים?

רונית ארנפרוינד:

... אבל גם ככה קשה לי לדבר.

עו"ד מאיר דהן:

סליחה.

רונית ארנפרוינד:

אני חושבת שאנחנו צריכים להעביר מסר שהוא מסר אחראי. בוודא ובוודאי כנציגי ציבור שאנחנו לא מעודדים אלימות בשום צורה. אני חושבת שכל הנושא של מוגנות צריך להיות מקודם בצורה מאוד רצינית, בצורה הרבה יותר אינטנסיבית ממה שאנחנו לא מקדמים אותו. אני לא אומרת, חס וחלילה, שלא נעשה כלום. רק אני אומרת שאנחנו צריכים לעלות מדרגה. ואני חושבת שעצם זה שאנחנו רוצים להיות בקדמת הבמה, גם בלקבל את הרישיונות האלה, זה מעביר מסר שהוא שגוי. היום ילד הולך לבית הספר, והרבה פעמים הוא הולך, לא מזמן שמעתי על כמה מקרים שילדים שהגיעו עם סכינים בתוך התיק. שמעתי מנהלות בתי ספר.

ליאור כהן:

... אני שמעתי.

רוחה תורג'מן:

רגע, שנייה. אז באמת אני אומרת, שבכלל אנחנו כחברה הפכנו להיות חברה הרבה יותר אלימה. הרבה יותר אלימה. הפתיל שלנו יותר קצר, בעקבות הקורונה, בעקבות...

רועי גבאי:

את צודקת, אבל זה לא קשור -

רונית ארנפרוינד:

אנחנו חייבים להתחיל לשים גבול איפשהו. ואני חושבת שזה מקום טוב רגע לעצור ולהגיד 'בואו ניקח רגע נשימה' ...

רועי גבאי:

אין קשר.

עו"ד מאיר דהן:

כשהייתי ילד, לפני 50 שנה, כשהייתי ילד, ילדים הסתובבו עם סכינים. אני הייתי עד לירות ליד הבית שלי. ולעבריינים ולסכסוכי עבריינים. ולדקירות ולרצח במשפחה.

רועי גבאי:

מאיר, ברשותך, נתקדם.

עו"ד מאיר דהן:

היינו עדים. את גדלת בשכונה כזאת. אז אין, להפיל הכל על השלוש שנים האחרונות, מאז שעשו את הרפורמה של הנשק,

רועי גבאי:

מאיר, טעיתי רק בשעה וחצי, כמעט שעתיים, על מתי שהגזבר יגיע. אני רוצה להחזיר אותו, אשתו והילדים נמצאים בבית חולים.

עו"ד מאיר דהן:

אוקיי, אוקיי.

רועי גבאי:

בואו, שמענו את הדיון. הבקשה הוגשה. הבקשה נמצאת בבדיקה אצל המשרד. את יכולה להציע את ההצעה.

רונית ארנפרוינד:

אני רוצה שנצביע -

רועי גבאי: מי בעד ההצעה של רונית? בבקשה. (נשמע סופר) 9. מי נגד? 7.

רונית ארנפרוינד: ההצעה התקבלה.

החלטה מס' 15/37/16:

הוחלט ברוב קולות לקבל את ההצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד, בנושא "ביטול בקשה להכרה כי"ישוב זכאי" לחלוקת נשק".
(ענבל בועז נמנעה).

רועי גבאי: ההצעה התקבלה. בכל מקרה זה נמצא במשרד. המשרד יקרא וייתן לנו -

עו"ד מאיר דהן: שנייה, רגע, רגע.

עו"ד דוד שחר: 8, 8.

ליאור דדוש: 9 – 7. אחת לא הצביעה.

עו"ד מאיר דהן: אבל ההצעה לסדר שלי היתה, התקבלה. אז מה הרעיון?

ליאור דדוש: היא רוצה לבטל אותה.

רונית ארנפרוינד: אני רוצה לבטל אותה. התקבלה הצעה ...

עו"ד מאיר דהן: ... היועץ המשפטי. (מדברים ביחד) היועץ המשפטי, היתה הצעה לסדר שאני הגשתי והיא עברה, לגבי הנשק. עכשיו כשזה כבר בהליך וזה כבר לפני סיום, הם מבקשים לבטל.

עו"ד איתן בראש: אבל דנתם בזה. הייתם אומרים 'אנחנו לא רוצים לדון'.

רועי גבאי: אמרתי לה שבכל מקרה ההצעה -

ליאור דדוש: היא מבקשת לבטל את הבקשה. היא לא אמרה שהבקשה לא הוגשה.

רונית ארנפרוינד: אני מבקשת לבטל -

ליאור דדוש: היא לא אמרה שהבקשה לא הוגשה. היא רוצה רק לבטל אותה.

רועי גבאי: בסדר גמור, תודה. הסעיף הבא.

רונית ארנפרוינד: לא, מה זה בסדר? יש יועץ משפטי שכרגע אמר,

רועי גבאי: זה נמצא במשרד. הבקשה הוגשה לפני ארבעה, חמישה חודשים ...

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

- רונית ארנפרוינד:** ואז המשמעות שאתה צריך לשלוח מכתב שאתה חוזר בך.
- רועי גבאי:** אני כרגע לא שולח מכתב וחוזר בי.
- רונית ארנפרוינד:** אז אתה מפר חוק.
- רועי גבאי:** אני לא מפר חוק.
- רונית ארנפרוינד:** אתה מפר חוק.
- רועי גבאי:** קדימה, כן. בבקשה. לבוא ארבעה, חמישה חודשים אחרי שהדבר מוגש למשרד, ורץ קדימה, בדיעבד.
- רונית ארנפרוינד:** סליחה, לבוא כי ההצעות לסדר כל פעם גם נדחות.
- רועי גבאי:** לא.
- רונית ארנפרוינד:** אה, לא. בוא נבדוק מתי זה נשלח.
- רועי גבאי:** כל הצעה לסדר שהגשת לישיבה נכנסה.
- רונית ארנפרוינד:** בוא נבדק מתי זה נשלח.
- רועי גבאי:** כל הצעה לסדר שהגשת לישיבה נכנסה. בבקשה, כן, הצעה לסדר הבאה.
- רונית ארנפרוינד:** ממש לא נכון. רגע, אני רוצה לשמוע את היועץ המשפטי שזה אומר שאתה הולך להפר חוק.
- רועי גבאי:** אני לא הולך להפר חוק. רוצה לפנות למחוז, למשרד, תפני למי שאת רוצה. כן, ליאור, בבקשה.
- רונית ארנפרוינד:** תראה, זה שתמיד אתה שולח אותנו,
- רועי גבאי:** אני אמרתי לך, ארבעה, חמישה חודשים אחרי. מה את רוצה, לבוא שנתיים אחרי ולהגיד למשרד -
- אלון רוזן:** אי אפשר לשמוע את העמדה של היועץ המשפטי?
- עו"ד מאיר דהן:** זה שהיה פה דיון,
- אלון רוזן:** אתה מוכן להתייחס, בבקשה?

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

עו"ד מאיר דהן:	זה שהיה דיון זה לא אומר שזה אמור לבוא להצבעה.
רונית ארנפרוינד:	איתן, תקום, תקום. אני מבקשת -
ליאור דדוש:	זו היתה ישיבה שהיתה בהרכב חסר, רק עם שמונה חברי מועצה?
רונית ארנפרוינד:	כן, כן.
רועי גבאי:	כל ישיבה היא בהרכב הנדרש.
ליאור דדוש:	אז אוקיי. לא, בהרכב חסר, רק של שמונה חברי מועצה.
אלון רוזן:	אני אשמח את איתן.
ליאור דדוש:	אל תגידו אז דנו בזה והצבענו בזה. אתם דנתם ואתם הצבעתם.
רועי גבאי:	אנחנו לא דנים פה במשחקים הלוך חזור, אחרי שהמשרד כבר עובד בנושא הזה.
ליאור דדוש:	זו זכות המועצה להצביע על זה.
רונית ארנפרוינד:	רגע, איתן. אני רוצה את האיתן. את חוות הדעת,
רועי גבאי:	תקבלי אחרי זה התייחסות.
רונית ארנפרוינד:	לא, לא, אני רוצה את איתן כאן, לפרוטוקול.
רועי גבאי:	איתן, בבקשה. חמישה חודשים או ארבעה חודשים אחרי שהמשרד טיפל בבקשה ומטפל, האם אנחנו נדרשים עכשיו להחליט -
רונית ארנפרוינד:	השאלה היא, היתה כאן הצעה לסדר. היא עברה, לא, לא. היתה כאן הצעה לסדר. ההצעה לסדר התקבלה. ההצעה היתה להסיר, לבטל -
רועי גבאי:	אני לא יכול לבטל בקשה. הבקשה הוגשה.
ליאור דדוש:	אתה יכול להגיד 'אני מבקש לבטל'.
רועי גבאי:	הבקשה הוגשה.
רונית ארנפרוינד:	לבטל, והיא התקבלה.
רוחה תורג'מן:	אתה יכול למשוך אותה.

- רונית ארנפרינד:** אל תגמגם לי, איתן. אתה לא טוב בגמגום.
- עו"ד איתן בראש:** בואו ננהל את זה בכבוד. אני לא בטוח שזה משהו, לא מדבר על סמכות של המועצה. על הסמכות של השר. אם נגיש או לא נגיש, זו החלטה שלו. זה לא איזה משהו שאנחנו אומרים לו 'תשמע, אל תטפל בזה' או 'כן תטפל בזה', או 'אל תיתן לעירייה' או 'לא תיתן לעירייה'. אני חושב שזה יצא מהאורווה... נבדוק את זה.
- רונית ארנפרינד:** אז רגע, אז בוא נשאל אותך, רגע, רגע. אני רוצה נטו, שתהיה כאן איזו אמירה עקרונית. היתה כאן החלטה. איך מממשים? מרגע שיש החלטה, איך מממשים אותה?
- רועי גבאי:** בואו נקווה שלא יהיו לנו מקרים... שאין לנו נשק בעיר.
- רונית ארנפרינד:** רגע, אני רוצה לשמוע את איתן.
- רועי גבאי:** לא, ... מול הסיכוי, מה שקרה בארץ, ברור לחלוטין שמי שעומד בדרישות יקבל נשק. חד משמעית.
- רונית ארנפרינד:** אני רוצה לשמוע את איתן בהליך המשפטי. איתן,
- רועי גבאי:** תראי לי מקרים. שניים, שלושה מקרים, וכמה מקרים הצילו חיים?
- רונית ארנפרינד:** מתי פתחת איזשהו מחקר בנושא? רמת הבורות של שניכם היא מטורפת בעניין הזה. איתן, איתן (מדברים ביחד) אני רוצה לפרוטוקול עמדה עקרונית.
- עו"ד מאיר דהן:** את יודעת מה אפשר לעשות? ... של בעלי עניין ...
- רונית ארנפרינד:** אני רוצה לפרוטוקול עמדה עקרונית, כשמישהו מעלה כאן הצעה לסדר וההצעה לסדר עוברת,
- רועי גבאי:** ארבעה, חודשים אחרי,
- רונית ארנפרינד:** אני רוצה את היועץ המשפטי,
- עו"ד מאיר דהן:** הוא אמר את דעתו, נגמר.
- רונית ארנפרינד:** הוא לא אמר את דעתו. הוא אמר לגבי השר. הוא לא אמר לגבי -
- רועי גבאי:** רונית, ארבעה חודשים אחרי שהמכתב יצא, המועצה החליטה -
- רונית ארנפרינד:** אתה לא יועץ משפטי. אתה לא ...
- עו"ד מאיר דהן:** אולי נבנה בית ספר, ואתם אחרי זה תגידו שאי אפשר לבנות ונהרוס אותו,

נכון?

רונית ארנפרוינד: איתן, מטריד אותי שאתה לא אומר אמירה מאוד ברורה לגבי מהות ההחלטה. תעזוב אותי עכשיו ...

עו"ד איתן בראש: אני אומר אמירה מאוד ברורה. ... עובדות. החלטתם. מה המשמעות של זה? אמרתי שנבדוק את זה מול השר. מה עוד את רוצה?

רונית ארנפרוינד: לא, לא, לא. רגע, יש כאן משהו. כי מחר מישהו מאיתנו מעלה משהו, והוא יעבור,

רועי גבאי: ארבעה, חמישה חודשים אחרי, זה בסדר?

רונית ארנפרוינד: לא משנה כרגע עכשיו. מחר מישהו, בעוד שנתיים, מחר מישהו יעלה משהו כאן מאיתנו. ההחלטה תעבור ברוב. היא החלטה שהמועצה מחויבת לה, נכון או לא נכון?

עו"ד מאיר דהן: לא כל דבר.

עו"ד איתן בראש: יש דברים ויש דברים.

רונית ארנפרוינד: לא, לא. היא מחויבת,

עו"ד מאיר דהן: איתן, אם החלטנו פה בישיבת מועצת העיר על תשלום מסוים, ואחרי חודשיים החליטו שלא, צריך להחזיר את הכסף. נו, באמת!

רונית ארנפרוינד: אני לא שומעת.

עו"ד מאיר דהן: לא, באמת, דיברת הרבה.

רונית ארנפרוינד: מה דיברתי? אני רוצה תשובה. אני רוצה תשובה של היועץ המשפטי,

רועי גבאי: רונית, תודה. ליאור, בבקשה.

רונית ארנפרוינד: לא, איתן.

רועי גבאי: אני מנהל את הדיון. תודה. ליאור, בבקשה.

רונית ארנפרוינד: איתן, מה שאתה אומר,

רועי גבאי: רונית, תודה. ליאור, בבקשה.

רונית ארנפרוינד: לא, איתן,

- רועי גבאי:** רונית, תודה. ליאור, בבקשה.
- רונית ארנפרוינד:** רועי, סליחה. כי אתה לא נותן -
- רועי גבאי:** חמישה חודשים, הדיון הוגש. ...
- רונית ארנפרוינד:** רועי, כי אתה לא נותן לו לגמור את המשפט. אתה יכול לגמור את זה תוך דקה. אני רוצה לשמוע ממך, איתן, לפרוטוקול, אם מישהו מעלה הצעה וההצעה עוברת זה מחייב את המועצה?
- שחר סימנה:** הוא אמר, ענה לך. הוא אמר כן.
- עו"ד איתן בראש:** זה לא דיונים תיאורטיים. יש נושאים ויש נושאים.
- רונית ארנפרוינד:** מה זה יש נושאים?
- רועי גבאי:** אם היא מעלה הצעה שמנוגדת לחוק,
- רונית ארנפרוינד:** זה מחייב את המועצה עכשיו?
- אלון רוזן:** כן, אבל זה לא מנוגד לחוק. איתן, מה עמדתך -
- רועי גבאי:** חמישה חודשים אחרי -
- עו"ד מאיר דהן:** זה מנוגד, זה מנוגד. אם אנחנו מחר מחליטים על תקציב מסוים, ואחרי זה הופכים את החלטה, אחרי שהוצאנו את התקציב, אתם תגידו תחזירו את הכסף?
- ליאור דדוש:** העברתם את זה בהרכב חסר. לא סתם אין מנדט. לא סתם אין מנדט. לא סתם אין מנדט להחלטה הזאת. העברתם את זה שמונה. עכשיו אנחנו בהרכב מלא. לא, אין לך מנדט. הנה, הוכחנו. אין לכם מנדט. אין לך.
- עו"ד מאיר דהן:** הוכחתם שיש לכם גישה פרוגרסיבית,
- ליאור דדוש:** הוכחת שאין לך מנדט. ... (מדברים ביחד)
- עו"ד מאיר דהן:** זו הגישה הפרוגרסיבית שלך. לא מעניין אותך לא ילדים ולא ... לא, זה דיון פוליטי.
- רונית ארנפרוינד:** איזה דיון פוליטי?
- ליאור דדוש:** אתה רוצה להפוך אותו לדיון פוליטי.

עיריית יבנה

עיריית יבנה

תמליל מועצה מן המניין מספר 37/16 מתאריך 18.01.26

ילדים שנהרגים מיריות,	רונית ארנפרינד:
זה לא ילדים נהרגים מזה.	עו"ד מאיר דהן:
לא, בכלל לא. איתן, אני באה ואומרת שאתה ...	רונית ארנפרינד:
מאיר, מיותר, מיותר, מיותר.	רועי גבאי:
מאיר, אתה צריך להבין. זו לא עסקה כספית. אתה יכול לבטל, אתה לא פה	יוסי כהן:
	מפסיד כסף.
לא, לא, מה זה כסף לעומת חיי אדם? על מה אתה מדבר?	עו"ד מאיר דהן:
בדיוק, לעומת חיי אדם.	רונית ארנפרינד:
לעומת חיי אדם, לעומת מניעת טרור. לעומת ביטחון. אתה מדבר על כסף?	עו"ד מאיר דהן:
אנחנו לא צד בנושא בכלל. אנחנו ביקשנו -	רועי גבאי:
אנחנו צד, כי אנחנו ביקשנו. ... ביקשנו וביקשנו.	רונית ארנפרינד:
אבל לא היתה פה איזושהי הוצאה כספית.	אלון רוזן:
זה לא משנה להוצאה כספית.	עו"ד מאיר דהן:
כן, ליאור, בבקשה.	רועי גבאי:
ענבל, מעניין מה קורה כשהחלטת מועצת עיר עובדת ולא ממשים אותה.	ליאור דדוש:
בבקשה, הלאה.	רועי גבאי:
ומה עם ההצעה שהצעתי אותה למה לא מממשים אותה?	עו"ד מאיר דהן:
איזה? מה לא מממשים? ... (מדברים ביחד)	ליאור דדוש:
גם תקנון יקיר העיר עבר, ואתם מנסים לשנות אותו פה. יש פה הצבעה	ליאור דדוש:
	והרוב קובע. זה הכל.
אתה יכול להביא הצבעה חדשה, לא לבטל החלטה קודמת.	עו"ד מאיר דהן:
תודה לכולם, ליאור בבקשה.	רועי גבאי:
אי אפשר לבטל החלטות. אפשר לקבל החלטה -	עו"ד מאיר דהן:

רונית ארנפרינד: אם החלטנו לתלות מישהו, אי אפשר לבטל. נכון? איזה שטויות,

23. הצעה לסדר של חברי המועצה מר שחר סימנה ומר ליאור כהן, בנושא "הקצאת קרקע לבתי כנסת ומקווה גברים".

ליאור כהן: טוב, אני הבאתי את ההצעה לסדר, וגם בעקבות התמונה הזאת שאנחנו רואים כאן, שיש ספר תורה גם כאן וגם בעוד מקום שנמצאים במחסנים, נמצאים במלתחות, מתפללים כבר תקופה ארוכה, מתפללים במקומות ולא מנסים כל כך למצוא להם פתרון. אני מקווה שזה יפתר בקרוב מאוד. בנוסף, גם על המצוקה שדיברנו מקודם. על מקווה גברים, שאחרי 40 שנה נבנה המקווה, בעזרת השם, והוא 130 מטר בסך הכל. שווה להשקיע יותר בתושבים הדתיים בעיר. וההצעה שלי היתה להקצות את הקרקע שהתפתחה גם לשני בתי הכנסת וגם למקווה. אני הבנתי שיש שיח כרגע לגבי הנושא הזה. בגלל שאנחנו אנשי שלום ואנחנו לא מחפשים מלחמות, מחפשים בסוף את הפתרון, אז אני אמשוך כרגע את ההצעה. ונעלה אותה בחודש הבא, אם לא יהיה פתרון. נקווה שיהיה פתרון בקרוב.

אליהו מזוז: אם לא, אנחנו הולכים לקאנטרי.

רועי גבאי: תודה. כן, ישיבת מועצת העיר 37,

אליהו מזוז: רגע, רגע, שנייה.

רועי גבאי: תתחשבו, אמרתי לכם, בגזבר. עוד רגע הוא יקום ויילך. הדיון ייפסק ברגע שהגזבר הולך מהישיבה. קדימה, כן.

אליהו מזוז: אני רוצה לשתף. מי שידע, יודע, מי שלא, לא. אז אני אשמח להתייחסותך במידה ותראה לנכון. יש כאן מקרים שחוזרים ונשנים בעיר, של אלימות כלפי נהגי אוטובוסים, שמדווחים,

ליאור כהן: בקול, אלי.

אליהו מזוז: ישנה אלימות שחוזרת נגד נהגי אוטובוסים בעיר. לפי הדיווח של הנהגים זה גם באותן נקודות בעיר, זאת אומרת שהם כבר יודעים שהם מגיעים לאזור מסוים והם מכניסים את עצמם נפשית להיתקלות הבאה עם לצערי נערים שקצת כנראה משעמם להם, אבל עדיין זה לא מצדיק שום דבר כזה. ואני יודע שהם פנו לגורמים, גם למשטרה, גם לעירייה, ואני מבקש שאנחנו נעשה מה שביכולתנו בנושא הזה. אנחנו לא המשטרה, אבל בצד החינוכי, הערכי, להעביר את הדבר הזה. והדבר השני, ישנה בקשה של תושבים מנאות שז"ר לגבי הנושא של חנייה שהיא מלאה בבוקר. הם מבקשים, הם אמרו שיש איזה שיח מול העירייה, שאמרה שתטפל בנושא של אספלט במקום. שהיה אמור להיות בתחילת דצמבר, וזה לא קרה. נשמח, אם יש התייחסות, אני אשמח לשמוע.

חיים מסינג: לגבי החנייה, הולך להיות שם גשמים, יתעכב.

רועי גבאי: התושבים עצמם הזיזו את סימוני הקבלן, חדרו, פרצו את המתחם שסגרנו.

סגרנו עוד פעם יותר חזק, פרצו, הזיזו גדרות. התושבים עצמם מנעו סלילה בפועל. הוצאנו להם עוד עדכון, עוד עדכון. גרירת רכבים. לצערי אני אומר זה קרה. הגשם גרם לדבר הזה. השבוע זה מטופל -

אליהו מזוז: הגשם גרם למה? רגע, לא הבנתי. לא הבנתי מה אמרתם. שנייה, אבל לא אמרתי מה אמרתם, לגבי הגשם גרם ל?

רועי גבאי: לכל העיכוב הזה.

חיים מסינג: לעיכוב, כן. אבל, במקרה הזה, שאותם תושבים עשו ככה, אם היו בודקים מה קורה עם תושבים אחרים, הדבר הזה לא היה מגיע, זאת אומרת הוציאו שם ציוד, חיבלו שם. אני לא רוצה להיכנס לזה.

ליאור דדוש: התושבים אשמים.

חיים מסינג: התשובה היא, קרה. האספלט מתוכנן. ייגמר הגשם, נכנסים פנימה. ההערה ראשונה.

אליהו מזוז: אז זאת אומרת זה יכול להיות גם עוד כמה חודשים, בגלל הגשם?

חיים מסינג: לא חודשים.

רועי גבאי: יומיים, שלושה, ארבעה, שבוע.

אליהו מזוז: ייגמר הגשם, אנחנו ברוך השם בחורף יפה.

רועי גבאי: ... של 24 שעות.

חיים מסינג: אלי, למה זה?

אליהו מזוז: אני ניסיתי להבין. אם זה בגלל הגשם, אני לא הבנתי אם זה חורף,

חיים מסינג: אני מסביר לך.

רועי גבאי: חברה, זה דקה, זה בלי התייחסויות. אלי, אני לא רוצה לפתוח את הדיון עוד פעם.

אליהו מזוז: אני מנסה להבין. הוא אומר משהו, אני לא הבנתי אותו. אני לא בקטע של

...

רועי גבאי: אפשר גם לא להגיב לדקה הזאת. הוא נותן לך מענה, בוא.

אליהו מזוז: אבל שאני אבין את מה שהוא אומר.

חיים מסינג: לפני 10 ימים בערך קיבלנו פנייה של הורים לגבי נושא של העימות באוטובוסים. באותו יום נקבעה פגישה עם מפקד התחנה החדש והיפה. עם נציגות, חבר'ה, אתם אחרי זה לא תשמעו. עם נציגות ועד ההורים המוסדי, עם הנציגים של חברת אפיקים, עם ההסתדרות, יום חמישי האחרון היה דיון אצל מפקד התחנה, דיון ארוך מאוד. השתתפה מורן מוועד ההורים המוסדי. אני מציע לא להתעסק עם זה יותר, כי זה עכשיו עבר ליחידת מודיעין של המשטרה, והנושא -

רועי גבאי: זה רוב הילדים -

חיים מסינג: בסדר?

אליהו מזוז: מבחינת העיר, מה העירייה עושה?

חיים מסינג: ... מהעיר יבנה או לא מיבנה.

אליהו מזוז: לא, אני לא נקבתי בשמות.

חיים מסינג: לא, אני אומר בגדול.

רועי גבאי: אגב, יצא הנה פרסום, תוך כדי שאני רואה. במשטרה מדגישים 'נמשיך לפעול כל העת וביתר שאת למיגור המקרים האלה של אלימות בכלל, וכנגד עובדי תחבורה ציבורית, וגרימת נזק לכלל ... אלו תוך פעילות יצירתית, נחושה, ובלתי ... אגב, האירוע הוא אירוע ארצי. אני יכול להגיד לך שבמקרה הזה, ממה שאנחנו מבינים ויודעים, לא מדובר בתושבי העיר. בסדר? אלו קווים שלא דווקא קשורים לעיר. אני לא רוצה לנקוט בשמות אחרים, כדי לא לפגוע בערים אחרות. כן, יוסי, בבקשה.

יוסי כהן: פנו אלי תושבים, יש בעיה עם השוק, עם האספלט של השוק. אנשים נופלים. אני הייתי בשוק ביום חמישי. ראיתי, יש בעיה קשה שם עם האספלט. לא יודע אם אתה מודע לזה.

רועי גבאי: אני לא מודע לזה. אנחנו נבדוק את זה. אני רוצה להאמין שהשנה אנחנו מסיימים את השטח הזה. אנחנו נמצאים עם רשות מקרקעי ישראל, עדכון התב"ע. והשנה צפוי, בתקווה, בעזרת השם, לצאת בעצם מכרז מלא, שהמכרז המלא הזה מדבר על קומפלקס שמכיל בתוכו גם את בניין העירייה, גם מגורים, גם מסחר. ...

אריאל אלון: בסדר, אבל נוצרה בעיה שאנשים נופלים.

רועי גבאי: הקבלן, בין היתר, מחויב לדברים. נבדוק את זה. כן, בבקשה.

רוחה תורג'מן: אני רוצה לשאול רגע.

רועי גבאי: ליאור כהן, בבקשה.

ליאור כהן: ככה. יש לי כמה דברים. גם מאיר דיבר על פרוגרסיביות, אז יש לי גם

דוגמאות קלאסיות לפרוגרסיביות שחודרת לנו, למקומות הכי רגישים. אני קודם כל אתן דוגמה לסיפור שהאולפנה, שאומרים שהכל דופק, הכל בסדר, שחקים והאולפנה הכל הפי, אז הודעה שקיבלתי מאחת האימהות, אני אחתוך חלק מהדברים, כדי -

רועי גבאי: אירוע לפני שבועיים שטופל במידי. אירוע בודד.

ליאור כהן: מה זה משנה? קודם כל הוא לא בודד. לא קראתי,

רועי גבאי: בין ילדים ...

ליאור דדוש: תן לו דקה, דקה. ...

רועי גבאי: בבקשה.

ליאור כהן: אז אני גם אקריא את ההודעה שמראה שזה לא מקרה בודד. 'שחקים כל הזמן פותחים את הדלת, מציקים לבנות. היום פתחו את הדלת בניס משחקים, זרקו את עצמם על הפופים, כאילו כלום לא קרה. הבת שלי, מישהו בא והפיל את התיק על הבת שלה וחברתה. עכשיו בערב עוד, 'הבת שלי הוסיפה ואמרה ששבוע שעבר בניס משחקים פתחו את הדלת. אחד מהם צעק משהו שאני אפילו לא יכולה לכתוב, קשור לאבר מינו, והיתה מורה ששמעה זאת. פשוט מזעזע וזה לא מקרה חד פעמי. לא חד פעמי, קורה יותר. עכשיו, אפרופו הפרוגרסיביות שדיברת עליה, מאיר. אני לא מתערב לחינוך של שחקים, לא מתערב בתכנים שלומדים וכו'. אבל אם מדברים על פרוגרסיביות, בוא נדבר על הכל. פוסט של שחקים. קבוצת תלמידים משכבה ז' פגשו תלמידי שכבה ז' מבית הספר הנוצרי טרה סנטה ברמלה. עכשיו, אפרופו בכיתה ז' לדעתי הילדים עדיין רכים ואין להם את השכפ"צים כדי להתמודד עם דברים כאלה.

ענבל בועז: איזה דברים?

ליאור כהן: שנייה.

ענבל בועז: לא, איזה דברים?

ליאור כהן: להיפגש עם בית ספר נוסף, שנייה, תני לי, שנייה, אני אסיים. ... (מדברים ביחד) דקה, יש לי דקה. אתם מפריעים לי לדבר. ...

ליאור דדוש: תנו לו לדבר, לבן אדם להתבטא! מי שמכם לעצור אותו כל רגע?

ליאור כהן: אני מקריא עוד פוסט. מה משותף? תקשיבו טוב, תפתחו את האוזניים, שלא יצלו אוזניכם: 'מה משותף למשה ולישו, לנביא מוחמד ולמלך שאול? עכשיו, אין לי בעיה שיכניסו את הפרוגרסיביות הזאת למערכת החינוך ביבנה, יש לי בעיה אבל זה לא אצלי. אבל אחר כך לתלמידים האלה עושים מעגלי שיח. הורים שולחים את הילדים שלהם לאולפנה לא כדי להיחשף לתכנים כאלה גרועים ולתכנים כאלה פרוגרסיביים! אני מבקש שהדבר הזה ייפסק. או שלא יקחו אותם למקומות האלה או שלא יעשו מעגלי

שיח עם התלמידות האלה. תודה.

רועי גבאי: תודה. מועצת העיר של כולם, של כל בתי הספר. לא של חדר מורים של בית ספר מסוים. בואו ניתן את המקום ואת הכבוד למנהלי בתי הספר, בתכנים שהם מייצרים, שהם פותחים לתרבויות, להכלת האחר, לקבלת האחר.

ליאור כהן: לא את האחר בכיתה ז', לשאול מה ההבדל בין משה לישו, אמא ששלחה את הילדה שלה לאולפנה לא רוצה שהבת שלה בכיתה ז', בלי לקבל את כל מערך ההגנה, תיחשף לזה.

רועי גבאי: מה קרה? למה את שותקת? ... (מדברים ביחד)

ליאור כהן: ילדה בכיתה ז', עם תכנים כאלה. ילדה ששולחת לאולפנה ...

ענבל בועז: ... שדרך ארץ קודמת ...

ליאור כהן: ... ופוגעים בהם בעצם הכי רכה. איפה שההורים רוצים שלא יפגעו בילדים שלהם, בבנות שלהם. ואם אתה רוצה שרונית תדבר, פאלי, אולי יש לך משהו להגיד גם על זה? אם הוא פונה לרועי? שמבחינים בין משה לישו, זה נראה לכם בסדר? זה הגיוני? לילדים בכיתה ז' בכיתה ז'! אז תכניסו את זה, תכניסו את זה לתוכנית הלימודים. ...

רוחה תורג'מן: כל אחד מאיתנו בוחר זרם, בוחר זרם לחנך בו את ילדיו. אנחנו צריכים לכבד אחד את השני ואת הדרך אחד של השני. אם יש בתי ספר שרוצים לקדם שיח עם דתות אחרות, זה מבורך. אבל צריכים לשמור על מקומות שלא רוצים ולא מעוניינים בשיח הזה, כי יש ערכים אחרים. אנחנו חייבים לכבד ...

אלון רוזן: אי אפשר לדבר על חינוך וערכים, ואז לקום כשאנחנו מדברים, או להתפרץ בכל פעם שמישהו מהאופוזיציה אומר משהו. דרך ארץ, כל הזמן צועקים פה דרך ארץ, דרך ארץ, תהיו בשקט. תנו דקה לדבר.

רוחה תורג'מן: אני בסך הכל אומרת שגם אנחנו פה, סביב השולחן הזה, צריכים יותר לכבד אחד את השני, ולדבר בשיח קצת יותר מעודן, ולחבק גם את הדעות השונות. אנחנו לא תמיד נסכים אחד עם השני, לרוב לא נסכים אחד עם השני. אבל חייבים לכבד ולפחות להקשיב עד הסוף. אחר כך להגיד את משנתנו, את מה שאנחנו מאמינים בו. זה בסדר. סך הכל רציתי לשאול. העליתי בזמנו הצעה לסדר שעברה ואושרה כאן במועצה, אבל טרם מומשה, לגבי גינת כלבים בנאות שז"ר. איפה זה עומד?

רועי גבאי: זה תהליך ותכנון. יש מיקום שהיה שם פינוי של ציוד של הקבלן שם, שהיה מתוכנן שם,

רוחה תורג'מן: איפה בדיוק?

- רועי גבאי:** מאחור, סמוך למבנה, מתוכנן שם. היה דיון אם לקיים שם או באזור של נאות שז"ר.
- רוחה תורג'מן:** איפה יש שם שטח?
- רועי גבאי:** התפנה כל האזור של המכולות שהקבלן היה שם.
- רוחה תורג'מן:** איפה שהיו גרים הפועלים?
- רועי גבאי:** נכון, נכון. מתוכנן להיות שם, במהלך תוכנית העבודה השנתית.
- רוחה תורג'מן:** שזה בערך בין בניין 16 ל-18 בחרמון, מאחור.
- רועי גבאי:** אני לא יודע,
- רוחה תורג'מן:** צמוד לבית כנסת.
- רועי גבאי:** אחרי בית עזרא, יש עוד עבודה שם שהקבלן הרי מולנו צריך להשלים את השביל מאחור והוא לא השלים אותו.
- רוחה תורג'מן:** יש לנו הערכה כמה זמן זה אמור לקחת?
- רועי גבאי:** אני מעריך בחודש ...
- רוחה תורג'מן:** תודה רבה.
- רועי גבאי:** רונית, ואז דורון.
- רונית ארנפרינד:** אפרופו דרך ארץ, כן, אני לא מסכימה עם ליאור. אבל אני לא אתנפל עליו עכשיו. אני אתנפל עליו בהזדמנות אחרת.
- ליאור כהן:** אני לא חושש מהתנפלויות. אני אומר את מה שיש לי.
- רונית ארנפרינד:** מסכימה איתו לחלוטין, נקודה. הנה, זה בפרוטוקול. אני אביא בהזדמנות אחרת -
- רועי גבאי:** בבקשה, אני שוב אומר לכם. תכבדו את הגזבר. זה מה שאני מבקש. הדיון ייפסק. אנחנו צריכים גזבר בישיבת תקציב. ואתם, הוא בא משבע וחצי במיוחד,
- ליאור דדוש:** במה אתה מאשים אותנו? אנחנו פה יושבים ארבע שעות על חשבון הזמן שלנו. במה אתה מאשים אותנו? באמת!

רועי גבאי: בבקשה, רונית.

ליאור דדוש: במקום להתנצל על זה שהגזבר לא יכול להיות פה, אתה בא אלינו בהאשמות? תתנצל, תתנצל על אי הנוחות. תתנצל שהגענו לפה ואולי לא נצליח לדון. מה אתה עכשיו מבקש מאיתנו דברים? אחרי שלוש שעות אתה עכשיו מבקש? באמת.

אלון רוזן: אני אציע הצעה, רועי, אני אציע לך הצעה עניינית. כשפעם הבאה אתה מביא דיון תקציב, אל תצמיד לו ישיבת מועצת עיר עם 300 נושאים. ואז נמנע את כל התהליך,

רועי גבאי: אני לא אניב לזה. בבקשה, כן.

רונית ארנפרינד: טוב, היו לי כל מיני דברים, אבל בעיני היום היה אירוע, היום ה-18.1.2026, ובעיני היום הזה יצוין כאירוע רגע מאוד במועצת העיר, שראש העיר בא ואמר הלכה למעשה שהוא לא מתכוון לקיים את החוק.

רועי גבאי: לא, זה לא מה שאמרתי.

רונית ארנפרינד: היתה כאן, יש לי דקה, היתה כאן החלטה באופן חוקי. ובעצם באופן חד משמעי, עם רוב מאוד ברור, היה כאן דיון על זה, סוער פחות, סוער יותר, זה לא משנה. אבל היה כאן דיון, בהליך הכי תקין מבחינת החוק. היתה כאן הכרעה מבחינת החוק. וראש העיר התחיל את שנת 2026 בעיריית יבנה בהצהרה שהוא לא מתכוון לקיים את החוק. זו דקת הדיבור שלי, בתחילת השנה הנוכחית. תודה רבה.

רועי גבאי: שקבעת אותה מראש וביקשת אותה. תודה. רק למען הסדר הטוב. אני אמרתי בצורה מאוד פשוטה. הבקשה הוגשה לפני ארבעה חודשים. לא באים והופכים החלטה ארבעה, חמישה חודשים, אגב, שלא תלויה בנו. תלויה במשרד חיצוני.

רונית ארנפרינד: בהחלט תלויה בנו.

ליאור דדוש: אם הגשת בקשה, זה תלוי בך.

רונית ארנפרינד: זה תלוי בך.

עו"ד דורון מלכה: מה שאני רוצה להגיד, בכלל על כל הנושא של הפעילות לנוער. עדיין תושבים פונים עם רעשים של ילדים שאין להם איפה להתעסק ואיפה להסתובב. אני מבקש באמת לעשות איזשהו משהו, לחשוב חשיבה יצירתית לנוער הזה שמסתובב, אם זה במתנ"סים, אם זה במקומות מרכזיים שיש. עכשיו לצורך העניין אני מבין שיש מתנ"ס אחד שנסגר בנאות בגין. מה העירייה תכננה לאותם 50, 60 ילדים שנמצאים שם? מה החלופה שלהם? לאן הם הולכים להגיע? מה אמורים לעשות איתם? מה עושים עם אותם ילדים באותה גינה איפה שהפריחה של הדגים? עדיין תושבים מתלוננים על עומס של ילדים, עם הפרעות שהם לא יכולים כבר לישון.

ואנחנו בחורף.

אליהו מזוז:

רועי גבאי: תודה. הסתיים דיון מועצת העיר. אני אגיד לך רק משהו אחד, לפני שאנחנו סוגרים אותו, רונית. הטלת דופי במנכ"ל עירייה נכנס לפרוטוקול, מבלי לדעת, מבלי להכיר. אפשר לשאול ולקיים את השיח הזה אחרי, נפרד, לברר. להעמיק בשמחה. אבל לעשות את זה לפרוטוקול, בדרך הזאת, זו דרך ארץ בסיסית בכל הדיון הזה. אני מסכים וסוגר ישיבה מן המניין 37/16. הישיבה נסגרת.

יעל יצחק פור
מזכירות העירייה

רועי גבאי
ראש העיר